



KOLOROWY START



4-latek

kwiecień – czerwiec

Autorka
Wiesława Żaba-Żabińska

Projekt okładki
Magdalena Pilch

Redakcja merytoryczna
Wiesława Żaba-Żabińska

Redakcja językowa i korekta
Beata Pędziwillk

Skład i łamanie
Marek Zapala

Wydawca oświadcza, że dołożył wszelkich starań, aby dotrzeć do wszystkich właścicieli i dysponentów praw autorskich.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Kopiowanie publikacji w całości lub we fragmentach bez zgody wydawnictwa zabronione.

© Grupa MAC S.A. 2017

ISBN 978-83-8108-169-6

Grupa MAC S.A.
25-561 Kielce, ul. Witosa 76
tel. 41 366 55 55; faks 41 366 33 02
e-mail: mac@mac.pl; www.mac.pl

Spis treści

Rozkład materiału	4
--------------------------------	---

Kwiecień

III. Dbamy o Ziemię (książka, s. 50–51, karty pracy, cz. 2, s. 32–33).....	22
IV. Zabawa w teatr (karty pracy, cz. 2, s. 34–35).....	31

Maj

I. Wszystko może być muzyką (książka, s. 52–53; karty pracy, cz. 2, s. 36–37).....	41
II. Moja miejscowość, mój kraj (karty pracy, cz. 2, s. 38–41)	51
III. Wiosna na łące (książka, s. 54–55; karty pracy, cz. 2, s. 42–45).....	59
IV. Moi rodzice (książka, s. 56–57; karty pracy, cz. 2, s. 46–49).....	68

Czerwiec

I. Taki sam, ale inny (książka, s. 58–59; karty pracy, cz. 2, s. 50–53).....	77
II. Na moim podwórku (książka, s. 60–61; karty pracy, cz. 2, s. 54–57)	85
III. Nadchodzą wakacje (książka, s. 62–64; karty pracy, cz. 2, s. 58–62)	93

Propozycja korzystania z <i>Tablic demonstracyjnych dla młodszych przedszkolaków</i>	101
---	-----

Oznaczenia:

 – zajęcia wynikające z zadań programowych

 – zajęcia wynikające z realizacji treści wychowania zdrowotnego

KWIECIEŃ, TYDZIEŃ III				
Treści programowe	Tematy tygodni	Dzień tygodnia	Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka
1	2	3	4	5
Poznajemy przyrodę <i>Ochrona przyrody</i> – poznawanie zagrożeń dla środowiska przyrodniczego wynikających z niszczyielskiej działalności ludzi, np. zanieczyszczanie wód, powietrza, gleby, zabijanie zwierząt dla futer, kłów, wycinanie lasów, wyrzucanie odpadów w niedozwolonych miejscach – nieniszczenie roślin, np. niełamanie gałęzi drzew – pomaganie zwierzętom, np. dokarmianie zwierząt w schronisku, ptaków zimą – wyrzucanie śmieci do kosza – sprzątanie placu zabaw, np. w czasie Dnia Ziemi – nie deptanie trawników, klombów z kwiatami – szanowanie wody, nie marnowanie jej – wyjaśnianie określeń: kwiaty chronione, zwierzęta chronione; poznanie przedstawicieli ginących gatunków. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 57).</i>	Dbamy o Ziemię	1.	Nie śmieci-my	- Historyjka obrazkowa <i>Spotkanie z koszem.</i> - Sprzątanie placu wokół przedszkola.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		2.	Liczymy kwiaty	<i>Liczymy kwiaty</i> – ćwiczenia matematyczne.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		3.	Ekologiczna piosenka	- Zabawy przy piosence <i>Piosenka ekologiczna.</i> - Wykonanie pracy <i>Kolorowa rybka</i>, z wykorzystaniem materiałów odpadowych.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		4.	Odnaka przyjaciela przyrody	Wykonanie odznaki <i>Przyjaciela przyrody.</i>
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		5.	Przyjaciele przyrody	- Słuchanie wiersza A. Widzowskiej <i>Przyjaciele przyrody.</i> - Ćwiczenia logopedyczne – <i>Kwiaty.</i>
			Numery obszarów z podstawy programowej:	

KWIECIEŃ, TYDZIEŃ III

Cele ogólne	Cele operacyjne	Książka, karty pracy, cz. 2	Zajęcia ruchowe
6	7	8	9
– rozwijanie mowy – zachęcanie do dbania o porządek wokół przedszkola	Dziecko: – opowiada historijkę – sprząta plac przedszkolny	k, s. 50, kp, s. 32	• Zestaw zabaw ruchowych – nr XXVII (opracowany przez autora). • Zabawa ruchowa <i>Wiosenny spacer</i>. • Zabawa ruchowa z elementem celowania – <i>Wrzucamy śmieci do kosza</i>. • Zabawa muzyczno-ruchowa <i>Drzewa na wietrze</i>. • Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXI (opracowany przez autora).
I 5, I 7, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 18			
– rozwijanie umiejętności liczenia – rozwijanie sprawności fizycznej	– liczy w zakresie pięciu – uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych	k, s. 51	
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 15			
– rozwijanie umiejętności wokalnych – rozwijanie sprawności manualnej	– śpiewa refren – wykonywanie rybki z małej plastikowej butelki		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 7, IV 8			
– rozwijanie sprawności manualnej – rozwijanie sprawności fizycznej	– wykonuje odznakę przyjaciela przyrody – uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 8			
– rozwijanie mowy – kształtowanie prawidłowych nawyków oddechowych w czasie mówienia	– odpowiada na pytania dotyczące wiersza – uczestniczy w ćwiczeniach wydłużających fazę wydechu	kp, s. 33	
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2			

KWIECIEŃ, TYDZIEŃ IV

W świecie sztuki. Teatr <i>Udział w przedstawieniach teatralnych</i> – oglądanie przedstawień teatralnych dla dzieci w przedszkolu – uczestniczenie w zabawach naśladowczych – naśladowanie ruchów, gestów, głosów ludzi, zwierząt – przygotowanie kącika teatralnego – swobodne improwizowanie, słowne i ruchowe, znanych utworów literackich lub wymyślonych przez dzieci. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 64–65).</i>	Zabawa w teatr	1.	Makówkowy teatrzyk	Inscenizowanie wiersza H. Bechlerowej <i>Makówkowy teatrzyk</i> – z wykorzystaniem sylwet postaci.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		2.	Księżniczki i rycerze	<i>Kolorowe klocki</i> – ćwiczenia utrwalające nazwy kolorów. - Ćwiczenia logopedyczne – <i>Księżniczki i rycerze</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		3.	Malowany wózek	Zabawy przy piosence <i>Wielka wyprawa</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		4.	Ulubione baśnie	- Ilustrowanie wybranego fragmentu baśni <i>Śnieżka</i>. - Zabawy w teatr – inspirowane baśnią <i>Jaś i Małgosia</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		5.	Teatrzyk w przedszkolu	Słuchanie opowiadania S. Karaszewskiego <i>Bardzo ważna rola</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

KWIECIEŃ, TYDZIEŃ IV

– rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej	Dziecko: – wypowiada się na temat teatryku – uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych	kp, s. 34	• Zestaw zabaw ruchowych – nr XXVIII (opracowany przez autora). • Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Wielkolu-dy i krasnoludki</i>. • Zabawa ruchowa <i>Raz, dwa, trzy, Baba-Jaga patrzy!</i> • Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXI (opracowany przez autora).
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2			
– utrwalanie nazewnictwa kolorów – utrwalanie prawidłowych nawyków oddechowych w czasie mówienia	– rozpoznaje i nazywa kolory – mówi na wydechu		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 11, IV 12			
– umuzykalnienie dzieci – rozwijanie sprawności fizycznej	– uczestniczy w zabawie ilustracyjnej – wykonuje ćwiczenia ruchowe	kp, s. 35	
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 7			
– rozwijanie sprawności manualnej – rozwijanie aktywności twórczej	– maluje wybrany fragment baśni – uczestniczy w scenkach inspirowanych treścią baśni		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 8			
– rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej	– odpowiada na pytania dotyczące opowiadania – uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2			

MAJ, TYDZIEŃ I

W świecie sztuki. Muzyka <i>Słuchanie i śpiewanie piosenek</i> – nauka prostych piosenek fragmentami, metodą ze słuchu. <i>Gra na instrumentach perkusyjnych</i> – poznawanie wyglądu instrumentów perkusyjnych: kołatki, grzechotki, bębenka, trójkąta, talerzy, drewniek, i sposobu gry na nich. <i>Wyrażanie muzyki ruchem</i> – uczestniczenie w zabawach rytmicznych, ruchowych – reagowanie na zmiany tempa i dynamiki utworu o dużym zróżnicowaniu. <i>Rozwijanie wrażliwości słuchowej</i> – rozpoznawanie wybranych instrumentów po wydawanych przez nie dźwiękach i wyglądzie; nazywanie muzyków grających na tych instrumentach. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 60–62).</i>	Wszystko może być muzyką	1.	Trzy Małgorzatki	Opowieść słowno-muzyczna na podstawie wiersza H. Bechlerowej <i>Trzy Małgorzatki</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		2.	W sklepie muzycznym	<i>W sklepie muzycznym</i> – ćwiczenia w liczeniu. - Ćwiczenia logopedyczne – <i>Orkiestra</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		3.	Śpiewaj tak jak on	Słuchanie piosenki <i>Śpiewaj tak jak on</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		4.	Malowanie muzyki	- Malowanie ilustracji do miniatury fortepianowej A. Szalińskiego <i>Żabki i bocian</i>. - Wykonanie grzechotki z puszki po napoju.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		5.	Koncert muzyczny	Słuchanie wiersza T. Fiutowskiej <i>Koncert</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	

MAJ, TYDZIEŃ I

– umuzykalnienie dzieci	Dziecko: – gra na kołatce, grzechotce lub bębenku		• Zestaw zabaw ruchowych – nr XXIX (opracowany przez autora). • Zabawa ruchowa z balonami. • Zabawy muzyczno-ruchowe: <i>Uwaga! Bocian!</i>, <i>Dźwięczna zmiana kierunku</i>. • Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXII (opracowany przez autora).
– rozwijanie sprawności fizycznej	– uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 7			
– rozwijanie umiejętności liczenia	– uzupełnia elementy do pięciu	k, s. 52, kp, s. 37	
– rozwijanie mowy	– mówi wyraźnie		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 15			
– rozwijanie umiejętności wokalnych	– śpiewa piosenkę	k, s. 53	
– rozwijanie sprawności fizycznej	– uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 7			
– rozwijanie inwencji twórczej	– maluje ilustrację do miniatury fortepianowej	kp, s. 36	
– rozwijanie sprawności manualnej	– wykonuje grzechotkę z puszek po napoju		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 7, IV 8			
– rozwijanie mowy	– wypowiada się na temat wiersza		
– rozwijanie sprawności fizycznej	– uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych		
I 5, III 5, III 9, IV 2			

MAJ, TYDZIEŃ II

Nasza miejscowość, nasz region <i>Poznanie swojej miejscowości</i> – określanie miejsca zamieszkania (miasto, wieś) – nazywanie swojej miejscowości, poznanie jej historii, ważniejszych instytucji, zabytków. <i>Rozwijanie poczucia przynależności narodowej</i> – poznanie ważniejszych regionów naszego kraju, znajdujących się tam bogactw naturalnych – podawanie nazwy naszego kraju, symboli narodowych: flagi, godła, hymnu – poznanie poprzez literaturę pochodzenia nazwy stolicy Polski – Warszawy, jej herbu i ważniejszych miejsc. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 26–28).</i>	Moja miejscowość, mój kraj	1.	Mieszkam w...	• Zabawa dydaktyczna <i>Rozpoznajemy miejscowość, w której mieszkamy.</i> • Spacer po swojej miejscowości.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		2.	Budujemy dom	• <i>Domy i domki – ćwiczenia matematyczne.</i> • Wykonanie domków z pudełek różnej wielkości.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		3.	Muzyka ludowa	• Nauka tańca ludowego z okolic Mazowsza – <i>Depce konik.</i>
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		4.	Zwiedzamy różne regiony naszego kraju	• Zabawa dydaktyczna <i>Zwiedzamy różne regiony naszego kraju.</i>
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		5.	Jaka piękna jest Warszawa	• Słuchanie opowiadania W. Chotomskiej <i>Wars i Sawa.</i> • Rysowanie ramki wokół zdjęcia Warszawy i jej ozdabianie.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	

MAJ, TYDZIEŃ II

– utrwalanie nazwy i wyglądu swojej miejscowości – przybliżenie swojej miejscowości	Dziecko: – podaje nazwę swojej miejscowości – określa, czy jego miejscowość to miasto, czy wieś		• Zestaw zabaw ruchowych – nr XXX (opracowany przez autora). • Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Wracamy do domów</i>. • Zabawa ruchowa <i>O jeden więcej</i>. • Zabawa ruchowa kształtująca postawę ciała – <i>Phyną statki</i>. • Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXII (opracowany przez autora).
I 5, I 6, I 8, III 5, III 9, IV 2			
– porównywanie liczebności zbiorów – rozwijanie sprawności manualnej	– porównuje liczebność zbiorów, łącząc ich elementy w pary – wykonuje domek z pudełka i kolorowego papieru		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 8, IV 15			
– umuzykalnienie dzieci – rozwijanie sprawności fizycznej	– uczestniczy w układzie tanecznym do piosenki – uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych	kp, s. 38	
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 7			
– rozwijanie poczucia przynależności narodowej – rozwijanie sprawności fizycznej	– nazywa największą rzekę Polski – Wisłę – oraz wybrane miasta – uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych	kp, s. 39, 40, 41	
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 10			
– rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności manualnej	– wie, skąd się wzięła nazwa <i>Warszawa</i> – rysuje ramkę i ją ozdabia		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 8, IV 10			

MAJ, TYDZIEŃ III

Poznajemy przyrodę <i>Wiosna</i> – oglądanie kwitnących roślin; zwrócenie uwagi na zawarte w nich piękno – obserwowanie w sposób bezpośredni zmian zachodzących w przyrodzie – poznawanie wybranych owadów, np. pszczoł, mrówek – obserwowanie roślin, zwierząt przy użyciu lupy. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 55).</i>	Wiosna na łące	1.	Grasz w zielone?	• Słuchanie wiersza W. Broniewskiego <i>Gramy w zielone.</i>
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		2.	Kolorowa łąka	• <i>Łąka pełna owadów</i> – ćwiczenia w liczeniu. • <i>Łąka wiosną</i> – praca plastyczna z wykorzystaniem techniki kolażu.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		3.	Koncert na łące	• Zabawy przy piosence <i>Koncert.</i>
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		4.	Biedroneczko, leć do nieba	• <i>Biedronka</i> – wypełnianie rysunku kulkami bibuły – czarnej i czerwonej. • Ćwiczenia logopedyczne – <i>Na łące.</i>
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		5.	Wiosna na łące	• Wycieczka na łąkę.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	

MAJ, TYDZIEŃ III

– rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej	Dziecko: – wypowiada się na temat wiersza – uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych	k, s. 54	• Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXI (opracowany przez autora). • Zabawa ruchowa <i>Łapiemy żaby</i>. • Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXIII (opracowany przez autora).
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2			
– rozwijanie umiejętności liczenia – rozwijanie sprawności manualnej	– liczy w zakresie pięciu – wykonuje pracę techniką kolażu	kp, s. 42, 43, k, s. 55	
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 8, IV 15			
– umuzykalnienie dzieci – rozwijanie sprawności fizycznej	– śpiewa refren piosenki – uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych	kp, s. 44	
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 7			
– rozwijanie sprawności manualnej – rozwijanie mowy	– wykonuje obrazek biodronki – mówi wyraźnie		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 8			
– zachęcanie do obserwowania przyrody	– uczestniczy w wycieczce na łąkę	kp, s. 45	
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 18			

MAJ, TYDZIEŃ IV

Nasze rodziny <i>Podawanie informacji na temat swojej rodziny</i> – określanie czynności domowych wykonywanych przez poszczególnych członków rodziny – dzielenie się wiadomościami na temat życia w rodzinie, np. sposobów wspólnego spędzania czasu, pojawienia się nowego potomka. <i>Organizowanie świąt o charakterze rodzinnym</i> – przygotowanie programu artystycznego, samodzielne (lub z pomocą nauczyciela) wykonanie upominków, wspólna zabawa z przybyłymi gośćmi. <i>Wzmacnianie więzów w rodzinie</i> – wzajemne okazywanie sobie uczuć przez członków rodziny. <i>(Nasze przedszkole.</i> Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 23–24).	Moi rodzice	1.	Zapach mamy	• Słuchanie opowiadania R. Piątkowskiej <i>Zapach mamy</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		2.	Tulipany dla rodziców	• Ćwiczenia w szeregowaniu. • Wykonanie tulipana dla rodziców.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		3.	Piosenka dla rodziców	• Nauka piosenki <i>Żabie sekrety</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		4.	Co lubię robić z mamą? Co lubię robić z tatą?	• <i>Ozdobny talerz dla mamy i taty</i> – malowanie wzorów na tekturowym talerzu. • Rozmowa na temat <i>Co lubię robić z mamą? Co lubię robić z tatą?</i>
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		5.	Spotkanie z rodzicami	• Spotkanie z mamą i tatą w przedszkolu.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

MAJ, TYDZIEŃ IV

– rozwijanie mowy	Dziecko: – odpowiada na pytania dotyczące utworu	kp, s. 46	• Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXII (opracowany przez autora). • Zabawy ruchowe: <i>Idziemy na spacer, Tworzymy koła, Razem z tatą.</i> • Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Razem z mamą.</i> • Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXIII (opracowany przez autora).
– rozwijanie sprawności fizycznej	– uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2			
– rozwijanie umiejętności szeregowania	– układa przedmioty, obrazki według narastania danej cechy	k, s. 56, 57	
– rozwijanie sprawności manualnej	– wykonuje tulipany z kartonu i rolek po papierze toaletowym		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 8, IV 15			
– umuzykalnienie dzieci	– śpiewa piosenkę	kp, s. 47	
– rozwijanie sprawności fizycznej	– uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 7			
– rozwijanie sprawności manualnej	– maluje papierowy talerz	kp, s. 48, 49	
– rozwijanie mowy	– wypowiada się na podany temat		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 8			
– uczestniczenie w działaniach pozwalających na poznanie swoich możliwości – wzmacnianie więzów w rodzinie	– śpiewa piosenki, recytuje wiersze dla rodziców – okazuje uczucia rodzicom		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 7			

CZERWIEC, TYDZIEŃ I

Nasza Ziemia <i>Poznanawanie świata</i> – poznawanie ludzi różnych ras, określanie miejsc ich zamieszkania, warunków klimatycznych, w jakich żyją – poznawanie zwyczajów ludzi różnych ras (ubiór, mieszkanie) – zwracanie uwagi na zabawy dzieci z różnych regionów świata – szanowanie odrębności narodowych, etnicznych, językowych ludzi innych ras (zwracanie uwagi na równość praw wszystkich ludzi). <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 29).</i>	Taki sam, ale inny	1.	Dzieci na świecie	• Słuchanie wiersza W. Fabera <i>Dzieci świata</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		2.	Zabawy z piłką	• Zabawy piłkami – ćwiczenia matematyczne. • Ćwiczenia logopedyczne – <i>Skacząca piłka</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		3.	Podajmy sobie ręce	• Zabawy przy piosence <i>Podajmy sobie ręce</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		4.	Rysunek dla kolegi z Afryki	• <i>Ja podczas zabawy</i> – wykonywanie rysunku dla kolegi z Afryki.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		5.	Przyjacielem być	• Słuchanie opowiadania J. A. Hockuby <i>O tym, jak pluszowy зайчик szukał przyjaciela</i>. • Malowanie portretu swojego przyjaciela.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	

CZERWIEC, TYDZIEŃ I

– rozwijanie mowy	Dziecko: – wypowiada się na temat dzieci innych ras	k, s. 58, kp, s. 50	• Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXIII (opracowany przez autora). • Zabawa ruchowa <i>Pilka parzy</i>. • Zabawa ruchowa z elementem podskoku – <i>Duża piłka – mała piłka</i>. • Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXIV (opracowany przez autora).
– rozwijanie sprawności fizycznej	– uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych		
I 5, I 8, III 5, III 7, III 9, IV 2			
– rozwijanie orientacji przestrzennej, umiejętności liczenia	– układa piłkę względem siebie według poleceń nauczyciela; liczy w zakresie pięciu	kp, s. 51	
– rozwijanie mowy	– mówi wyraźnie		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 14, IV 15			
– rozwijanie umiejętności wokalnych	– śpiewa piosenkę		
– rozwijanie sprawności fizycznej	– uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 7			
– rozwijanie sprawności manualnej	– wykonuje rysunek		
– rozwijanie sprawności fizycznej	– uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 8			
– rozwijanie mowy	– wymienia cechy przyjaciela	k, s. 59, kp, s. 52, 53	
– rozwijanie sprawności manualnej	– maluje portret przyjaciela		
I 5, I 8, III 5, IV 8			

CZERWIEC, TYDZIEŃ II

Nasze bezpieczeństwo na co dzień <i>Uświadomienie niebezpieczeństw wynikających z nieprzestrzegania zakazów</i> – poznawanie sytuacji zagrażających bezpieczeństwu: • bawienia się w miejscach niedozwolonych, np. przy ruchliwej ulicy, na zamrzniętym stawie • zabaw różnymi źródłami ognia, które mogą być przyczyną pożaru • rozmawiania z obcymi ludźmi, odchodzenia z nimi • zbliżania się do nieznanych zwierząt, zwłaszcza psów – bezpieczne korzystanie z urządzeń znajdujących się na placu zabaw. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 74–75).</i>	Na moim podwórku	1.	Moje podwórko	• Słuchanie wiersza J. Koczanowskiej <i>Podwórko</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		2.	Liczymy babki z piasku	• <i>Babki z piasku</i> – ćwiczenia w dodawaniu i odejmowaniu. • Zabawa twórcza, uspokajająca – <i>Chciałbym (chciałabym) być motylem</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		3.	Rowerowa piosenka	• Zabawy przy piosence <i>Rowerowa piosenka</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		4.	Zabawy na placu zabaw	• Malowanie na temat <i>Zabawy podwórkowe</i>. • Wyjście na wybrany plac zabaw.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		5.	Piaskownica	• Słuchanie opowiadania R. Piątkowskiej <i>Wiaderko</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

CZERWIEC, TYDZIEŃ II

– rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej	Dziecko: – odpowiada na pytania dotyczące wiersza – uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych	k, s. 60, kp, s. 54, 55	• Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXIV (opracowany przez autora). • Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Zabawy na podwórku</i>. • Zabawa ruchowa <i>Jazda rowerem</i>. • Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXIV (opracowany przez autora).
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2			
– rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania – rozwijanie aktywności twórczej	– dodaje i odejmuje w zakresie pięciu – uczestniczy w zabawie twórczej		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 15			
– kształtowanie poczucia rytmu – rozwijanie sprawności fizycznej	– porusza się rytmicznie przy muzyce – uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych	k, s. 61	
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 7			
– rozwijanie sprawności manualnej – zachęcanie do wspólnej zabawy	– maluje na dany temat – bawi się wspólnie na placu zabaw	kp, s. 56	
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 8			
– rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej	– odpowiada na pytania dotyczące utworu – uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych	kp, s. 57	
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2			

CZERWIEC, TYDZIEŃ III

Jesteśmy Polakami <i>Rozwijanie poczucia przynależności narodowej</i> – poznawanie ważniejszych regionów Polski, znajdujących się tam bogactw naturalnych. Nasz kontakt z techniką <i>Środki transportu</i> – poznawanie wybranych środków transportu: lądowego, wodnego, powietrznego. Nasze bezpieczeństwo na co dzień <i>Uświadomienie niebezpieczeństw wynikających z nieprzestrzegania zakazów</i> – poznawanie sytuacji zagrażających bezpieczeństwu: • nieoddalania się od rodziców (opiekunów) w miejscach publicznych • bawienia się w miejscach niedozwolonych, np. przy ruchliwej ulicy, na zamrożonym stawie • rozmawiania z obcymi ludźmi, odchodzenia z nimi • zbliżania się do nieznanym zwierząt, zwłaszcza psów • jedzenia nieznanym roślin, brudnych owoców. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 27, 67, 74–75).</i>	Nadchodzą wakacje	1.	Nad morzem	• Historyjka obrazkowa <i>Jak to Elemelek spędzał czas nad morzem.</i>
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		2.	Wakacje w górach	• <i>Wakacje w górach</i> – liczymy owieczki. • Wykonanie pracy plastycznej <i>Wakacyjny pociąg.</i>
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		3.	Jedziemy na wakacje	• Nauka piosenki <i>Już wkrótce wakacje.</i>
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		4.	Wakacyjne rady	• Wykonanie pacynki kotka dla starszego kolegi lub starszej koleżanki. • <i>Wakacyjne rady</i> – rozmowa na temat właściwego postępowania podczas wakacyjnego odpoczynku.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		5.	Nadszedł czas pożegnania	• <i>Żegnamy przedszkole</i> – udział w uroczystym pożegnaniu starszaków; prezentowanie przygotowanego programu artystycznego o wakacjach; wręczanie pożegnalnych upominków.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	

CZERWIEC, TYDZIEŃ III

– rozwijanie mowy	Dziecko: – opowiada historyjkę	kp, s. 58, 59, 60	• Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXV (opracowany przez autora). • Zabawy ruchowo-naśladowcze: <i>Zabawy nad morzem, Skaczemy na skakance.</i> • Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Wakacyjne wędrówki.</i> • Zestaw ćwiczeń ruchowych wybrany z tych, które odbyły się w ciągu roku.
– rozwijanie sprawności fizycznej	– uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2			
– rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania	– dodaje i odejmuje w zakresie pięciu	kp, s. 61	
– rozwijanie sprawności manualnej	– wycina elementy i układa je według wzoru		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 8, IV 15			
– rozwijanie umiejętności wokalnych	– śpiewa piosenkę	k, s. 62, 63, 64	
– rozwijanie sprawności fizycznej	– uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 7			
– rozwijanie sprawności manualnej	– wykonuje pacynkę kota dla starszego kolegi	kp, s. 62	
– uświadamiane niebezpieczeństw wynikających z nieprzestrzegania zakazów	– przestrzega zakazów dotyczących zagrożeń na wakacjach		
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 8			
– rozwijanie postawy bycia współgospodarzem placówki.	– recytuje wiersze, śpiewa piosenkę.	kp, s. 63, 64	
I 5, I 8, III 5, III 9, IV 2, IV 7			

Tydzień III: Dbamy o Ziemię

Dzień 1. Nie śmieciimy

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy; zachęcanie do dbania o porządek wokół przedszkola.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- opowiada historijkę; sprząta plac przedszkolny.

Środki dydaktyczne: bębenek, obręcze, kosz, skakanka, gazety, zdjęcia przedstawiające pojemniki do segregowania odpadów (z napisami), nagranie spokojnej muzyki relaksacyjnej, małe doniczki, ziemia, łopatkę, cebulki tulipanów, miotły, grabie, worki z plastiku, rękawiczki jednorazowe, taczki, książka, s. 50, karta pracy, cz. 2, s. 32.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia logopedyczne.

Dzieci za nauczycielem:

- układają wargę dolną na górnej, a potem górną na dolnej
- złączonymi wargami wykonują ruchy okrężne
- dolną wargą zasłaniają dolne zęby, a górną wargą – górne zęby
- dmuchają przez złączone wargi, lekko wysunięte do przodu
- naśladują ssanie cukierka
- nabierają powietrze pod górną wargę, a potem pod dolną
- wymawiają na przemian: *a – o*.

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXVII.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Ptaki w gniazdach*.

Dzieci – *ptaki* – przy dźwiękach bębenka poruszają się swobodnie między rozłożonymi na podłodze obręczami – *gniazdami*. Przerwa w grze jest sygnałem, że *ptaki* muszą schować się do *gniazd*. W każdym *gnieździe* mogą być dwa *ptaki*. Po każdym powtórzeniu zabawy jednego *gniazda* ubywa (nauczyciel zabiera obręcz).

- Ćwiczenia oddechowe.

Dzieci naśladują wachanie kwiatka trzymanego w dłoni.

- Zabawa *Wycieczka*.

Jedno dziecko leży tyłem, drugie ciągnie je za nogi po podłodze. Po chwili dzieci zamieniają się rolami.

- Marsz po kole przy piosence śpiewanej przez nauczyciela.

II

 Historyjka obrazkowa *Spotkanie z koszem*.

1. Odpowiadanie przez dzieci na pytania.

- Co by było, gdyby nie było koszy na śmieci?
- Dlaczego powinny być kosze na śmieci?
- Czy korzystacie z koszy na śmieci?

 Zabawa ruchowa z elementem celowania – *Wrzucamy śmieci do kosza*.

Dzieci dostają po jednej kartce starej gazety, robią z niej kulkę, ściskając ją najpierw prawą ręką (pokazuje nauczyciel), a potem – lewą ręką. Nauczyciel ustawia kosz w określonej odległości od dzieci (zaznacza skakanką). Dzieci kolejno rzucają kulkami z gazety do kosza. Kto nie trafi, powtarza rzut.

2. Karta pracy, cz. 2, s. 32.

- Oglądanie obrazków historyjki.
 - Opowiadanie o tym, co dzieje się na kolejnych obrazkach.
 - Opowiadanie całej historyjki.
 - Próba nadawania tytułu historyjce.
3. Nauka rymowanki.
- Dzieci powtarzają za nauczycielem rymowankę, rytmicznie przy tym klaszcząc.
- O przy-ro-dę dba-my, śmie-ci do ko-szy wrzu-ca-my.*
4. Oglądanie obrazków, zdjęć przedstawiających pojemniki do segregowania odpadów.
- Wyjaśnienie znaczenia segregowania śmieci (recykling).
5. Czytanie całościowe napisów znajdujących się na pojemnikach: *papier, szkło, plastik*.
- Zachęcanie do segregowania śmieci.

 Zabawa ruchowa *Wiosenny spacer*.

Nauczyciel otwiera okna w sali, dzieci spacerują w różnych kierunkach, wdychając powietrze. Można do zabawy wykorzystać nagranie spokojnej muzyki relaksacyjnej.

 Sprzątanie placu wokół przedszkola.

1. Zapoznanie z celem wyjścia na plac – sprzątanie placu.
2. Zwrócenie uwagi na przestrzeganie zasad bezpieczeństwa i higieny, np. niedotykanie nieczystości gołymi rękami.
3. Przygotowanie worków na poszczególne rodzaje śmieci oraz narzędzi do porządkowania placu: mioteł, grabi, taczki na opadłe jesienią liście, suchą trawę.
4. Wyjście na plac przedszkolny.
- Założenie rękawiczek jednorazowego użytku.
- Zbieranie śmieci i wkładanie ich do wyznaczonych worków.
- Grabienie suchej trawy i opadłych jesienią liści.
- Zamiatanie liści.

 Wspólne zabawy na czystym placu.

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 50.

Oglądanie tulipana w różnych fazach rozwojowych. Opowiadanie o tym, jak się rozwija. Określanie, czego potrzebuje tulipan, żeby rosnąć.

2. Założenie hodowli tulipana w sali.

Dzieci dzielą się na kilka grup. Każda grupa dostaje: cebulkę tulipana, małą doniczkę, ziemię, konewkę z wodą, łopatkę.

Dzieci nasypują część ziemi do doniczki, wkładają cebulkę tulipana, sypią pozostałą część ziemi, lekko ubijają i podlewają.

Umieszczają doniczki z cebulkami na parapecie okna – w miejscu nasłonecznionym.

Nauczyciel zachęca do obserwowania wzrostu rośliny i porównywania go z obrazkami z książki.

 Zabawa ruchowa *Wiosenny spacer* (przewodnik, s. 23).

3. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 2. Liczymy kwiaty

Cele ogólne:

- rozwijanie umiejętności liczenia; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- liczy w zakresie pięciu; uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: piosenka *Piosenka ekologiczna*, sylwety kwiatów: z trzema, z czterema i z pięcioma płatkami, trzy tace, tamburyn, bębenek, obręcz, piłki, gazety, kosz, skakanka, książka, s. 51.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Ziemia, woda, powietrze*.

Dzieci stoją w rozsypce. Na hasło:

ziemia – dotykają dłońmi podłogi,

woda – chwytają się dłońmi za kolana,

powietrze – podnoszą ręce do góry, wskazując przestrzeń nad sobą.

Nauczyciel wyjaśnia, że rośliny, tak jak ludzie i zwierzęta, oddychają. Pochłaniają przy tym szkodliwe gazy, a wydzielają tlen, który jest potrzebny do oddychania ludziom i zwierzętom. Jeżeli ziemia, woda i powietrze są zanieczyszczone, to szkodzą nie tylko ludziom, ale zwierzętom i roślinom, które wtedy chorują.



Zestaw zabaw ruchowych – nr XXVII (*przewodnik*, s. 22).

II

Liczymy kwiaty – ćwiczenia matematyczne.

1. Liczenie w zakresie pięciu.

Nauczyciel rozkłada na podłodze sylwety kwiatów: z trzema, z czterema i z pięcioma płatkami.

Dzieci spacerują między kwiatami i je zbierają. Gdy nauczyciel klaśnie:

- pięć razy – zbierają po jednym kwiatku z pięcioma płatkami,
- cztery razy – zbierają po jednym kwiatku z czterema płatkami,
- trzy razy – zbierają po jednym kwiatku z trzema płatkami.

Gdy dzieci mają już po pięć kwiatków, np. dwa z pięcioma płatkami, dwa z czterema płatkami i jeden z trzema płatkami, to siadają z nimi w kole i układają sylwety kwiatów przed sobą.

2. Dodawanie i odejmowanie w zakresie pięciu.

Nauczyciel prosi dzieci, żeby liczyły kwiaty i pokazywały ich liczbę na palcach.

- Ile macie kwiatów z trzema płatkami? (1).
- Ile macie kwiatów z czterema płatkami? (2).
- Ile macie kwiatów z pięcioma płatkami? (2).
- Ile to jest razem: jeden, dwa i dwa? Pokażcie na palcach.

Nauczyciel przygotował trzy tace. Dzieci oddają kolejno kwiaty z podaną przez nauczyciela liczbą płatków – odkładając je na tacę, z którą kolejno podchodzi do nich nauczyciel.

Po oddaniu liczą, ile kwiatów im pozostało.

- Ile mieliście kwiatów? (5).
- Ile kwiatów oddaliście? (Np. 2).
- Ile wam zostało? (3).

Tak samo postępują po oddaniu kwiatów z następną podaną liczbą płatków.

- Ile mieliście kwiatów? (3).
- Ile oddaliście? (Np. 1).
- Ile wam zostało? (2).

Na koniec oddają na trzecią tacę ostatnie kwiaty.

- Ile mieliście kwiatów? (2).
- Ile oddaliście? (2).
- Ile wam zostało? (Dzieci często mówią: nic. Nauczyciel wyjaśnia, że nic to zero).

 Zabawa ruchowa z ćwiczeniami orientacji przestrzennej – *Gdzie masz kwiatek?*
Dzieci biorą sobie po jednej sylwecie kwiatka i poruszają się po sali odpowiednio do dźwięków tamburynu (bieg, podskoki).

Podczas przerw w grze ustawiają kwiatek względem siebie według poleceń nauczyciela, np. nad sobą, przed sobą, za sobą, na głowie, z boku.

 Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXI.

- Dzieci stoją w parach, w niewielkiej odległości od siebie. Podają sobie piłkę, rzucając, turlając, popychając stopą.
- Dzieci stoją, odwrócone plecami do siebie, z szeroko rozstawionymi nogami. Podają sobie piłkę najpierw nad głową, a potem – między nogami.
- Stoją w parach, zwrócone przodem do siebie, piłkę wkładają między brzuchy. Poruszają się do przodu, obracając wokół własnej osi tak, aby piłka nie spadła na podłogę.
- Leżą przodem, naprzeciwko siebie, w wyciągniętych rękach trzymają piłki. Unoszą piłki lekko do góry (łokcie nie dotykają podłoża, nogi przylegają do podłogi).
- Jedno dziecko z pary toczy piłkę, popychając ją nogą, drugie turla się za piłką. Potem następuje zmiana ról.
- Nauczyciel odbija piłkę wysoko. Dzieci podskakują obunóż wysoko. Gdy odbija piłkę nisko, dzieci podskakują nisko.
- Dzieci maszerują parami po obwodzie koła, wrzucają piłki do kosza.

III

1. Dowolny taniec przy piosence *Piosenka ekologiczna* (sł. i muz. J. Kucharczyk).



- I. *Dymią kominy wielkich fabryk,
płyynie brudna woda do rzek.
Chcemy oddychać powietrzem czystym,
czystą wodę mieć.*

Ref.: *Czysta woda zdrowia doda
– to każde dziecko wie.
Czysta woda zdrowia doda
– tobie, tobie i mnie.* } bis

II. *Smog już pokrywa niebo całe
szarym dymem i szarą mgłą.
W rzekach jest mniej i mniej rybek.
Kto to widział, kto?*

Ref.: *Czysta woda...*

2. Ćwiczenia w książce, s. 51.

Oglądanie obrazków, na których są rośliny kwiatowe. Określanie, które z nich wsadzamy do doniczek, a które wkładamy do wazonów. Mówienie, ile trzeba przygotować doniczek i ile wazonów. Nazywanie kwiatów przez nauczyciela.

 Zabawa ruchowa z elementem celowania – *Wrzucamy śmieci do kosza* (przewodnik, s. 23).

3. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Dzień 3. Ekologiczna piosenka

Cele ogólne:

– rozwijanie umiejętności wokalnych; rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

– śpiewa refren piosenki; wykonuje rybkę z małej, plastikowej butelki.

Środki dydaktyczne: piosenka *Piosenka ekologiczna*, nagrania: nastrojowej melodii, nieprzyjemnych dźwięków, jednakowe plastikowe butelki, małe, plastikowe butelki po napojach, plastikowe piłeczki, folia samoprzylepna, 2 obrazki: jeden przedstawiający łąkę i las wiosną, drugi – zadytmione miasto z ogromnymi hałdami śmieci, obrazek przedstawiający zanieczyszczoną rzeczkę, bębenek, tamburyn, obręcze, nożyczki.

Przebieg dnia

I

1. Wykonanie kręgli z plastikowych butelek.

Dzieci wycinają z folii samoprzylepnej kolorowe pasczki i ozdabiają nimi butelki. Potem bawią się kręglami, celując do nich plastikowymi piłeczkami.

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXVII (przewodnik, s. 22).

II

 Zabawy przy piosence *Piosenka ekologiczna*.

1. Ćwiczenia inhibicyjno-incytacyjne.

Dzieci maszerują po sali w rytmie ćwierćnut. Podczas pierwszej przerwy poruszają się jak niedźwiedzie, drugiej – jak ptaki, a podczas trzeciej – skaczą jak zające.

2. Realizowanie prostych tematów rytmicznych.

Dzieci, przy dźwiękach tamburynu, w rytmie ósemek biegają po sali. Kiedy usłyszą powtarzający się schemat rytmiczny, zatrzymują się, wyklaskują dłońmi rytm, mówiąc: *Czysty świat wokół nas* (ćwierćnuta, ćwierćnuta, półnuta, ćwierćnuta, ćwierćnuta, półnuta).

3. Słuchanie piosenki (przewodnik, s. 25–26).

4. Rozmowa na temat piosenki.

– O czym jest piosenka?

– Co robią kominy fabryk?

- Jaka woda płynie do rzek?
 - Co dzieje się z rybami?
 - Jakiej wody chcą dzieci?
 - Co to jest smog? Czy jest zdrowy dla ludzi?
 - Do czego to może doprowadzić?
 - Co mogą zrobić dzieci?
5. Rytmiczne wymawianie tekstu refrenu za nauczycielem.

Czys-ta wo-da zdro-wia do-da

– to każ-de dziec-ko wie.

Czys-ta wo-da zdro-wia do-da

– to-bie, to-bie i mnie.

6. Zabawa ilustracyjna przy piosence.

Dzieci stają w rozsypcie.

I. *Dymią kominy
wielkich fabryk,
płyne brudna
woda do rzek.
Chcemy oddychać
powietrzem czystym,
czystą wodę mieć.*

Ref.: *Czysta woda
zdrowia doda
– to każde dziecko wie.
Czysta woda
zdrowia doda,
– tobie, tobie i mnie.*

II. *Smog już pokrywa
niebo całe
szarym dymem
i szarą mgłą.
W rzekach jest
mniej i mniej rybek.
Kto to widział, kto?*

Dzieci:

pokazują w górę na *dym*,

schylają się, pokazują *brudną wodę*,

robią ustami trzy głębokie wdechy,

naśladują picie wody z kubka,

rytmicznie klaszczą,

pokazują na niebo,

kreślą w powietrzu obiema rękami kształt ryby,

Ref.: *Czysta woda...*

jw.

7. Nauka refrenu fragmentami, metodą ze słuchu.

☒ Wykonanie pracy *Kolorowa rybka*, z wykorzystaniem materiałów odpadowych.

1. Zabawa matematyczna *Ukryte rybki*.

Nauczyciel prezentuje obrazek przedstawiający zanieczyszczoną rzeczkę, w której za różnymi śmieciami ukryły się ryby. Dzieci liczą, ile ryb się schowało; określają, w jakich miejscach się schowały.

2. Ćwiczenia graficzne – *Rysujemy rybki*.

- Kreślenie w powietrzu rękami kształtów małych ryb i dużych ryb.
- Kreślenie w powietrzu ryb palcami wskazującymi lewej i prawej dłoni.
- Kreślenie obiema rękami w powietrzu kształtów rybek.

3. Wykonanie rybki z wykorzystaniem małej, plastikowej butelki po napoju.
 - Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.
 - Ozdabianie butelki elementami wyciętymi z folii samoprzylepnej.
 - Doklejanie płetwy grzbietowej, ogona wyciętego z folii samoprzylepnej oraz oczu.
 - Samodzielne działania dzieci.
 - Wspólna ocena prac.
 - Prezentowanie prac w kąciку dla rodziców.

 Spacer w pobliżu przedszkola – zwracanie uwagi na zanieczyszczenia.

III

1. Ćwiczenia w mówieniu – *Nasze środowisko*.
 Nauczyciel odsłania dwa obrazki. Jeden przedstawia łąkę i las wiosną, drugi – zadymione miasto z ogromnymi hałdami śmieci.
 Dzieci omawiają obrazki i wypowiadają się na temat: *Gdzie najchętniej chcielibyście przebywać?*
 Improwizacje ruchowe przy muzyce.
 Przy nagraniu nastrojowej melodii dzieci swobodnie tańczą. Gdy usłyszą dźwięki głośne, nieprzyjemne dla uszu – kładą się na podłogę, zwijają w kłębek i zasłaniają uszy. Muzyka nastrojowa jest sygnałem do ponownego tańca.
2. Zabawy swobodne w wybranych kąciкуch.

Dzień 4. Odznaka przyjaciela przyrody

Cele ogólne:

- rozwijanie sprawności manualnej; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wykonuje odznakę przyjaciela przyrody; uczestniczy w ćwiczeniach fizycznych.

Środki dydaktyczne: przedmioty z sali, koła o średnicy 10 cm z rysunkami konturowymi zwierząt lub roślin, z otworem zrobionym dziurkaczem, kolorowe sznurki, plastelina, nagrania: spokojnej melodii, relaksacyjnej, muzyki do zabawy, bębenek, obręcze, piłki, kosz, rymowanka.

Przebieg dnia

I

1. Dzielenie na sylaby nazw przedmiotów przygotowanych przez nauczyciela.
 Dzieci kolejno wybierają sobie przedmiot i samodzielnie lub z pomocą nauczyciela dzielą rytmicznie jego nazwę. Np. lalka – lal-ka; wózek – wó-zek; piłka – pił-ka; krzesło – krzes-ło...
 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXVII (*przewodnik*, s. 22).

II

 Wykonanie odznaki *Przyjaciela przyrody*.

1. Zabawa z wykorzystaniem rymowanki.
 Nauczyciel mówi dzieciom, że przyjaciel przyrody musi o nią dbać. Dzieci stają przed nauczycielem i powtarzają za nim rymowankę.

O przyrodę dbamy:

- gałązek drzew nie łamiemy
- trawników nie deptamy
- kwiatów chronionych nie zrywamy
- zimą ptaki dokarmiamy
- śmieci nigdy nie rozrzucamy.

-  Zabawa ruchowa *Wiosenny spacer* (przewodnik, s. 23).
- 2. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.
Dzieci wybierają sobie kartonowe koła o średnicy 10 cm, z rysunkami konturowymi zwierząt lub roślin. Ich zadaniem jest wypełnienie rysunków kuleczkami plasteliny. W kołach są zrobione dziurkaczem otwory, przez które dzieci przewleką kolorowy sznurek i zawiążą samodzielnie lub z pomocą nauczyciela. Tak wykonane odznaki dzieci zawieszają sobie na szyi.
- 3. Wykonanie prac przez dzieci.
Dzieci zabierają do domu wykonane odznaki.
-  Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXI (przewodnik, s. 25).
-  Spacer w pobliżu przedszkola – obserwowanie zmieniającej się przyrody; przyglądanie się mijanym drzewom.

III

- 1. Rozmowa na temat drzew.
 - Kończenie zdania: *Dbamy o drzewa, bo...*
Nauczyciel wyjaśnia, że drzewa, dzięki zielonemu barwnikowi znajdującemu się w liściach, wydzielają tlen, którym oddychają ludzie i zwierzęta; są domem dla wielu zwierząt; ich liście są dla zwierząt pokarmem; dają cień... więc niszczenie, wycinanie drzew to klęska dla nas i zwierząt.
Pamiętajmy też o tym, że drzewa rosną bardzo długo.
- 2. Rysowanie *szczęśliwych drzew*.
-  Zabawa muzyczno-ruchowa *Drzewa na wietrze*.
Dzieci – *drzewa* – stoją w lekkim rozkroku i słuchają muzyki. Kiedy nagranie jest ciche, delikatnie poruszają wzniesionymi do góry rękami, naśladując głosem szum liści na drzewie. Kiedy melodia staje się coraz głośniejsza, dzieci poruszają mocniej rękami i głośniejszym szumem.
- 3. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 5. Przyjaciele przyrody

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy; kształtowanie prawidłowych nawyków oddechowych w czasie mówienia.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- odpowiada na pytania dotyczące wiersza; uczestniczy w ćwiczeniach wydłużających fazę wydechu.

Środki dydaktyczne: piosenka *Piosenka ekologiczna*, wiersz A. Widzowskiej *Przyjaciele przyrody*, nagranie utworu J. Straussa *Nad pięknym modrym Dunajem*, klocki w kształcie figur geometrycznych, 10 dużych papierowych sylwet motyli, szyfonowa chustka, opakowania po serkach smakowych dla dzieci, patyczki, zielona bibuła, dwustronny zielony papier, klej, plastelina, bębenek, obręcz, karta pracy, cz. 2, s. 33.

Przebieg dnia

I

- 1. Układanie drzewa, kwiatu z klocków w kształcie figur geometrycznych.
- 2. Zabawa *Gdzie schowały się motyle?*
Nauczyciel umieścił w sali 10 dużych papierowych sylwet motyli (10 razy większe niż prawdziwe motyle). Zadaniem dzieci jest odnalezienie ich i określenie, gdzie były schowane (prawidłowe stosowanie przyimków).
-  Zestaw zabaw ruchowych – nr XXVII (przewodnik, s. 22).

II

☐ Słuchanie wiersza A. Widzowskiej *Przyjaciele przyrody*.

1. Karta pracy, cz. 2, s. 33.

Oglądanie obrazka. Określanie, czy podwórka dzieci wyglądają tak samo. Łączenie liniami fragmentów obrazka umieszczonych na dole karty z odpowiednimi miejscami na dużym obrazku.

2. Słuchanie wiersza.

*My, przedszkolaki, na ziemskiej kuli
wiemy, że Ziemię trzeba przytulić,
zadbać o lasy, powietrze, wodę,
kwiaty, zwierzęta – całą przyrodę.*

*To źle marnować wodę w kąpeli
od poniedziałku aż do niedzieli.
Po co bez przerwy nurkować w wannie?
Lepiej z prysznica zrobić fontannę!*

*Torba foliowa szczyrzy zębiska.
– Jestem z plastiku, sztuczna i śliska.
Gdy będę plackiem leżeć na wodzie,
fokom i żółwiom chętnie zaszkodzę!*

*– Ja także! – wrzeszczy ze szkła butelka.
– W lesie się smażę niczym isierka,
a gdy rozgrzeję się jak ognisko,
pożar wywołam i spalę wszystko!*

*– Czy wy nie wiecie, okropne śmieci,
że na planecie mieszkają dzieci?
Szust! Posprzątam bałagan wielki,
osobno papier, plastik, butelki!*

*Pstryk! Pamiętamy, by gasić światło,
wiemy, że pożar wywołać łatwo,
a gdy widzimy sarenkę w lesie,
to nie wrzeszczymy, aż echo niesie!*

*Ten, kto przyrodę niszczy i truje,
niech się kółcami jeża pokłuje!*

3. Rozmowa na temat wiersza.

- O czym wiedzą wszystkie przedszkolaki?
- Kiedy bardziej oszczędzamy wodę – podczas kąpeli czy gdy bierzemy prysznic?
- Jak może zaszkodzić przyrodzie wyrzucona torba foliowa, a jak – szklana butelka?
- Dlaczego powinniśmy segregować śmieci?
- Co powinniśmy zrobić, gdy wychodzimy wieczorem z pokoju?
- Jak powinniśmy zachowywać się w lesie?
- Co powinno spotkać osobę, która niszczy i truje przyrodę?

4. Zabawa przy piosence *Piosenka ekologiczna* (przewodnik, s. 27).

☐ Ćwiczenia logopedyczne – Kwiaty.

- *Kwiaty rosną.*

Dzieci naśladują rosnące kwiaty, które chwieją się na wietrze – stopy mocno opierają o podłogę, nie poruszają nimi, nogi mają złączone; lekko kołyszają tułowiem na boki.

- *Kwiaty wychylają się do słońca.*

Dzieci nie zmieniają pozycji, podnoszą jedynie głowy do góry, tak jakby się opalały. Mówią na jednym wydechu: *Ale ciepło, ale przyjemnie.*

- *Bukiety.*

Dzieci – *kwiaty* – łączą się w *bukiety*: podchodzą do siebie, łapią się za ręce, nogi mają złączone, głowy podnoszą do góry i lekko odchylają się do góry. Po chwili prostują się i znowu odchylają. Oddychają przy tym powoli i głęboko.

- *Wąchamy kwiaty.*

Dzieci naśladują trzymanie kwiatuszka w ręce i wąchanie go – wciągają powietrze nosem, a wydychają ustami.

- *Taniec kwiatów.*

Dzieci – *kwiaty* – przykucają w rozsypce na dywanie. Wybrane dziecko – *kwiatowa wróżka* – kolejno budzi je dotknięciem szyfonowej chustki. Dotknięte kwiaty wstają i tańczą według własnej inwencji przy melodii walca J. Straussa *Nad pięknym modrym Dunajem*.

III

1. Wykonanie kolorowych tulipanów z wykorzystaniem opakowań po serkach smakowych.
Dzieci owijają patyczki (łodygi) paskami zielonej bibuły, doklejają po bokach liście wycięte z zielonego, dwustronnego papieru; wkładają opakowania, powycinane w kształcie tulipana przez nauczyciela, na patyki przez wycięte otwory, zakończenia patyków zaklejają kulkami zrobionymi z plasteliny. Gotowe prace dzieci umieszczają w kąciку przyrody, żeby go ozdabiały.
2. Zabawa przy piosence *Piosenka ekologiczna* (przewodnik, s. 27).
3. Zabawy swobodne w wybranych kąciках.

Tydzień IV: Zabawa w teatr

Dzień 1. Makówkowy teatrzyk

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat teatrzyku; uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych.

Środki dydaktyczne: wiersze: E. M. Skorek *Ile wróbli?*, H. Bechlerowej *Makówkowy teatrzyk*, sylwety: bohaterów teatrzyku, kwiatów, owadów, wróbli, klocki, małe piłki, kosz, nagranie nastrojowej muzyki, bębenek, elementy do umieszczenia w kąciку teatralnym.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa dramatowa *Rozmowa kwiatów i owadów*.
Nauczyciel układa przed dziećmi sylwety – kwiatów i owadów. Chętne dzieci wybierają sobie sylwetę kwiatu lub owada, nazywają ją i przedstawiają rozmowę między sylwetami.
 2. Budowanie zamków z klocków.
Po zbudowaniu zamków dzieci określają, kto może mieszkać w ich budowlach.
-  Zestaw zabaw ruchowych – nr XXVIII.
- Poznanie i wyczuwanie własnego ciała*
- Maszerowanie w różnych kierunkach z wysokim unoszeniem kolan.
 - Podskakiwanie na jednej nodze.
 - Chodzenie tyłem w siadzie podpartym.
- Zdobycie pewności siebie i orientacji w przestrzeni*
- Kilko dzieci siedzi skrzyżnie w pewnych odstępach od siebie, a pozostałe slalomem czworakują między nimi. Po chwili następuje zmiana ról.
- Nawiązywanie kontaktu z partnerem, ćwiczenia z:*
- Ćwiczący pasywny kładzie się na brzuchu w poprzek sali, ćwiczący aktywny porusza się po sali w klęku podpartym, z omijaniem przeszkód.
- Ćwiczenia przeciwko:*
- turlanie partnera po sali z lekkim oporowaniem
 - klęk prosty – delikatne siłowanie się.
- Ćwiczenia kreatywne*
- Improwizacje ruchowe z małymi piłkami przy dźwiękach nastrojowej muzyki.

II

 Inscenizowanie wiersza H. Bechlerowej *Makówkowy teatrzyk* – z wykorzystaniem sylwet postaci.

1. Przedstawienie bohaterów wiersza – mamy, taty, córek: dużej, małej i maleńkiej.
2. Przedstawienie teatrzyku.

*Makówkowy teatrzyk –
jest tu na co popatrzeć!
Makówkowa rodzina
przedstawienie zaczyna.*

*Jest tata, Mak wąsaty,
i mama w chustce w kwiaty,
i córeczki w sukienkach:
duża,
mała,
maleńka.*

*Makówkowa rodzina
właśnie taniec zaczyna.
Już tata Mak z wąsami
macha w górze rękami*

*i kłania się, i śpiewa,
jak to się mak zasiewa.
Do rodziny mówi tak:
– Razem ze mną siejcie mak!*

*Siejcie mak razem z tatą
mama w chustce w kwiaty
i córeczki w sukienkach:
duża,
mała,
maleńka.*

*Kończy się przedstawienie!
Słuchamy zapałtrzeni...
Jest cisza, spokój taki,
jakby kto posiał makiem.*

3. Rozmowa na temat przedstawienia.
 - Kto występował w przedstawieniu?
 - Jak wyglądali członkowie rodziny pana Maka?
 - Co robili?
 - Wyjaśnienie znaczenia słów: *cisza jak makiem zasiał*.
4. Ćwiczenia logorytmiczne z wykorzystaniem tekstu rymowanki *Siała baba mak*.

*Siała baba
mak,

nie wiedziała jak,
a dziad wiedział,

nie powiedział,
a to było

tak.*

Dzieci:
chodzą rytmicznie po kole, rytmizując tekst,
uginają kolana do lekkiego przysiadu
i klaszczą jeden raz mocno, wymawiając słowo,
wykonują ruchy tak jak wyżej,
drobnymi krokami obracają się wokół
własnej osi, z rytmizowaniem tekstu,

rytmizują tekst, poruszając się do tyłu,
uginają kolana do lekkiego przysiadu,
klaszczą raz i mocno wypowiadają słowo.

 Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXI (*przewodnik*, s. 25).

III

1. Ćwiczenia matematyczno-oddechowe na podstawie wiersza E. M. Skorek *Ile wróbli?*
Dzieci słuchają wiersza, a w miejscach oznaczonych gwiazdką powtarzają za nauczycielem liczebniki, licząc do pięciu.

*Siedzi na drucie
wróblek mały.
Przyfrunął drugi
i plotkowały.*

*Teraz niech dzieci
pięknie poćwiczą
i na wydechu
ptaszki policzą:
– Jeden, dwa.**

*Do wróbli owych
przyfrunął trzeci.
Ile jest wróbli?*

*Policzcie, dzieci.
– Jeden, dwa, trzy.**

*A już za chwilę
nowy tu siedział.
Ile jest wróbli?
Kto będzie wiedział?
– Jeden, dwa, trzy, cztery.**

*Piąty wróblek
do ptaków leci.
Ile jest ptaszków?
Czy wiecie, dzieci?
– Jeden, dwa, trzy, cztery, pięć.* (...)*

Nauczyciel może recytować wiersz i ilustrować go sylwetkami wróbli.

-  Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wielkoludy i krasnoludki*.
Nauczyciel wystukuje na bębnie rytm ćwierćnuty, a dzieci chodzą wyprostowane z uniesionymi w górę rękami, w wysokim wspięciu na palcach – tak maszerują *wielkoludy*. Gdy słyszą dźwięk ósemki – cichutko biegają *krasnoludki*.
2. Zorganizowanie w sali kąca teatralnego.
Wyposażenie go w maski, korony, sylwety postaci, zwierząt, stroje, różdżki...
 3. Zabawy dowolne w kącu teatralnym.

Dzień 2. Księżniczki i rycerze

Cele ogólne:

- utrwalanie nazewnictwa kolorów; utrwalanie prawidłowych nawyków oddechowych w czasie mówienia.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa kolory; mówi na wydechu.

Środki dydaktyczne: wiersz W. Scisłowskiego *Klocki*, rymowanka, kolorowe klocki, małe piłki, nagranie spokojnej melodii, bębenek, karta pracy, cz. 2, s. 34.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa z wykorzystaniem rymowanki.

*Maszeruje bajka przez świat
w odświętnej szacie.
Gdy ją spotkacie,
na pewno poznacie.*

Dzieci kilkakrotnie mówią tekst z nauczycielem, płynnie i z podziałem na sylaby. Potem chętne dzieci starają się go mówić w różny sposób – cicho, szybko, ze wzrastającym natężeniem głosu...

-  Zestaw zabaw ruchowych – nr XXVIII (*przewodnik*, s. 31).

II

-  *Kolorowe klocki* – ćwiczenia utrwalające nazwy kolorów.
Nauczyciel przygotowuje klocki we wszystkich kolorach. Kładzie je na środku koła, w którym

siedzą dzieci. Recytuje wiersz, a dzieci biorą klocki w wymienionym w wierszu kolorze. Potem dobierają klocki, których kolory wymienia nauczyciel.

- Wiersz W. Scisłowskiego *Klocki*.

*Kolorowe klocki
dostał Krzyś od mamy,
a wszystkie kolory
dobrze chyba znamy:
są klocki zielone
jak wiosenna trawa,
są klocki brązowe
jak poranna kawa,*

*są klocki niebieskie
jak kwiaty na łące,
są klocki żółciutkie,
zupełnie jak słońce!
Z takich barwnych klocków
zbudował Krzyś domy
i z tego wysiłku
sam stał się czerwony.*

Nauczyciel sprawdza, czy dzieci wybrały klocki w odpowiednich kolorach. Potem prosi je, żeby uzupełniły swoje klocki o inne, w kolorach: czerwonym, pomarańczowym, białym, fioletowym. Na koniec dzieci budują ze swoich klocków dowolne budowle.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wielkoludy i krasnoludki* (przewodnik, s. 33).

 Ćwiczenia logopedyczne – *Księżniczki i rycerze*.

1. Powitanie *księżniczek i rycerzy*.

Dziewczynki – *księżniczki* – i chłopcy – *rycerze* – chodzą po sali, przyglądają się sobie i zapoznają ze sobą. *Księżniczki* dygają, a *rycerze* kłaniają się, odsuwając lekko jedną nogę do tyłu.

2. Zabawa *Kto to powiedział?*

Dziewczynki – *księżniczki* – siadają tyłem do chłopców – *rycerzy*. Wskazany przez nauczyciela *rycerz* mówi: *Witam*, a *księżniczki* podają jego imię. Potem *rycerze* siadają tyłem do *księżniczek* i zamieniają się rolami – nasłuchują, która z nich mówi: *Witam* i podają jej imię.

3. Wspólny śpiew znanej piosenki.

Księżniczki i rycerze śpiewają wybraną przez wszystkich piosenkę, starając się wspólnie z nauczycielem wyklaskać jej rytm.

4. Wymyślanie zakończenia bajki.

Nauczyciel opowiada początek bajki, a dzieci podają jej zakończenie.

Dawno, dawno temu, za siedmioma górami, za siedmioma rzekami, w pięknym zamku mieszkała z rodzicami – królem i królową – piękna królewna. Pewnego dnia, gdy była z dwórkami nad jeziorem i pływała z nimi w łódce, zobaczyła w wodzie złotą rybkę, która się do niej odezwiała...

5. Wspólny, pożegnalny taniec.

Rycerze uśmiechają się do *księżniczek* i proszą je do tańca. Tańczą przy nagraniu spokojnej melodii – dwa kroki w prawo, jeden krok w lewo. Potem robią smutne miny, kłaniają się partnerkom i mówią na jednym wydechu: *Żegnam cię, księżniczko*.

 Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Ćwiczenia w określaniu wartości logicznej zdań.

Dzieci słuchają zdań. Jeżeli uznają, że dane zdanie jest prawdziwe, to klaszczą, a jeżeli uznają, że dane zdanie nie jest prawdziwe, to siedzą spokojnie.

*Prawda to czy plotka?
Że w teatrze aktora spotkasz,
że występuje on na scenie,
tam gdzie odbywa się przedstawienie.
Żeby grać króla, to beret trzeba mieć,
a żeby grać trębacza, to w rurę trzeba dąć.*

*Kto gra królową – koronę na głowie ma.
Gdy kończy się przedstawienie,
to opada kurtyna.*

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wielkoludy i krasnoludki* (przewodnik, s. 33).

2. Karta pracy, cz. 2, s. 34.

Oglądanie zdjęć przedstawiających dwa różne przedstawienia. Kolorowanie ramki tego zdjęcia, które przedstawia ciekawsze przedstawienie (według dzieci).

3. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 3. Malowany wózek

Cele ogólne:

– umuzykalnienie dzieci; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

– uczestniczy w zabawie ilustracyjnej, wykonuje ćwiczenia ruchowe.

Środki dydaktyczne: piosenka *Wielka wyprawa*, plastikowa korona, udekorowane krzesło – tron, małe piłki, nagranie nastrojowej muzyki, kosz, karta pracy, cz. 2, s. 35.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia dykcyjne na podstawie tekstów o treści baśniowej.

Powtarzanie za nauczycielem (dokładne i wyraziste) tekstów z podziałem na sylaby.

Król Ka-rol ku-pił kró-lo-wej Ka-ro-li-nie ko-ra-le ko-lo-ru ko-ra-lo-we-go.

Kras-no-lu-dek ma czer-wo-ne u-bran-ko i czer-wo-ne bu-ci-ki.

Ślis-ka szo-sa, ślis-ka szo-sa, a po szo-sie Szy-mon szedł.

2. Karta pracy, cz. 2, s. 35.

Oglądanie obrazków przedstawiających stroje dzieci. Określanie, jakie postacie będą odgrywały dzieci, które się w nie przebiorą. Rysowanie w pustej ramce siebie przebranego za ulubioną baśniową postać lub ulubione zwierzę.

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXVIII (przewodnik, s. 31).

II

 Zabawy przy piosence *Wielka wyprawa*.

1. Słuchanie piosenki *Wielka wyprawa* (śl. H. Ożogowska, muz. T. Mayzner).



Ma - lo - wa - ny wó - zek, pa - ra si - wych ko - ni,
po - ja - dę da - le - ko, nikt mnie nie do - go - ni.
Po - ja - dę da - le - ko, po u - bi - tej dróż - ce,
tam gdzie sto - i ma - ła chat - ka na ko - gu - ciej nóż - ce.

- I. *Malowany wózek, para siwych koni,
pojadę daleko, nikt mnie nie dogoni.
Pojadę daleko, po ubitej drodze,
tam gdzie stoi mała chatka
na koguciej nóżce.*
- II. *Stanę przed tą chatką, będę z bicia trząskał:
„Wyjdźże, Babo-Jago, wyjdźże, jeśli łaska”.
Wyjdzie Baba-Jaga, stara, całkiem siwa,
spyta swoim grubym głosem:
„Kto mnie tutaj wzywa?”*
- III. *„To ja, Babo-Jago, chciałbym ciebie prosić,
abyś nie więziła Jasia i Małgosi.
Jeśli nie, to powiem rzecz ci nieprzyjemną:
Będziesz miała, Babo-Jago,
do czynienia ze mną”.*
- IV. *„Strzeż się, czarownico!” – krzyknę wniebogłosy,
że aż Babie-Jadze dęba staną włosy.
I koniki pognam. „Het, het” – krzyknę na nie
i powrócę do swej mamy
na drugie śniadanie.*

2. Rozmowa na temat piosenki.

- Wyjaśnienie znaczenia niezrozumiałych słów i zwrotów: wniebogłosy, dęba staną włosy...
 - Określenie liczby zwrotek.
 - Wypowiedzi na temat postaci występujących w piosence i czynności przez nie wykonywanych.
- ## 3. Zabawa inscenizowana na podstawie piosenki.

Nauczyciel wybiera *Babę-Jagę* i dwoje dzieci, które utworzą *chatkę* – stają obok siebie w niewielkim oddaleniu i podają sobie w górze ręce, przed nimi siedzi *Baba-Jaga*.

I zwrotka

Pozostałe dzieci dobierają się trójkami: dwoje stoi z przodu – to *koniki*, z tyłu stoi *woźnica*. Poruszają się po kole w rytmie piosenki.

II zwrotka

Dzieci zatrzymują się przed *chatką*, naśladują trząskanie z bicia. *Baba-Jaga* wstaje, wychodzi przed *chatkę* i śpiewa z pomocą nauczyciela słowa: *Kto mnie tutaj wzywa?*

III zwrotka

Dzieci kłaniają się przed *Babą-Jagą*, rytmicznie kołyszą się na boki.

IV zwrotka

Dzieci grożą czarownicy palcem wskazującym przed sobą. W tym czasie *Baba-Jaga* trzyma się za głowę i kiwa nią na boki, a następnie podskokami obiega swoją *chatkę* i ponownie siada przed nią. Dzieci ponownie tworzą *zaprzęgi* i poruszają się po obwodzie koła tak, jak podczas pierwszej zwrotki.

Zabawa ruchowa *Raz, dwa, trzy, Baba-Jaga patrzy!*

Dzieci stają z jednej strony sali. Nauczyciel wciela się w rolę *Baby-Jagi*, odwraca się tyłem do dzieci i wypowiada szybko słowa: *Raz, dwa, trzy, Baba-Jaga patrzy*, po czym się odwraca. W tym czasie dzieci cicho poruszają się w kierunku nauczyciela. Kiedy on się odwróci, zastygają w bezruchu, przyjmując wymyślone przez siebie pozy. Kto się poruszy, wraca do punktu wyjścia. Wygrywa to dziecko, które jako pierwsze stanie za nauczycielem.

Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXI (*przewodnik*, s. 25).

III

1. Zabawa rozwijająca spostrzegawczość – *Korona króla*.

Jedno dziecko odchodzi na bok. W tym czasie nauczyciel z pozostałymi dziećmi chowa plastikową koronę w różnych miejscach sali. Zadaniem dziecka jest ją odnaleźć. Dzieci pomagają szukającemu, mówiąc: *Ciepło, ciepło* – kiedy się do niej zbliża, lub *Zimno, zimno*, kiedy się od niej oddala. Po znalezieniu korony dziecko zakłada ją na głowę i siada na *tronie*, a dzieci przechodzą wokół niego, kłaniają się, machają do niego ręką i powtarzają rymowanąkę:

Siedzi król na tronie w srebrzystej koronie.

Pięknie go witamy i ładnie się kłaniamy.

Król wybiera dziecko, które będzie szukało korony, a sam razem z dziećmi ponownie ją chowa.

 Zabawa ruchowa *Raz, dwa, trzy, Baba-Jaga patrzy!* (przewodnik, s. 36).

2. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 4. Ulubione baśnie

Cele ogólne:

– rozwijanie sprawności manualnej; rozwijanie aktywności twórczej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

– maluje wybrany fragment baśni; uczestniczy w scenkach inspirowanych treścią baśni.

Środki dydaktyczne: piosenka *Wielka wyprawa*, krzesła, koc, ilustracje do baśni: *Śnieżka*, *Jaś i Małgosia*, obrazki, farby plakatowe, pędzle, kartki, skakanki, małe piłki, nagranie nastrojowej muzyki, krzesło – tron dla króla, bębenek.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Król Lul*.

Z jednej strony sali stoi krzesło – *tron dla króla*. Siada na nim chętne dziecko. Po drugiej stronie sali, za linią ułożoną ze skakanek, stoją dzieci. Dzieci podchodzą do *króla*, witają go słowami: *Dzień dobry ci, królu Lulu* i kłaniają mu się. *Król* odpowiada: *Dzień dobry, dzieci. Gdzieście były i coście robiły?* Dzieci odpowiadają, np. *Byłyśmy w lesie i robiłyśmy to*. Pokazują, jaką czynność wykonywały. (Ustalają to wcześniej tak, aby *król* nie słyszał). *Król* musi odgadnąć, że np. zbierały szyszki. Jeśli powie, że zbierały grzyby, dzieci odpowiadają: *Nie*, i dalej naśladują wykonywanie wcześniejszej czynności. Po odgadnięciu przez *króla*, o jaką czynność chodzi, dzieci uciekają, a *król* stara się któreś złapać. Wolno mu gonić grupę do linii wyznaczonej skakankami.

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXVIII (przewodnik, s. 31).

II

 Ilustrowanie wybranego fragmentu baśni *Śnieżka*.

1. Słuchanie fragmentu baśni opowiadanego przez nauczyciela (np. o tym, jak zła macocha rozmawia z lustrem; jak *Śnieżka* gospodaruje w domku krasnoludków). Nauczyciel, opowiadając, nie wymienia imienia *Śnieżka*.
2. Odgadywanie tytułu baśni.
3. Układanie ilustracji do baśni *Śnieżka* według kolejności zdarzeń.
4. Wspólne opowiadanie baśni fragmentami.
5. Określanie cech bohaterów baśni.

Nauczyciel pyta, np. *Jaka była Śnieżka (Macocha)? Jakie były krasnoludki?*
Śnieżka – dobra, miła...

Krasnoludki – pracowite, wesołe...

Macocha – zła, zazdrosna...

6. Malowanie wybranego fragmentu baśni.

- Po wyschnięciu prac dzieci je omawiają.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wielkoludy i krasnoludki* (przewodnik, s. 33).

 Zabawy w teatr – inspirowane baśnią *Jaś i Małgosia*.

Na tablicy są przypięte ilustracje do baśni i obrazki: Baby-Jagi, krasnoludków, korony, miotły, pierników, pieca, lustra.

1. Słuchanie krótkiej wersji baśni, zaprezentowanej przez nauczyciela.

2. Rozmowa na temat baśni.

- Co Jaś i Małgosia robili w lesie?
- Jak wyglądał dom, który zobaczyły dzieci w lesie?
- Kto mieszkał w domu z piernika?
- Jak skończył się pobyt dzieci u Baby-Jagi?

3. Dobieranka – *Co nie pasuje?*

Dzieci oglądają obrazki umieszczone na tablicy. Wskazują te, które nie pasują do baśni *Jaś i Małgosia*.

4. Odtwarzanie przez dzieci scenek inspirowanych treścią baśni.

Dzieci dobierają się w pary i prezentują scenki dotyczące fragmentu baśni. Np.

- Jaś i Małgosia szukają drogi w lesie.
- Jaś i Małgosia znajdują chatkę z piernika.
- Jaś i Małgosia rozmawiają z Babą-Jagą.

Dla wprowadzenia bardziej teatralnego nastroju możemy przygotować scenę, na której dzieci będą występować. Może to być koc rozłożony na podłodze. Przed sceną dzieci ustawiają krzesła i siadają na nich jak w prawdziwym teatrze. Każdą scenkę widzowie nagradzają brawami, a aktorzy się kłaniają.

 Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Zabawa inscenizowana przy piosence *Wielka wyprawa* (przewodnik, s. 36).

 Zabawa ruchowa *Raz, dwa, trzy, Baba-Jaga patrzy!* (przewodnik, s. 36).

2. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 5. Teatryk w przedszkolu

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- odpowiada na pytania dotyczące opowiadania; uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: opowiadanie S. Karaszewskiego *Bardzo ważna rola*, ilustracje do opowiadania, zestawy obrazków do znanych dzieciom baśni, obrazki: baśniowych postaci, którym brakuje elementów, brakujących elementów, wnętrza teatru, małe piłki, nagranie nastrojowej muzyki, kosz, bębenek, nożyczki, kredki.

Przebieg dnia

I

1. Zabawy dowolne w kąciku teatralnym.

2. Zabawa *Z jakiej to jest baśni?*

Nauczyciel przygotował cztery zestawy obrazków: po trzy obrazki charakterystyczne dla znanych dzieciom baśni.

- *Las, wilk, koszyk z jedzeniem.*
- *Las, mały dom, siedem krasnoludków.*
- *Kot, zamek, karetę.*
- *Pierniki, miotła, las.*

Dzieci nazywają obrazki, dzielą rytmicznie ich nazwy. Potem nazywają baśnie, z których pochodzą.

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXVIII (przewodnik, s. 31).

II

 Słuchanie opowiadania S. Karaszewskiego *Bardzo ważna rola*.

1. Oglądanie obrazka (zdjęcia) przedstawiającego wnętrze teatru.
Dzieci wskazują i nazywają: scenę, kurtynę, scenografię.
2. Słuchanie opowiadania.

Starszaki coraz częściej myślały o szkole. Powoli wyrastały z przedszkola, tak jak się wyrasta z przyciasnych butów czy kusego ubranka. Wyobrażały sobie, jak będzie w nowym miejscu.

– Jesteśmy już prawie uczniami – powiedziała Zosia. – Zanim pożegnamy przedszkole, może warto pokazać młodszym kolegom, czego nauczyliśmy się tutaj.

I starszaki w porozumieniu z panią postanowiły przygotować teatrzyk.

Dzieci przez wiele dni uczyły się swoich ról. Recytowały wierszyki, śpiewały piosenki i tańczyły różne tańce. Po kilku próbach starszaki знаły swoje role na pamięć. Na scenie czuły się pewnie, jak prawdziwi aktorzy. Prawie wcale nie zapomniały, co mają powiedzieć i rzadko się myliły. Pomagały paniom z przedszkola w przygotowaniu kolorowych dekoracji i kostiumów.

– Będzie teatrzyk w przedszkolu – powiedziała Zosia przy kolacji.

– Teatrzyk? – zainteresował się braciszek Zosi. Misiek był w najmłodszej grupie tego samego przedszkola. Był bardzo dumny ze swej starszej siostry. Ona wszystko wiedziała, wszystko umiała i pomagała Miśkowi we wszystkim.

– Taki teatrzyk z kukielkami? – spytał Misiek.

– Nie, bez kukielek. Sami będziemy grali. Same starszaki!

– Ty, Zosiu, też?

– O tak! Będę grała Bardzo Ważną Rolę!

Nadszedł dzień uroczysty, niecierpliwie wyczekiwany w przedszkolu.

W dużej sali przedszkolnej kurtyna zasłaniała scenę. Przed zasłoną stanęły rzędy krzesełek dla widzów.

Wszystkie grupy przedszkolne z wyjątkiem starszaków zasiadły na widowni. Wszystkie starszaki zniknęły w szatni, która zmieniła się w teatralną garderobę. Starszaki przebierały się w kostiumy specjalnie przygotowane dla aktorów przedstawienia.

Rozległ się gong i kurtyna odsłoniła scenę z kolorowymi dekoracjami.

Rosła tam piękna, rozłożysta jabłoń. Za jabłonią było pole i łąka, a za łąką las. Między łąką a lasem płynęła rzeka. A w tej rzece pluskały się ryby.

Między sceną a widownią stał duży zegar. Z tarczą podzieloną na cztery części i jedną wskazówką. Nie pokazywał godzin, ale pory roku. Każda pora roku była w innym kolorze. Zima – biała, wiosna – zielona, lato – złote, jesień – brązowa.

Na scenę wbiegły starszaki i zaśpiewały piosenkę o porach roku. Bim! – zegar zadzwonił jeden raz. Wskazówka pokazała białe pole z napisem ZIMA. Rozległ się szum wiatru i sypnął śnieg. Na scenie zrobiło się białe. Gałązki jabłoni pokryły się szronem. Jabłonka trzęsła się z zimna i miała bardzo smutną minę. Po chwili, przykryta kołderką śniegu, zasnęła na stojąco. Na scenę wbiegły dzieci przebrane za leśne zwierzęta. Były tam sarenki, jelonki, zajączki i ptaki zimujące. Takie, co nie odleciały do ciepłych krajów. Bardzo smutne, zmarznięte i głodne zwierzęta drżały z zimna. Szukały pożywienia pod śniegiem.

Na scenę wbiegły dzieci w zimowych ubrankach i chłopiec przebrany za leśniczego. Dzieci sypały smakołyki dla ptaków do karmnika i wieszały słoninę na gałęziach jabłoni. Leśniczy wykladał siano, marchew i kapustę dla czworonożnych mieszkańców lasu. Głodne zwierzęta najadły się do syta i zatańczyły z radości.

Misiek wpatruje się w scenę. Gdzie Zosia? Nigdzie jej nie ma. Jak to, przecież Zosia miała grać Bardzo Ważną Rolę!

Bim-bam! – zegar zadzwonił dwa razy. Wskazówka pokazała zielone pole z napisem WIOSNA. Zaczął padać deszcz. Śnieg na polach roztopił się. Wyparował szron z gałęzi jabłoni. Zazieleśniły się pola, łąki i drzewa w lesie. Jabłonka obudziła się i uśmiechnęła radośnie. Jej gałązki pokryły się białymi kwiatami i młodymi listkami. Wokół drzewa tańczyły dzieci przebrane za pszczoły i motyle. Z ciepłych krajów przyleciały jaskółki, żurawie i bociany.

Misiek obserwuje scenę. Coraz bardziej się niepokoi. Gdzie Zosia? Nigdzie jej nie ma! Jak to? Przecież Zosia miała grać Bardzo Ważną Rolę!

Bim-bam-bom! – zegar zadzwonił trzy razy. Wskazówka przesunęła się na złote pole z napisem LATO. Słońce świeciło coraz mocniej. Zieleń na polach i łąkach zastąpiły żółto-złote kolory dojrzewającego zboża i żółknących traw. Jabłonka miała bardzo zadowoloną minę. Pod przekwitającymi kwiatami pojawiły się zawiązki owoców. Szybko rosły jak nadmuchiwane baloniki. Zmieniały się w zielone jabłka. Po minie jabłoni widać było, że jest jej ciężko. Ciężar rosnących owoców przgina ręce – gałęzie jabłoni – do ziemi.

Misiek wypatruje Zosi na scenie. Zbiera mu się na płacz. Gdzie Zosia? Nigdzie jej nie ma! A przecież Zosia miała grać Bardzo Ważną Rolę!

Bim-bam-bom-bum! – zegar zadzwonił cztery razy. Wskazówka pokazała pole brązowe z napisem JESIEŃ. Zachmurzyło się. Las przybrał jesienną szatę z liści żółtych, czerwonych i brązowych. Powiał jesienny wiatr. Dzieci przebrane za kolorowe liście zatańczyły na scenie. Wiatr strąca dojrzałe, czerwone owoce z jabłoni. Im więcej owoców ląduje na ziemi, tym większa ulga maluje się na twarzy drzewa. Gdy spada ostatnie jabłko, jabłonka unosi ręce – gałęzie – do góry i tańczy radośnie. Dookoła niej tańczą pszczoły, motyle, ptaki i leśne czworonogi. Na scenę wchodzi dzieci z koszykami i, śpiewając, zbierają jabłka.

*Wieje w polu psozny wiatr
i jabłonną trzęsie,
a z jabłoni jablek grad
szur, szur przez gałęzie!*

Starszaki z koszykami pełnymi jablek schodzą ze sceny. Idą między widzów. Rozdają dzieciom dojrzałe, słodkie owoce.

*Jabłko, co czerwienią łśni,
do przedszkola niosę.
Jeśli zechcesz, oddam ci,
weź, jableczko, proszę!*

Stojące na scenie drzewo jabłoni macha gałęziastą ręką do Miśka. – Zosia! – woła uradowany chłopiec i biegnie do siostry. Wbiega na scenę i rzuca się w objęcia dziewczynki. – Nie poznałem cię, bo się przemieniłaś w jabłonnę! A przecież cały czas patrzyłem na ciebie, Zosiu! Nie mogę uwierzyć, że to ty! A Zosia na to: – Mówiłam, Michałku, że gram w przedstawieniu Bardzo Ważną Rolę!

3. Rozmowa na temat opowiadania.

- O czym było przedstawienie?
- Za jakie postacie były przebrane dzieci?

- Czy Michał rozpoznał siostrę?
- Za kogo była przebrana?
- 4. Ćwiczenia klasyfikacyjne – *Komu jest to potrzebne?*
Nauczyciel odsłania obrazki baśniowych postaci, którym brakuje pewnych elementów. Prosi dzieci, żeby odnalazły je wśród małych obrazków i przypięły przy odpowiednich postaciach.
Np. Czerwony Kapturek – koszyk z jedzeniem; kot w butach – buty z cholewami; Baba-Jaga – miotła...
- 5. Kolorowanie i wycinanie wybranej sylwety do kącika teatralnego.
-  Zabawa ruchowa *Raz, dwa, trzy, Baba-Jaga, patrzy!* (przewodnik, s. 36).
-  Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXI (przewodnik, s. 25).

III

1. Wyklaskiwanie prostych rytmów podanych (wyklaskanych, wytupanych) przez nauczyciela.
-  Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wielkoludy i krasnoludki* (przewodnik, s. 33).
2. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Maj

Tydzień I: Wszystko może być muzyką

Dzień 1. Trzy Małgorzatki

Cele ogólne:

- umuzykalnienie dzieci; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- gra na kołatce, grzechotce lub bębenku; uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: wiersz H. Bechlerowej *Trzy Małgorzatki*, sylwety do wiersza, nagranie muzyki o różnym tempie, małe dzwonki, chustki, obrazek przedstawiający las wczesną wiosną, obrazki zwierząt, roślin, kołatka, bębenek, tamburyn, grzechotki, dzwonki, pojemnik na chustki, balony, kolorowe markery.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Odszukaj dzwoneczek*.

Nauczyciel wybiera pięcioro dzieci i rozdaje im coś do zamkniętych dłoni, ale tak, aby pozostałe dzieci nie widziały. Troje dzieci otrzymuje małe dzwonki, a dwoje nie ma nic, udaje tylko, że coś trzyma w zamkniętych dłoniach. Dzieci poruszają się po sali, potrząsając zamkniętymi dłońmi, a pozostałe uważnie słuchają i maszerują tylko za tymi dziećmi, u których usłyszą dźwięk dzwoneczka. Za dziećmi, od których nie słychać dzwoneczków, nikt nie maszeruje.

-  Zestaw zabaw ruchowych – nr XXIX.

Każde dziecko otrzymuje grzechotkę.

- Dzieci rytmicznie uderzają grzechotkami o swoje dłonie.
- Biegają rytmicznie z grzechotkami. Na sygnał nauczyciela zatrzymują się i potrząsają grzechotkami nad głowami.
- Kładą instrumenty na dywanie, okrążają je w podanym rytmie, następnie kilkakrotnie przeskakują przez instrumenty. Potem biorą grzechotki i uderzają nimi o dłonie.
- Ustawiają się na obwodzie koła – potrząsają grzechotkami przed sobą, nad sobą. Następnie biegną do środka koła z grzechotkami wyciągniętymi do przodu i powoli cofają się, grzechotcząc grzechotkami.
- Improwizacje ruchowe z grzechotkami przy nagraniu muzyki o różnym tempie.

II

- ☐ Opowieść słowno-muzyczna na podstawie wiersza H. Bechlerowej *Trzy Małgorzatki*.
Nauczyciel umieszcza na tablicy obrazek (lub zdjęcie) lasu późną wiosną. Widać na nim rośliny, zwierzęta.
1. Omówienie wyglądu lasu.
 - Jak wygląda las wiosną?
 - Jakie zwierzęta możemy spotkać w lesie?
 2. Słuchanie wiersza inscenizowanego sylwetami bohaterów. Nauczyciel podczas recytacji pokazuje odpowiednie obrazki zwierząt i roślin.

*Dzień obudził w lesie kwiatki,
szły do lasu Małgorzatki.
Z koszykami szły.
A ile ich było? Trzy!*

*Pierwsza poszła dróżką w prawo,
gdzie mech siwobrody.
Czarny żuk ją zaprowadził
na czarne jagody.*

*Druga poszła dróżką w lewo,
tam poziomki rosły.
Dwie wesołe wiewióreczki
koszyczek jej niosły.*

*A ta trzecia Małgorzatka
biegnie wzdłuż strumyka.
– Może w cieniu pod brzoźkami
znajdę borowika?*

*Cicho wszędzie. Muszka brzęczy,
motyl trąca kwiatki.
Pogubiły swoje ścieżki
wszystkie Małgorzatki.*

*Pierwsza poszła w las daleko,
nie chce jagód szukać.
Siadła w trawie i słuchała
długiej bajki żuka.*

*A ta druga zapomniała,
gdzie poziomki rosną,
i tańczyła z wiewiórkami
pod zieloną sosną.*

*Trzecia bardzo się zmęczyła,
nie ma borowika.
Szła za pliszką, co wesoło
skacze po kamykach.*

*Wtem głos jakiś echo niesie:
Stuk-puk! Stuk-puk! – słychać w lesie.
Małgorzatki usłyszały,
przystanęły, pomyślały...*

*Pomyślała każda tak:
„To na pewno jakiś znak.
Może jedna Małgorzatka
po lesie mnie szuka?
Może druga Małgorzatka
kijkiem w drzewo stuka?”*

*Idą, idą Małgorzatki,
wiatr szeleści z cicha.
Stuk-puk! Stuk-puk! – coraz głośniejsze,
coraz bliżej słychać.*

*Przez zieloną, leśną trawę,
przez mech siwy szły.
Spotkały się pod sosną
Małgorzatki trzy.*

*A na sośnie pod koroną
ptak! Czapeczkę ma czerwoną!
Więc trzy małe Małgorzatki
klaniają się w pas:
– Dziękujemy ci, dziękuję,
że znalazłeś nas.*

3. Rozmowa na temat wiersza.
 - Ile Małgorzatek szło do lasu?
 - Co chciała zbierać pierwsza, druga, a co trzecia Małgorzatka?
 - Czy dziewczynki robiły to, co planowały? A co robiły?
 - Kto pomógł dziewczynkom się odnaleźć?

- Czy dzieci powinny chodzić same do lasu?

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zwierzęta z lasu*.

Dzieci naśladowują ruchy zwierząt z wiersza na hasło – pokazanie obrazka danego zwierzęcia.

4. Instrumentacja wiersza.

Nauczyciel wybiera spośród dzieci trzy *Małgorzatki* i *dzięcioła*. Pierwsza *Małgorzatka* otrzymuje grzechotkę, druga – tamburyn, a trzecia – kołatkę. *Dzięcioł* otrzymuje bębenek.

Nauczyciel mówi tekst wiersza, a każda *Małgorzatka* i *dzięcioł* grają wtedy, gdy w wierszu jest o nich mowa.

Zwrotki:

II, VI – pierwsza *Małgorzatka*.

III, VII – druga *Małgorzatka*.

IV, VIII – trzecia *Małgorzatka*.

IX – *dzięcioł*.

XI, XII – wszystkie *Małgorzatki*.

I, V, X, XIII – recytacja nauczyciela bez udziału instrumentów, na zakończenie wiersza – dzwonki glissando, gra nauczyciel.

 Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXII.

- Ćwiczenia organizacyjne

Dzieci maszerują po obwodzie koła w rytmie muzyki marszowej, na całych stopach i na palcach. Kiedy muzyka cichnie, podchodzą do środka koła i biorą chustki.

- Ćwiczenia orientacyjno-porządkowe

Dzieci, w rozsypce, improwizują z chustkami przy nagraniu skocznej muzyki. Gdy muzyka milknie, wykonują przysiad i nakrywają się chustkami. Ponowne dźwięki muzyki są sygnałem do dalszych improwizacji z chustkami, ale trzymanymi w drugiej ręce.

- Ćwiczenia obszerności ruchów

* Rysowanie na dywanie chustką figur geometrycznych: najpierw małych, a następnie coraz większych.

* Skakanie na jednej nodze wokół chustki leżącej na podłodze, w jedną i w drugą stronę, przeskakiwanie obunóż przez chustkę: w przód i w tył, przy nagraniu skocznej melodii.

- Ćwiczenia wycucia własnego ciała

* *Chustka wita nasze części ciała*.

Dzieci dotykają chustkami różnych części ciała wymienionych przez nauczyciela.

* Naprzemienne chwytanie palcami stopy chustki leżącej na podłodze, podawanie jej do ręki.

- Ćwiczenia wycucia czasu

Zabawa Pszczółki i niedźwiadek.

Nauczyciel – *niedźwiadek* – skrada się powoli do *ula* – wyznaczonego miejsca w sali, aby wykraść dzieciom – *pszczołom* – miód. Słyszac bzyczenie rozszłoszczonych *pszczoł*, *niedźwiadek* ucieka, a *pszczoły* go gonią.

- Ćwiczenia wycucia przestrzeni

Latające chustki.

Dzieci wyrzucają przed siebie oburącz chustki w pozycji klęku, a następnie pochylają do przodu i przysuwają chustki do siebie.

- Ćwiczenia w parach

Dzieci stają w parach naprzeciwko siebie. Trzymają się za swoje chustki na krzyż i delikatnie przeciągają się raz w jedną, raz w drugą stronę.

Ćwiczenia z partnerem

Lustro.

Jedno z dzieci wykonuje dowolne ruchy chustką, stojąc przed lustrem. Drugie dziecko, jako lustro, *odbija te ruchy*, czyli jak najprecyzyjniej je naśladuje.

- Ćwiczenia w grupie
Dzieci tańczą w koło, w rytm nagrania skocznej melodii. Trzymają się za ręce. Podczas przerwy w grze podskakują wokół własnej osi, wymachując chustkami uniesionymi w rękach wyciągniętych nad głowami. Potem w podskokach zbliżają się wolno do środka koła, zostawiają tam chustki, a następnie tyłem wycofują się w ukłonie. Ponownie podskokami kierują się do środka koła, zabierają chustki i w ukłonie, trzymając je za róg, ciągną je po podłodze.
- Ćwiczenia uspokajające
Dzieci dmuchają w chustki trzymane za dwa rogi – lekko i mocno.
- Zakończenie
Dzieci maszerują po obwodzie koła i machają chustkami. Po dojściu do pojemnika – odkładają chustki.

III

1. Powtarzanie za nauczycielem krótkich wypowiedzi.
Czarny żuk w twardym pancerzu.
Dwie tańczące wiewióreczki.
Skacze pliszka raz, dwa, trzy.
Śpiewa las, szumi las.
Kukuleczka kuka, cudzego gniazda w lesie szuka.
2. Próba ilustrowania utworu H. Bechlerowej *Trzy Małgorzatki*.
 Zabawa ruchowa z balonami.
Dzieci najpierw nadmuchują balony, zawiązują z pomocą nauczyciela. Potem ozdabiają je za pomocą markerów. Gotowe balony odbijają dłońmi, a potem – kolejnymi palcami. Na koniec starają się odbijać balony głowami.
3. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Dzień 2. W sklepie muzycznym

Cele ogólne:

- rozwijanie umiejętności liczenia; rozwijanie mowy.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- uzupełnia elementy do pięciu; mówi wyraźnie.

Środki dydaktyczne: obrazki do zabawy, nagrania: muzyki o różnym tempie, spokojnej melodii, instrumenty perkusyjne, kartoniki z kołami, skakanki, zabawki z sali, przedmioty wydające dźwięki, książka, s. 52, karta pracy, cz. 2, s. 37.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Segregujemy obrazki*.
Wybieranie obrazków zwierząt i umieszczanie ich w pętłach z obrazkami przedstawicieli tego samego rodzaju.
Np. obrazek motyla i obrazek pszczoły do pętli z obrazkiem biedronki (owady); obrazek jaskółki i obrazek skowronka do pętli z obrazkiem bociana (ptaki); obrazki: krowy i konia do pętli z obrazkiem owcy (ssaki).
 2. Ćwiczenia w książce, s. 52.
Nazywanie zwierząt przedstawionych na obrazkach. Słuchanie, jakie głosy wydają. Naśladowanie ich głosów. Śpiewanie znanej piosenki głosami: żaby, bociana i pszczoły.
-  Zestaw zabaw ruchowych – nr XXIX (*przewodnik*, s. 41).

II

 *W sklepie muzycznym* – ćwiczenia w liczeniu.

1. Rozmowa na temat sklepu muzycznego.
 - Co może znajdować się w sklepie muzycznym?
 - Jakie instrumenty można tam kupić?
2. Przygotowanie do zajęcia.

Nauczyciel przygotował po pięć różnych instrumentów perkusyjnych. Na dywanie zaznaczył skakankami *półki*. Na *półkach* ułożył instrumenty według rodzajów, ale w różnej liczbie – od jednego do pięciu (trzy tamburyny, dwie kołatki, cztery grzechotki, pięć bębenków i jeden trójkąt). Pozostałe instrumenty trzyma z boku. *Półki* są ułożone jedna pod drugą i oznaczone kartonikami z odpowiednią liczbą kół (numer półki).

3. Uzupełnianie liczby instrumentów do pięciu.

Dzieci wybierają dany instrument, np. tamburyn. Liczą, ile tamburynów jest na *półce*, a potem mówią, ile tamburynów muszą dołożyć, aby było ich razem pięć. Określają, która to jest *półka*, dokładają na nią dwa tamburyny. Analogicznie postępują przy pozostałych instrumentach.

4. Ćwiczenia dźwiękonaśladowcze.

Dzieci kolejno kupują instrumenty. Kupując, nie podają ich nazw, tylko próbują naśladować dźwięki, jakie one wydają. Np. dziecko prosi o instrument, który wydaje dźwięk: *dzyń, dzyń...* i pokazuje, naśladuje ruch uderzania w trójkąt. Analogicznie postępują dzieci przy zakupie innych instrumentów.

Gdy wszystkie dzieci mają instrumenty, wówczas próbują akompaniować przy śpiewie znanej im piosenki.

5. Karta pracy, cz. 2, s. 37.

Liczenie obrazków instrumentów, które są na każdej *półce*. Zaznaczanie w kołach obok półek kreskami ich liczby. Próby nazywania tych instrumentów.

 Ćwiczenia logopedyczne – *Orkiestra*.

- *Chodzenie*.

Dzieci chodzą po sali w rytmie granym na tamburynie (marsz, bieg, podskoki).

- *Strojenie*.

Dzieci powtarzają za nauczycielem odgłosy strojenia głosu i instrumentów: *mi, mi, mi; brzdęk, brzdęk, brzdęk; bum, bum, bum; tra ta ta; la, la, la...*

- *Orkiestra*.

Dzieci chodzą po sali. Każde wybiera sobie przedmiot, który będzie naśladował instrument (można dzięki niemu wydawać dźwięki). Następnie pokazują, jak z ich instrumentów można wydobyć dźwięk, np. gniotą kartkę, potrząsają koralikami, stukają klockami o siebie, o podłogę, poruszają samochodem po podłodze, odbijają piłkę... Uważnie słuchają odgłosów, a na koniec wszystkie naraz grają na swoich instrumentach.

- *Zgadywanki*.

Dzieci siedzą z zamkniętymi oczami, odwrócone tyłem do nauczyciela. Nauczyciel prezentuje poznane wcześniej odgłosy, a dzieci odgadują ich źródła.

- *Odpoczynek*.

Dzieci leżą na dywanie i spokojnie oddychają przy nagraniu spokojnej melodii.

 Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Zabawa z wykorzystaniem tekstu.

Mówienie przez dzieci tekstu: *Jestem muzyką. Chowam się w wietrze, wierszach, strumykach* – ze złością, smutkiem, strachem i z radością.

 Zabawa muzyczno-ruchowa *Muzyczny dywan*.

Na podłodze nauczyciel układa ze skakanek duży prostokąt – *dywan*. Dzieci poruszają się w jego obrębie w takt nagrania muzyki. Podczas przerwy w muzyce szybko go opuszczają.

2. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Dzień 3. Śpiewaj tak jak on

Cele ogólne:

– rozwijanie umiejętności wokalnych; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

– śpiewa piosenkę; uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: piosenka *Śpiewaj tak jak on*, nagrania: dowolnej muzyki, muzyki o różnym tempie, chustki, pojemnik na chustki, grzechotki, kapelusz, obrazki, książka, s. 53.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Muzyczna loteryjka*.

Dzieci tańczą dowolnie w rytm muzyki. Gdy muzyka milknie, jedno z dzieci wyciąga z kapelusza los – obrazek. Jeżeli obrazek przedstawia baletnicę, dzieci tańczą lekko jak baletnica. Jeżeli obrazek przedstawia pajaca – podskakują jak pajace.

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXIX (*przewodnik*, s. 41).

II

 Słuchanie piosenki *Śpiewaj tak jak on*.

1. Zabawa *Ptasia orkiestra*.

Nauczyciel dzieli dzieci na cztery zespoły: *kukulek*, *wróbli*, *bocianów* i *wron*. Dzieci – *ptaki* – naśladują głosy swoich ptaków. Potem nauczyciel – *dyrygent* – staje przed dziećmi ze swoją *batutą* i wskazuje nią poszczególne *ptaki* określoną ilość razy, a one wydają swoje głosy. Np. bociany, bociany (*kle, kle*), wrony (*kra*), bociany, bociany (*kle, kle*), wrony (*kra*), wróble, wróble (*ćwir, ćwir*), kukulki (*kuku, kuku*)...

2. Słuchanie piosenki *Śpiewaj tak jak on* (sł. J. Mackiewicz, muz. K. Kwiatkowska).



Szu - mią w le - sie sta - re drze - wa, kos pio - sen - kę z na - mi

ście - wa. Śpie - waj, śpie - waj tak jak on: din,

don, din, don, din, don. Din, don, din, don, din, don.

I. *Szumiał w lesie stare drzewa,
kos piosenkę z nami śpiewa.*

Ref.: *Śpiewaj, śpiewaj...*

Ref.: *Śpiewaj, śpiewaj tak jak on:
din, don, din, don, din, don. (bis)*

III. *Dzięcioł stuka w korę drzewa,
cały las już z nami śpiewa.*

Ref.: *Śpiewaj, śpiewaj...*

II. *Siedzi czyżyk na gałązce,
szpak zaprosił go na koncert.*

3. Rozmowa na temat piosenki.
 - Kto śpiewa piosenkę z drzewami?
 - Kogo zaprosił szpak na koncert?
 - Jak skończyło się leśne śpiewanie?
4. Zabawa ilustracyjna przy piosence.

I. *Szumią w lesie stare drzewa,
kos piosenkę z nami śpiewa.*

Ref.: *Śpiewaj, śpiewaj tak jak on:*

din, don, din, don, din, don.

II. *Siedzi czyżek na gałązce,
szpak zaprosił go na koncert.*

Ref.: *Śpiewaj, śpiewaj...*

III. *Dzięcioł stuka w korę drzewa,*

cały las już z nami śpiewa.

Ref.: *Śpiewaj, śpiewaj...*

Dzieci:

maszerują po sali w parach,

zatrzymują się, odwracają twarzami
do siebie i maszerują w miejscu,
rytmicznie klaszczą: raz w swoje
dłonie, raz w dłonie partnera,
jedno dziecko z pary przykucną,
drugie kłania się przed nim, a ono
w tym czasie wstaje,
jw.

jedno dziecko z pary wystawia przed
siebie otwartą dłoń, a drugie stuka
w nią zgiętym palcem wskazującym,
maszerują w kółko w parze,
jw.

5. Nauka I zwrotki i refrenu piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.

 Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXII (*przewodnik*, s. 43–44).

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 53.

Nazywanie instrumentów przedstawionych na zdjęciach – samodzielnie lub z pomocą nauczyciela. Rytmiczne dzielenie ich nazw (na sylaby).

2. Zabawa ilustracyjna przy piosence *Śpiewaj tak jak on* (*przewodnik*, s. 46).
3. Zabawy swobodne w wybranych kąciakach.

Dzień 4. Malowanie muzyki

Cele ogólne:

- rozwijanie inwencji twórczej; rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- maluje ilustrację do miniatury fortepianowej; wykonuje grzechotkę z puszek po napoju.

Środki dydaktyczne: wiersz T. Fiutowskiej *Żabki*, miniatura fortepianowa A. Szalińskiego *Żabki i bocian*, piosenka *Śpiewaj tak jak on*, instrumenty perkusyjne, nagranie muzyki o różnym tempie, skakanki, sylwety – bociana i żabek, gazety, puszki po napojach, taśma klejąca, zdjęcia instrumentów, groch lub inny materiał, masa papierowa, farby plakatowe, pędzle, karta pracy, cz. 2, s. 36.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia językowe.

Nauczyciel nazywa instrumenty przedstawione na zdjęciach, a dzieci próbują nazwać muzyków, którzy na nich grają. Np. flet – flecista, skrzypce – skrzypek, klarnet – klarnecista, gitara – gitarzysta, pianino – pianista...

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXIX (*przewodnik*, s. 41).

II

Malowanie ilustracji do miniatury fortepianowej A. Szalińskiego *Żabki i bocian*.

1. Słuchanie wiersza T. Fiutowskiej *Żabki*.

*Przed groźnym boćkiem
cztery żabki małe
do stawu skakały.
Pierwsza – hyc!
Druga – hyc!
Trzecia – hyc!
A ta czwarta – nic.*

*Bociek nad nią stoi,
już otwiera dziób,
a ona do wody chlup!
Ona – myk,
ona – bryk,
bociek nie ma nic!*

2. Rozmowa na temat wiersza.

– Dlaczego żabki uciekały przed bocianem?

3. Ćwiczenia dźwiękonaśladowcze.

Dzieci naśladują głosy żab – głośno, cicho, w zależności od tego, jak trzyma rękę nauczyciel. Gdy podniesie ją do góry – dzieci mówią głośno: *rege, rege, kum, kum*, a gdy ją opuści – mówią cicho.

 Zabawa ruchowa *Uwaga! Bocian!*

Dzieci – żabki – skaczą po sali – *łące*. Z boku sali jest zaznaczony skakankami *staw*. Niedaleko żabek stoi wybrane dziecko – *bocian*. Na hasło: *Uwaga! Bocian!* – żabki, skacząc, uciekają do stawu. *Bocian* skacze obunóż za żabkami. *Żabka, którą złapie, odchodzi na bok*.

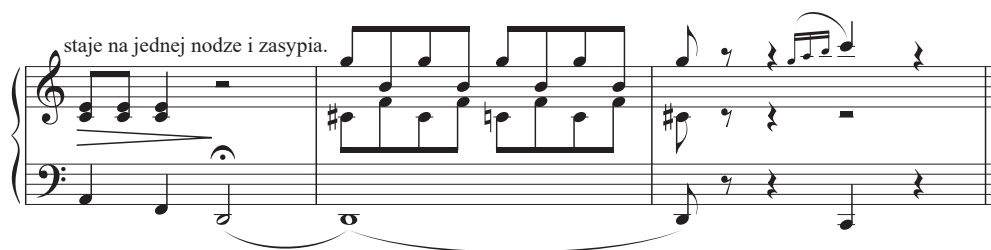
4. Słuchanie utworu *Żabki i bocian*, inscenizowanego przez nauczyciela sylwetkami bociana i żabek.

Żabki skaczą, rechoczą. Umiarkowanie

Wolno Nadchodzi bocian, klekocze. Żabki chowają się.

Bocian odchodzi,

Żabki nieśmiało wyglądają z trawy.



- Ponowne słuchanie utworu połączone z naśladowaniem ruchów żabek i bociana (skakanie i rechotanie żab, skradanie się bociana, ucieczka żabek, odejście bociana, zasypianie bociana na jednej nodze, rozglądanie się żabek, czy w pobliżu nie ma bociana).

5. Słuchanie utworu i jednocześnie malowanie farbami plakatowymi ilustracji do niego.

6. Prezentowanie powstałych prac.

Wypowiedzi autorów na temat ich prac.

 Zabawa ruchowa *Dźwięczna zmiana kierunku*.

Nauczyciel przygotowuje instrumenty perkusyjne: bębenek, grzechotkę, kołatkę, tamburyn.

Każdemu instrumentowi zostaje przypisany odpowiedni ruch. Kiedy nauczyciel gra na bębnie, dzieci biegają po sali. Gdy gra na grzechotce – chodzą po obwodzie koła, na kołatce – poruszają się po sali podskokami, a na tamburynie – chodzą tyłem po sali.

 Wykonanie grzechotki z puszek po napoju.

1. Tworzenie muzyki z wykorzystaniem gazet.

Dzieci dostają po jednej stronie gazety. Próbuje stworzyć muzykę, wykorzystując te gazety.

2. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.

Dzieci wsypują do puszek po napojach groch (kukurydzę, żwirek, piasek). Otwory zaklejają taśmą klejącą. Mieszą masę papierową (przygotowaną przez nauczyciela) tak, aby była jednolita. Wilgotną masę papierową oklejają puszki. Gdy masa wyschnie, malują puszki na jeden kolor i ozdabiają je, malując, np. białe pasy.

3. Samodzielna praca dzieci.

4. Prezentacja grzechotek.

5. Akompaniowanie na grzechotkach do znanej dzieciom piosenki.

 Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Nauka II i III zwrotki piosenki *Śpiewaj tak jak on* (przewodnik, s. 46).

2. Karta pracy, cz. 2, s. 36.

Łączenie liniami zdjęć instrumentów ze zdjęciami, na których są ich powiększone fragmenty.

 Zabawa ruchowa *Dźwięczna zmiana kierunku* (przewodnik, s. 49).

3. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Dzień 5. Koncert muzyczny

Cele ogólne:

– rozwijanie mowy; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

– wypowiada się na temat wiersza; uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: wiersz T. Fiutowskiej *Koncert*, duże obrazki do zabawy, nagrania: fragmentów muzyki poważnej, w tym utworu A. Vivaldiego *Cztery pory roku. Wiosna*, muzyki o różnym tempie, grzechotki, obrazek (zdjęcie) skrzypiec, krzesła, szyfonowe chustki, pojemnik na chustki, mikrofon, kartonik z napisem *koncert*.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa pod hasłem *Rozpoznajemy nastrój utworów*.

Nauczyciel przypina w trzech miejscach sali duże obrazki, które mogą być odzwierciedleniem nastroju muzyki.

- Muzyka głośna, rytmiczna – obrazek (zdjęcie) burzy, ruchu.
- Muzyka spokojna – obrazek płynącego strumyka, lasu.
- Muzyka wolna, smutna – obrazek płaczącego pajaca.

Dzieci słuchają muzyki, a potem siadają pod odpowiednimi obrazkami. Uzasadniają swój wybór.

Proponowane utwory:

A. Chaczaturian *Taniec z szablami*

R. Schumann *Marzenie*

A. Vivaldi *Cztery pory roku. Wiosna*.

-  Zestaw zabaw ruchowych – nr XXIX (przewodnik, s. 41).

II

-  Słuchanie wiersza T. Fiutowskiej *Koncert*.

1. Czytanie całościowe wyrazu *koncert*.
- Wyjaśnienie, co oznacza słowo *koncert*.
2. Słuchanie wiersza.

*W zaroślach nad stawem
świerszcze koncert dają.
W malowniczym, pięknym miejscu
filharmonię mają.
Stroją struny przy skrzypeczkach,
smyki woskiem pociągają.
Świerszcz – dyrygent – znak już daje,
koncert zaczynają.
Z lewej strony pierwsze skrzypce,
z prawej grają drugie.
Rozbrzmiewają piękne dźwięki
serenady długiej.*

*Nagle wiatr przyfrunął!
Już gra ze świerszczami.
Żaby biją brawa
żabimi łapkami.*

*Wielka to przyjemność
słuchać tej muzyki,
przyznali to nawet
śpiewacy – słowiki.*

3. Rozmowa na temat wiersza.
- Wyjaśnienie znaczenia słów: *filharmonia, dyrygent, serenada, smyki*.
- Kto dawał koncert nad stawem?
- Na jakich instrumentach grały świerszcze?
- Kto dał znak do rozpoczęcia koncertu?
- Czy słuchaczom podobał się koncert?

4. Omówienie wyglądu skrzypiec.

Dzieci oglądają obrazek (zdjęcie) skrzypiec.

Skrzypce to instrument strunowy z grupy smyczkowych. Ma cztery struny i pudło rezonansowe. Dźwięki powstają przez pociąganie smyczkiem po strunach lub przez szarpanie strun palcami.

5. Słuchanie fragmentu utworu A. Vivaldiego *Cztery pory roku. Wiosna*.

Dzieci zastanawiają się, w którym momencie świerszcze stroją skrzypce, w którym grają skrzypce i kiedy wiatr zaczyna grać ze świerszczami.

6. Improwizacja ruchowa wiersza na tle muzyki (A. Vivaldi *Cztery pory roku. Wiosna*).

Nauczyciel dzieli dzieci na grupy: *świerszcze, wiatr, żaby, słowiki, dyrygent*.

- *Świerszcze* – naśladowują grę na skrzypcach.
 - *Dyrygent* – dyryguje.
 - *Wiatr* – dzieci z sztyfonowymi chustkami wbiegają pomiędzy *świerszcze* w odpowiednim muzycznym momencie, a następnie przysiadają i zastygają w bezruchu.
 - *Żaby i słowiki* – na zakończenie biją rytmicznie brawo.
- Nauczyciel koordynuje zabawę, mówiąc, w którym momencie odpowiednie grupy występują.
-  Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXII (*przewodnik*, s. 43–44).

III

1. Podawanie słów kojarzących się z muzyką.
Dzieci podają słowa (samodzielnie lub z odpowiedzią nauczyciela).
Np. *instrumenty, koncert, piosenki, taniec...*
2. Koncert piosenek.
Dzieci ustawiają krzesła, tworząc widownię. Nauczyciel przygotowuje mikrofon. Chętne dzieci śpiewają przed widownią złożoną z kolegów i koleżanek – dzieci z grupy. Po każdym występie wykonawcy zostają nagrodzeni brawami.
3. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Tydzień II: Moja miejscowość, mój kraj

Dzień 1. Mieszkam w...

Cele ogólne:

- utrwalanie nazwy i wyglądu swojej miejscowości; przybliżenie swojej miejscowości.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- podaje nazwę swojej miejscowości; określa, czy jego miejscowość to miasto, czy wieś.

Środki dydaktyczne: piosenka *Kciuciubabka*, szarfy w 4 kolorach, zdjęcia przedstawiające miejscowość dzieci i inne miejscowości, napis *Moja miejscowość*, woreczki, opaska do zasłonięcia oczu, tamburyn, kosz, bębenek.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa ludowa przy piosence *Kciuciubabka* (autor nieznany, melodia ludowa).



Z li - ści cha - łu - pkę mia - ła, sło - mą ją pod - pie -

ra - ła. Wyr, wyr, wyr, ha, ha, ha. Dy - li, dy - li, dy - li,

da, da - na, sło - mą ją pod - pie - ra - ła.

I. Z liści chałupkę miała,
słomą ją podpierała.
Wyr, wyr, wyr, ha, ha, ha.
Dyli, dyli, dyli, da, dana,
słomą ją podpierała.

II. A zgadnij, kto to taki,
co za gość lada jaki?
Wyr, wyr, wyr, ha, ha, ha.
Dyli, dyli, dyli, da, dana,
co za gość lada jaki?

Dzieci stoją w szerokim kole, w środku stoi chętne dziecko – *Kciuciubabka* – z zasłoniętymi oczami.

Pomiędzy dziećmi a *Kciuciubabką* toczy się dialog.

- Babciu, na czym stoicie?
- Na beczie.
- A co w tej beczie jest?
- Kapusta i kwas.
- To łapcie nas!

Dzieci okręcają *Kciuciubabkę* dookoła i uciekają, a ona ich łapie. Złapane dziecko zostaje *Kciuciubabką*.

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXX.

Każde dziecko bierze sobie woreczek. Swobodnie maszeruje z woreczkiem ułożonym na głowie tak, aby nie spadł.

- Dzieci biegają po sali z woreczkami trzymanymi w dłoniach. Na sygnał – dźwięki tamburynu – zatrzymują się, kładą woreczki na głowach i nieruchomieją.
- Przekładają woreczki z ręki do ręki w różnych pozycjach – nad głową, pod kolanem, przed sobą, za sobą, z lewej strony, a potem z prawej strony.
- Dzieci kładą woreczki na podłodze. Przeskakują przez nie do przodu i do tyłu.
- Chodzą po sali, podrzucają i łapią woreczki.
- Chodzą po kole i wrzucają woreczki do kosza umieszczonego w jego środku.
- Maszerują po kole za nauczycielem i śpiewają wybraną przez siebie piosenkę.

II

 Zabawa dydaktyczna *Rozpoznajemy miejscowość, w której mieszkamy*.

Nauczyciel rozkłada przed dziećmi zdjęcia – charakterystycznych miejsc występujących w danej miejscowości oraz z innych stron kraju. Dzieci wybierają sobie jedno zdjęcie i głośno zastanawiają się, czy przedstawione na nim miejsca znajdują się w ich miejscowości, czy nie. Odczytują z nauczycielem napis *Moja miejscowość*, a potem umieszczają pod nim odszukane zdjęcia ze swojej miejscowości.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wracamy do domów*.

Nauczyciel dzieli dzieci na cztery grupy. Każda z nich dostaje szarfy w innym kolorze. Nauczyciel w czterech rogach sali wyznacza domy dla poszczególnych grup, umieszczając w tych miejscach po jednej szarfie w danym kolorze. Dzieci poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym przez nauczyciela na bębenku. Dźwięki tamburynu są sygnałem, że zbliża się burza i dzieci szybko muszą wrócić do domów.

- Rysowanie wybranego miejsca znajdującego się w miejscowości dzieci.

 Spacer po swojej miejscowości (swoim osiedlu) – przyglądanie się mijanym domom, ulicom, budynkom, na których jest godło państwowe, zabytkowym miejscom...

III

1. Rozmowa na temat spaceru.

- Jak nazywa się nasza miejscowość?
- Czy nasza miejscowość to miasto, czy wieś?
- Po czym to poznajemy?
- W jakim państwie się znajduje?
- Co wam się podoba w waszej miejscowości?
- Czy znacie nazwy ulic, przy których mieszkacie?
- Co można zrobić, żeby nasza miejscowość była jeszcze piękniejsza?

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wracamy do domów* (przewodnik, s. 52).

2. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 2. Budujemy dom

Cele ogólne:

- porównywanie liczebności zbiorów; rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- porównuje liczebność zbiorów, łącząc ich elementy w pary; wykonuje domek z pudełka i kolorowego papieru.

Środki dydaktyczne: widokówki przedstawiające różne miasta znajdujące się w Polsce, pocięte na części, nagranie skocznej melodii, pudełka różnej wielkości, kolorowy papier, klej, nożyczki, pas szarego kartonu, sylwety domów – małych i dużych, kartoniki z krążkami, woreczki, tamburyn, kosz, pętle – czerwona i zielona.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia analizy i syntezy wzrokowej.

Składanie w całość pociętych na części widokówek, zdjęć przedstawiających różne miasta znajdujące się w Polsce.

-  Zestaw zabaw ruchowych – nr XXX (*przewodnik*, s. 52).

II

-  *Domy i domki* – ćwiczenia matematyczne.

Nauczyciel umieszcza na tablicy sylwety domów – małych (4) i dużych (5).

- Otaczanie pętlami małych domów i dużych domów.

Nauczyciel pyta:

- Czym różnią się domy na tablicy?

Po uzyskaniu odpowiedzi prosi dzieci, żeby otoczyły pętlą w kolorze czerwonym duże domy, a potem, by otoczyły pętlą w kolorze zielonym małe domy.

- Porównywanie liczebności domów.

Nauczyciel pyta dzieci:

- Jak bez liczenia możemy określić, gdzie jest więcej domów?

Jeżeli dzieci nie wiedzą, to prosi do siebie pięciu chłopców i cztery dziewczynki. Każe im ustawić się w pary – chłopiec, dziewczynka, a potem pyta, kogo jest więcej i po czym dzieci to poznały. Gdy dzieci zrozumieją, wówczas łączy liniami w pary sylwety: dużego domu i małego domu, i określają, których domów jest więcej i o ile więcej.

-  Zabawa ruchowa *O jeden więcej*.

Dzieci poruszają się po sali przy dźwiękach nagrania skocznej melodii. Podczas przerwy w grze ustawiają się w kółeczkach liczących tyle osób, ile krążków ma nauczyciel na kartoniku. Potem znowu poruszają się indywidualnie przy nagraniu skocznej melodii. Podczas drugiej przerwy w grze ustawiają się w kółeczkach liczących tyle osób, żeby ich liczba była o jeden większa niż liczba krążków na kartoniku pokazywanym przez nauczyciela.

-  Wykonanie domków z pudełek różnej wielkości.

1. Zabawa twórcza *Budujemy domy*.

Najpierw nauczyciel z całą pięciorga dzieci układa na dywanie kontur małego domu. Potem wspólnie z dziećmi układa na dywanie kontur dużego domu.

2. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.

Dzieci wybierają sobie pudełka. Oklejają je kolorowym, przygotowanym przez nauczyciela, papierem. Wycinają okna i drzwi, przyklejają je w odpowiednich miejscach na pudełku. Wycinają z czerwonego papieru prostokąt (płaski dach) i przyklejają na pudełku.

3. Wykonanie prac przez dzieci.

Po obejrzeniu wykonanych prac nauczyciel układa na stoliku szary pas kartonu, a dzieci ustawiają swoje domki wzdłuż tak otrzymanej ulicy.

 Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Zabawa słowna *Co by było, gdyby...*?

Dzieci odpowiadają na pytania nauczyciela.

- Co by było, gdyby w miastach nie było ulic?
- Co by było, gdyby domy unosiły się jak balony?
- Co by było, gdyby w rzekach zamiast wody płynął sok pomarańczowy?

2. Zabawa *Dom*.

Dzieci dobierają się trójkami. Dwoje dzieci tworzy *dom*, stojąc twarzami do siebie i trzymając się za ręce. Trzecie dziecko staje w środku – *jest mieszkańcem domu*. Na hasło: *Zmieniamy dom* – dziecko ze środka zmienia *dom*, stając pomiędzy inną parą dzieci. Na hasło: *Zmieniamy mieszkańców* – *dom zmienia mieszkańców*, stając z innym dzieckiem. Na hasło: *Całkowita zmiana* – wszystkie dzieci zmieniają miejsca.

3. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 3. Muzyka ludowa

Cele ogólne:

- umuzykalnienie dzieci; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- uczestniczy w układzie tanecznym do piosenki; uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: piosenka *Depce konik*, nagranie muzyki o zmiennym tempie, zagadki, chustki, pojemnik na chustki, zdjęcia przedstawiające różne miejsca w Polsce, piłka, woreczki, tamburyn, koszyk, karta pracy, cz. 2, s. 38.

Przebieg dnia

I

1. Rozwiązywanie zagadek.

- *Pytanie nietrudne,*
niech każdy z was przyzna.
Jak się nazywa nasza ojczyzna? (Polska)
- *Powiewa, gdy wiatr się zerwie,*
a na niej są biel i czerwień. (flaga Polski)
- *Mieszka w górach wielki ptak,*
to naszej Polski znak. (godło – orzeł)
- *Płynie od gór do morza,*
przez Warszawę przepływa –
ta nasza najdłuższa rzeka.
A jak się nazywa? (Wisła)

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXX (*przewodnik*, s. 52).

II

 Nauka tańca ludowego z okolic Mazowsza – *Depce konik*.

1. Słuchanie piosenki śpiewanej przez nauczyciela.



I. *Depce konik, depce,
do stajenki nie chce,
żeby do Marysi,
poleciałby jeszcze.* } bis

II. *W podwóreczku naszym
studzieneczka stoi.*

*Kto jedzie, to jedzie,
konika napoi.* } bis

III. *Siwy konik, siwy,
uzdeczka jedwabna,
czy duża, czy mała
Kurpianeczka zgrabna.* } bis

2. Realizacja rytmiczna przyśpiewki.

Przy pierwszej zwrotce dzieci wyklaskują, przy drugiej – uderzają dłońmi o uda, a przy trzeciej – uderzają dłońmi o podłogę.

3. Realizacja ruchowa przyśpiewki.

Dzieci biegają po sali z charakterystycznym wyrzucaniem nóg, zgiętych w kolanach, do tyłu, w rozsypce, po obwodzie koła, jedno za drugim.

4. Realizacja taneczna.

Dzieci stoją parami – chłopiec, dziewczynka, w rozsypce, twarzami zwrócone do nauczyciela. Przy pierwszej zwrotce wyklaskują rytm, przy drugiej – wytupują, przy trzeciej dwa pierwsze wersy wyklaskują, a dwa następne – wytupują. Następna część tańca przebiega na tle granej melodii. Pary podają sobie ręce, podnoszą je i pozostają w tej pozycji tak długo, aż wyznaczona przez nauczyciela para przebiegnie pod ich *bramką*. Wówczas para ta dołącza do nich, tworząc coraz dłuższego *węża*. To samo robi każda para, pod rękami której przebiegną ci, którzy już włączyli się do tańca. Zabawa kończy się, gdy wszyscy wejdą w skład *węża*.

 Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXII (*przewodnik*, s. 43–44).

III

1. Karta pracy, cz. 2, s. 38.

Oglądanie zdjęć. Słuchanie nazw miejsc, które są na zdjęciach.

2. Zabawa *O którym miejscu mówię?*

Nauczyciel umieszcza na tablicy zdjęcia różnych miejsc znajdujących się w Polsce. Opowiada o wybranych zdjęciach, a dzieci je wskazują.

 Zabawa ruchowa kształtująca postawę ciała – *Płyną statki*.

Przed rozpoczęciem zabawy nauczyciel pyta dzieci o nazwę najdłuższej rzeki w Polsce. Dzieci ustawiają się w rzędzie – *są Wisłą, po której płynie statek* – piłka, podawana z ręki do ręki nad głowami.

Dziecko stojące na końcu rzędu, gdy dostanie piłkę, idzie na jego początek i *statek płynie nadal*.

3. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 4. Zwiedzamy różne regiony naszego kraju

Cele ogólne:

- rozwijanie poczucia przynależności narodowej; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- nazywa największą rzekę Polski – Wisłę – oraz wybrane miasta.

Środki dydaktyczne: zdjęcia: Krakowa, Gdańska, Katowic, Warszawy, Wisły, podzielony na części obrazek warszawskiej Syrenki, nagrania: muzyki o zmiennym tempie; szumu płynącej rzeki, chustki, pojemnik na chustki, piłka, woreczki, tamburyn, kosz, karty pracy, cz. 2, s. 39, 40, 41.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 2, s. 39.

Rysowanie po śladzie rysunku flagi. Kolorowanie jej tak, żeby wyglądała jak flaga Polski.



Zestaw zabaw ruchowych – nr XXX (*przewodnik*, s. 52).

II



Zabawa dydaktyczna *Zwiedzamy różne regiony naszego kraju*.

Nauczyciel proponuje wycieczkę po Polsce w celu poznania jej większych miast i rzek. Dzieci poruszają się *pociągiem* prowadzonym przez nauczyciela. Zatrzymują się w różnych miejscach sali, gdzie znajdują się zdjęcia miejsc, o których będzie opowiadał nauczyciel. Na postojach nauczyciel odsłania zdjęcia i mówi fragmenty rymowanki. Dzieci słuchają, o jakim mieście (jakiej rzece) jest mowa, i wykonują zadania, które proponuje nauczyciel.

- Postój pierwszy – Wisła.

*To wielka rzeka,
polskich rzek królowa.
A płynie ona z daleka –
bo z gór, i w morzu się chowa.*

Dzieci, po podaniu nazwy rzeki, słuchają nagrania szumu rzeki, naśladują rękami, jak ona płynie. Powtarzają za nauczycielem jej nazwę – Wisła.

- Postój drugi – Gdańsk.

*Jestem miastem
dużym, portowym.
Statki i dźwigi
to tutaj widok typowy.*

Dzieci powtarzają za nauczycielem nazwę: Gdańsk i naśladują dłońmi kołysanie się statku na falach.

- Postój trzeci – Katowice.

*To wielkie, górnicze miasto,
słynące z węgla i hut.
Kominów tam chyba dwieście,
w pobliżu kopalni jest w bród.*

Dzieci powtarzają za nauczycielem nazwę miasta: Katowice. Naśladują za nauczycielem pracę górników w kopalni.

- Postój czwarty – Kraków.

*To miasto zabytków
– królewski gród.
Mieszkali tam królowie
i smok miał swój ród.*

Dzieci powtarzają za nauczycielem nazwę: Kraków. Potem tańczą elementy krakowiaka: krok dosuwany po obwodzie koła – jedna ręka spoczywa na biodrze, druga w górze, po skosie w bok; wystawianie, na przemian, nogi prawej i nogi lewej w przód, opierając ją piętą o podłogę (na każde raz).

- Postój piąty – Warszawa.

*To najważniejsze polskie miasto
– stolica nasza.
Syrenka na go w swej opiece,
wrogów wystrasza.*

Dzieci powtarzają za nauczycielem nazwę: Warszawa. Układają z części obrazek warszawskiej Syrenki.

-  Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXII (*przewodnik*, s. 43–44).

III

1. Karty pracy, cz. 2, s. 40, 41.

Słuchanie tekstu o Polsce; powtarzanie go i rysowanie po śladach rysunków.

-  Zabawa ruchowa kształtująca postawę ciała – *Płyną statki* (*przewodnik*, s. 55).
2. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Dzień 5. Jaka piękna jest Warszawa

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy; rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wie, skąd się wzięła nazwa *Warszawa*; rysuje ramkę i ją ozdabia.

Środki dydaktyczne: opowiadanie W. Chotomskiej *Wars i Sawa*, ilustracje do opowiadania, gazety ze zdjęciami Warszawy, klej, nożyczki, rymowanka, kolorowy papier, nagranie fragmentu hymnu Polski, albumy, książki o Warszawie, woreczki, tamburyn, kosz, piłka.

Przebieg zajęć

I

1. Wycinanie z gazet zdjęć przedstawiających Warszawę. Przyklejanie ich na środku kartki.

-  Zestaw zabaw ruchowych – nr XXX (*przewodnik*, s. 52).

II

-  Słuchanie opowiadania W. Chotomskiej *Wars i Sawa*.

1. Oglądanie albumów, książek przedstawiających Warszawę.
2. Słuchanie opowiadania.

*Dawno, bardzo dawno temu, nad brzegiem Wisły mieszkał młody rybak Wars. Któregoś dnia,
gdy szedł nad rzekę, by zarzucić sieć, usłyszał piosenkę:*

*„Siedem fal mnie strzeże
i siedem błyskawic.
Kto się ich nie lęka,
niech się tutaj zjawi”.*

Piosenkę śpiewała dziewczyna. A głos miała tak piękny, słodki i wdzięczny, że Wars nie zawahał się ani chwili:

– Nie bój się niczego! – zawołał. Wskoczył do swojej łodzi i popłynął. Ledwo jednak odbił od brzegu, rozptęła się straszna burza.

– Roztrzaskamy ci wiosła! – syczały błyskawice.

– Porwę twoje sieci na strzępy! – ryczał wiatr.

– Zatopimy łódź! – groziły fale.

Ale Wars płynął tak szybko, że ani wiatr, ani fale, ani błyskawice nie mogły go dogonić. Kiedy był już na środku rzeki, wśród wzburzonych fal ujrzał dumną postać: pół rybę, pół dziewczynę. Była to syrena.

Zdziwił się Wars. Podpłynął bliżej, wyciągnął rękę. Syrena podała mu tarczę i miecz. I nagle... zmieniła się w piękną dziewczynę.

– Na imię mam Sawa – powiedziała. – Teraz ty broń mnie, rzeki i miasta.

A potem było jak w bajce:

*– Żyli długo i szczęśliwie
dzielny Wars i piękna Sawa.*

*Rosło miasto nad Wisłą –
dzielna, piękna Warszawa.*

Fale płyną jak dawniej...

Wiatr powtarza piosenkę.

– Jaki herb ma Warszawa?

– Syrenkę!

3. Rozmowa na temat opowiadania.

- Gdzie mieszkał Wars?
- Kto śpiewał piosenkę?
- Jak miała na imię syrena? Jak wyglądała?
- Co Sawa dała Warsowi? Po co dała mu miecz i tarczę?
- Jak nazywa się miasto, które powstało z rybackiej osady?
- Skąd powstała nazwa Warszawa?
- Nad jaką rzeką leży Warszawa? Jaki ma herb?

4. Wyjaśnienie znaczenia słowa *stolica*.

Nazywanie przez nauczyciela najważniejszych zabytków i znanych obiektów stolicy (Stare Miasto, Łazienki, pomnik Syrenki, Belweder, Pałac Kultury i Nauki...).

 Zabawa ruchowa kształtująca postawę ciała – *Płyną statki* (przewodnik, s. 55).

 Rysowanie ramki wokół zdjęcia Warszawy i jej ozdabianie.

1. Zabawa z wykorzystaniem rymowanki.

Dzieci powtarzają za nauczycielem rymowankę i naśladują jego ruchy.

Dzieci:

Jestem Polakiem, a ty Polką.

Naszym domem Polska jest.

Stolica leży nad Wisłą szeroką,

a Syrenka – to jej herb.

chłopcy wskazują na siebie, a potem na dziewczynki,
pokazują rękami w prawą i w lewą stronę,
kreślą w powietrzu kształt rzeki,
wykonują obrót w miejscu.

2. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.

Dzieci wybierają sobie kartkę z przyklejonym zdjęciem Warszawy (albo biorą tę kartkę, na której same przykleiły zdjęcie). Rysują samodzielnie (lub, w razie problemów, z nauczycielem) ramkę wokół zdjęcia. Ozdabiają ją elementami wyciętymi z kolorowego papieru i na koniec wycinają ramkę ze zdjęciem.

3. Wykonanie prac przez dzieci.

- Umieszczenie wykonanych prac na wystawce dla rodziców.

 Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Słuchanie hymnu Polski.

- Wyjaśnienie przez nauczyciela, kiedy słyszymy hymn (święta narodowe, wręczanie medali polskim sportowcom...).

- Słuchanie hymnu w postawie na baczność (pokazuje nauczyciel).

 Zabawa ruchowa kształtująca postawę ciała – *Płyną statki* (przewodnik, s. 55).

2. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Tydzień III: Wiosna na łące

Dzień 1. Grasz w zielone?

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat wiersza; uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: wiersz W. Broniewskiego *Gramy w zielone*, ilustracje do opowiadania, rymowanka, skakanki, kolorowe obręcze, kolorowe krążki, kołatki, tamburyn, książka, s. 54.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Kwiatki i owady*.

Dzieci razem z nauczycielem poruszają się po sali – *łące* – powtarzając za nim rymowankę: *Chodzi Lena po łące, zrywa kwiatki pachnące. Chodzi Lena wśród trawy, obserwuje owady.*

W trakcie wypowiadania słów schylają się – naśladują zrywanie kwiatów, a później przyglądanie się, np. biedronce.

 Zabawa ruchowa *Ślimak*.

Dzieci kładą się na brzuchu z wyprostowanymi i złączonymi nogami. Na hasło: *Ślimak, pokaż rogi* – podnoszą głowę i ręce nad podłogę, przykładając zwinięte w pięść dłonie do skroni i prostując palce wskazujące – *pokazują rogi*. Na hasło: *Ślimak odpoczywa* – kładą dłonie na podłodze i opierają na nich brodę, wracają do pozycji wyjściowej. Na hasło: *Ślimak spaceruje* – przesuwają się do przodu, pomagając sobie tylko rękami.

2. Ćwiczenie koordynacji wzrokowo-ruchowej.

Dzieci za nauczycielem chodzą stopa za stopą po spiralnie ułożonych na podłodze skakankach (muszli ślimaka).

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXI.

- Ćwiczenia równowagi – *Bociany chodzą po łące*.

Dzieci – *bociany* – chodzą po sali – *łące* – wysoko unosząc kolana. Po chwili zatrzymują się, stają na jednej nodze, wyciągają ramiona w bok, rozglądają się za *żabami*.

- Zabawa z elementem podskoku – *Żabie skoki*.

Dzieci – *żabki* – skaczą z miejsca na miejsce – prostują nogi z przysiadu do wyskoku w górę, powracają do przysiadu z lekkim wsparciem palców rąk o podłogę przed sobą.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Taniec motyli*.

Nauczyciel rozkłada na dywanie kilka kolorowych obręczy – *kwiatów*. Przy dźwiękach tamburynu dzieci – *motyle* – fruwią po sali – *łące*, delikatnie poruszając rękami – *skrzydełkami*.

Podczas przerwy w grze każdy *motyl* przysiadła na obręczy – *kwiatku*.

- Marsz po kole przy śpiewie znanej piosenki.

II

☐ Słuchanie wiersza W. Broniewskiego *Gramy w zielone*.

1. Zabawa relaksacyjna – *Wiosenny masaż*.

Dzieci siedzą w kole jedno za drugim. Każde ma przed sobą plecy kolegi lub koleżanki. Nauczyciel mówi tekst rymowanki, a dzieci masują plecy osoby siedzącej przed nimi.

*Po łące skacze żaba,
a za nią skaczą dwie.
Cóż za cudowna łąka!
Zachwycić można się!
Po łące chodzi bocian
i patrzy tu i tam.
Tuż obok płynie rzeczka,
a nad nią lata ptak.
Maleńka szczypaweczka
wdrapuje się na mak.
Ślimak powoli sunie,
marzy, by być jak rak.*

Dzieci:

uderzają piąstką prawej ręki,
a potem – dwoma piąstkami,

dwoma palcami naśladują chód bociana,
przesuwają ręką w jedną i w drugą stronę,
całą dłońią kreślą kształt wijącej się rzeczki,
kreślą kształt lecącego ptaka (leżącej cyfry trzy),
delikatnie, obiema dłońmi szczypią plecy,

powoli przesuwają całymi dłońmi po plecach,
szczypią plecy, łapiąc większe fragmenty skóry.

2. Słuchanie wiersza.

*– Proszę o zielone! –
zaklekotał bociek
do zielonej żabki,
co siedziała w błocie.*

*Ale mądra żabka
prędko myk pod wodę:
– Mile mi, bocianie,
moje życie młode.*

*Rosły w błocie modre
niezapominajki
i boćkowi rzekły:
– Znamy takie takie bajki!*

*Chciałbyś żabkę połknąć,
lecz się obejdz smakiem,
żabka gra w zielone
z młodym tatarakiem!*

3. Rozmowa na temat opowiadania.

- O co prosił bociek żabkę?
- Co zrobiła żabka?
- Co powiedziały niezapominajki?
- Jakie znacie rośliny, przedmioty, zwierzęta w kolorze zielonym?

4. Zabawa *Grasz w zielone*?

Dzieci dobierają się w pary i, tak jak w opowiadaniu, pytają się, czy partner ma jakiś zielony element stroju. Wygrywa ta osoba, która ma jakiś zielony element ubrania albo wzory na ubraniu w tym kolorze.

Zabawa ruchowa *Łapiemy żaby*.

W dwóch końcach sali nauczyciel układa ze skakanek dwa duże koła – *stawy dla żab*. Chętne dziecko zostaje bocianem. Pozostałe dzieci naśladują rechoczące żaby, które wskakują do tego samego stawu. Z tego miejsca uważnie obserwują *bociana*, który stoi na jednej nodze. Jeśli *bocian* podskoczy w miejscu tylko jeden raz, wtedy wszystkie *żaby* muszą opuścić *staw* i wskoczyć do następnego. *Bocian*, który porusza się na jednej nodze, próbuje złapać jak najwięcej *żab*. Przy następnej zmianie *stawu* schwytane dzieci, też teraz *bociany*, razem z nim skaczą na jednej nodze i łapią *żaby*.

Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXIII.

• Zabawa orientacyjno-porządkowa *Ptaki – do gniazd!*

Nauczyciel rozkłada na dywanie kolorowe krążki – *gniazda*. *Gniazd* jest o jedno mniej niż dzieci. Przy dźwiękach kołatki dzieci – *ptaki* – fruują po sali, omijając *gniazda*. Podczas przerwy w grze *ptaki* szukają sobie wolnego *gniazda*.

• Zabawa bieżna *Biegnij dookoła*.

Dzieci stoją w dużym kole, przed każdym dzieckiem leży krążek. Nauczyciel podaje nazwę koloru. Dzieci, przed którymi leży krążek w wymienionym kolorze, okrążają koło i wracają na swoje miejsca.

• Zabawa ruchowa z elementem czworakowania – *Uwaga, niedźwiedź!*

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy. Jedna to *niedźwiedzie* – chodzą na czworakach w wyznaczonym miejscu sali (zaznaczonym krążkami), a druga – to dzieci, które spacerują cicho na palcach *po lesie*, żeby nie usłyszały ich *niedźwiedzie*. Po chwili następuje zmiana ról.

• Ćwiczenia kształtujące tułów.

Dzieci siedzą w siadzie skrzyżnym, naśladują ruchy wróbla, który pije wodę i ją połyka – pochylają głowę i tułów nisko w dół, następnie prostują się, podnoszą głowę do góry.

• Ćwiczenia mięśni brzucha.

Dzieci leżą tyłem, trzymają krążki między stopami. Na hasło: *Raz*, unoszą delikatnie nogi (proste w kolanach) nad podłogę, na *Dwa* – opuszczają je.

• Ćwiczenia równowagi.

Nauczyciel układa z krążków drogę, po której przechodzą dzieci, tak aby ich stopy nie dotykały podłogi.

• Marsz po kole ze śpiewem znanej piosenki. Oddanie krążków.

III

1. Ćwiczenie w książce, s. 54.

Nazywanie zwierząt przedstawionych na obrazku. Rytmiczne dzielenie (na sylaby) ich nazw.

Zabawa ruchowa *Ślimak (przewodnik, s. 59)*.

2. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 2. Kolorowa łąka

Cele ogólne:

– rozwijanie umiejętności liczenia; rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

– liczy w zakresie pięciu; wykonuje pracę techniką kolażu.

Środki dydaktyczne: wiersz I. R. Salach *Łąka*, piosenka *Koncert*, nagranie utworu A. Vivaldiego *Cztery pory roku. Wiosna*, szyfonowe chustki, zdjęcia wybranych kwiatów (roślin zielnych) spotykanych na łące, zagadki, duże papierowe liście, sylwety: motyli, biedronek, kwiatów z różną liczbą płatków, kartoniki z różną liczbą kropek (od 1 do 5), zielona farba plakatu, pędzle, nożyczki, czasopisma, kolorowe obręcze, tamburyn, klej, pastele, książka, s. 55, karty pracy, cz. 2, s. 42, 43.

Przebieg dnia

I

1. Rozwiązywanie zagadek.

Dzieci podają rozwiązania zagadek w formie podzielonych rytmicznie słów (na sylaby).

- *W kropki ma spódnice,
chętnie zjada mszyce.* (biedronka)
- *Ma sto biało-różowych płatków
wokół żółtego środka.
Każdy odgadnie, że to...* (stokrotka)
- *Lata nad kwiatami
i sam wygląda jak kwiat.
Co to za owad?
Czy ktoś już zgadł?* (motyl)
- *Latają, bzykają
i miodek nam dają.* (pszczoły)

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXI (przewodnik, s. 59–60).

II

 Łąka pełna owadów – ćwiczenia w liczeniu.

1. Ćwiczenia w książce, s. 55.

- Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego. (Nauczyciel czyta tekst, a dzieci podają nazwy obrazków).
- Rozmowa na temat tekstu.
 - Gdzie wybrały się dzieci?
 - Jakie ptaki zobaczyły?
 - Jakie zobaczyły owady?
 - Czyj kopiec widziały?
 - Jakie kwiaty zrywały dzieci?
 - Co jeszcze robiły na łące?

2. Zabawa dydaktyczna *Owady i kwiaty*.

- Nauczyciel układa przed dziećmi dwa duże papierowe liście, a obok nich kolejno kartoniki z różną liczbą kropek. Zadaniem dzieci jest poukładać na liściach sylwety biedronek tak, aby ich suma na obu liściach była zgodna z liczbą kropek na kartoniku. Np. mamy kartonik z pięcioma kropkami; na jednym liście dzieci kładą dwie biedronki, a na drugim – trzy.
- Nauczyciel pokazuje dzieciom sylwety kwiatków z różną liczbą płatków. Dzieci układają kwiatki według wzrastającej liczby płatków: od jednego do pięciu. Potem układają kwiatki według malejącej liczby płatków, przy czym pierwszy kwiatek układa nauczyciel.
- Nad sylwetami kwiatków dzieci układają sylwety motyli tak, aby było ich tyle samo co płatków na danym kwiatku.
- Odpowiadają, na którym kwiatku jest podana przez nauczyciela liczba motyli.

3. Karta pracy, cz. 2, s. 42.

Oglądanie obrazka przedstawiającego łąkę. Odszukanie wśród naklejek obrazków pięciu pszczoł. Naklejenie ich nad łąką.

 Improwizacje ruchowe z szyfonowymi chustkami przy utworze A. Vivaldiego *Cztery pory roku. Wiosna*.

☐ Łąka wiosną – praca plastyczna z wykorzystaniem techniki kolażu.

1. Słuchanie wiersza I. R. Salach *Łąka*.

*Łąka tylu ma mieszkańców,
zwierząt, roślin kolorowych.
Tu motylek, a tam pszczołka,
tutaj kwiatek – o, różowy!
Z kopca wyszedł krecik mały,
obok niego idzie mrówka.
Na rumianku w krasnej sukni
przycupnęła boża krówka.
Nad tą łąką kolorową
bał wydały dziś motyle.
Zapraszają wszystkie dzieci,
więc zatańczmy z nimi chwilę.*

• Ilustracja ruchowa wiersza.

Dzieci wcielają się w wybrane zwierzę lub roślinę z łąki. Naśladują ich ruchy podczas ponownej recytacji wiersza przez nauczyciela.

2. Rozmowa na temat wiersza.

– Jakie zwierzęta spotykamy na łące? Jakie rośliny rosną na łące?

• Oglądanie zdjęć wybranych kwiatów (roślin zielnych) spotykanych na łące, np. koniczyzny, mniszka lekarskiego, jaskra, maku, chabra...

Zwrócenie uwagi na ich kolory.

3. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.

Dzieci zamalowują kartkę papieru zieloną farbą w różnych odcieniach, szybkimi, urywanymi pociągnięciami pędzla, tak aby powstała *trawa* (pozostawiają na chwilę do wyschnięcia). Wycinają z różnych czasopism elementy charakterystyczne dla łąki – zdjęcia, obrazki, roślin, zwierząt.

Przyklejają wycięte elementy na pomalowanej kartce, dorysowują pastelami to, co według nich powinno się tam znaleźć.

4. Wykonanie prac przez dzieci.

Wspólne obejrzenie prac, umieszczenie ich w kąniku dla rodziców.

☐ Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Dowolny taniec przy piosence *Koncert* (sł. i muz. J. Kucharczyk).

Żab - ka żab - ce za - kum - ka - ła na zie - lo - nej łą - ce,
że za chwi - lę się roz - pocz - nie pierw - szy za - bi kon - cert.
Kum, ku - ma, ku - ma, rech, re - chu, rech, i - le tu za - bek



I. *Żabka żabce zakumkała
na zielonej łące,
że za chwilę się rozpocznie
pierwszy żabi koncert.*

II. *Skaczą żabki i w zielone
bawią się wesoło,
rechotają i kumkają,
wszędzie słychać wkoło.*

Ref.: *Kum, kuma, kuma,
rech, rech, rech,
ile tu żabek zielonych jest?
Kum, kuma, kuma,
rech, rech, rech,
wszędzie tu słychać żabi śpiew.* } bis

Ref.: *Kum, kuma...*

2. Karta pracy, cz. 2, s. 43.

Kończenie kolorowania obrazka. Liczenie na nim kwiatów i zwierząt.

3. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 3. Koncert na łące

Cele ogólne:

– umuzykalnienie dzieci; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

– śpiewa refren piosenki; uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: piosenka *Koncert*, kolorowe obręcze, kolorowe krążki, kołatki, tamburyn, serwetki, obrazki (do wyboru: motyla lub kwiatka), nagranie dowolnej muzyki, karta pracy, cz. 2, s. 44.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 2, s. 44.

Nazywanie zwierząt przedstawionych na zdjęciach. Rytmiczne dzielenie ich nazw.

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXI (*przewodnik*, s. 59–60).

II

 Zabawy przy piosence *Koncert*.

1. Ćwiczenia rytmiczne.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali. Na hasło: *Uwaga – jeden!* zatrzymują się i podskakują w miejscu. Na hasło: *Uwaga – dwa!* zatrzymują się i klaszczą w dłonie. Ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie, zmieniając kolejność wypowiedzianych haseł.

2. Słuchanie piosenki (*przewodnik*, s. 63–64).

3. Rozmowa na temat piosenki.

– O czym kumkała żabka żabce?

- W co bawią się żabki, gdy skaczą?
- Jaki głos wydają żabki?
- 4. Naśladowanie głosów żabek.
Dzieci za nauczycielem powtarzają fragment refrenu: *Kum, kuma, kuma, rech, rech, rech.*
- 5. Zabawa przy piosence.
I zwrotka
Dzieci w parach swobodnie tańczą przy piosence.
Refren
Stoją w miejscu i naśladują głos żabek; przy słowach: *ile tu żabek zielonych jest* – wykonują obrót. Potem znów naśladują głos żabek; przy słowach: *wszędzie tu słyszać żabi śpiew* – wykonują obrót.
II zwrotka
Dzieci skaczą jak żabki i naśladują głos żabek.
Refren: jw.
- 6. Nauka refrenu fragmentami, metodą ze słuchu.
-  Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXIII (*przewodnik*, s. 61).

III

1. Ćwiczenia oddechowe *Motyle*.
Dzieci tworzą motyle z serwetek, ściskając serwetki w połowie. Dmuchają na nie mocno, dopóki im nie zabraknie tchu.
-  Zabawa muzyczno-ruchowa *Motyle i kwiaty*.
Dzieci otrzymują obrazki (do wyboru: motyla lub kwiatka). Poruszają się rytmicznie przy muzyce po całej sali. Podczas przerwy dobierają się w pary – *motyl, kwiatek*.

Dzień 4. Biedroneczko, leć do nieba

Cele ogólne:

- rozwijanie sprawności manualnej; rozwijanie mowy.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wykonuje obrazek biedronki; mówi wyraźnie.

Środki dydaktyczne: piosenka *Mała biedroneczka*, rymowanki, materiały potrzebne do wykonania makiety, pocięte na części obrazki roślin i zwierząt spotykanych na łące, zdjęcia zwierząt i roślin spotykanych na łące, kolorowe obręcze, tamburyn, bibuła – czarna i czerwona, nożyczki, klej, instrumenty perkusyjne, *Wyprawka plastyczna* nr 24.

Przebieg dnia

I

1. Kończenie rymowanek dotyczących owadów i roślin spotykanych na łące.
Dzieci wymieniają słowa rymujące się z podanymi słowami.
 - *Trawa, kwiaty, biedronka – to na pewno...* (łąka)
 - *Czerwone jak gotowane raki – to...* (maki)
 - *Ma żółty środek, białe płatki,
lodyga u niej wiotka.
Ten łąkowy kwiat to...* (stokrotka)
 - *Piegowata dama, po łące chodzi od rana.
Wygrzewa się w promykach słońca.
To maleńka...* (biedronka)

- *Czy to fruwają kwiaty? Jest ich tyle.
Nie! To... (motyle)*
- *Lata, lata koło nosa. Uwaga! To... (osa)*
- *Lata, lata obok czoła. Kto to? To miodna... (pszczoła)*

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXI (przewodnik, s. 59–60).

II

 *Biedronka* – wypełnianie rysunku kulkami bibuły – czarnej i czerwonej.

1. Słuchanie piosenki *Mała biedroneczka* (śl. i muz. K. Bożek-Gowik).



Ma - ła bie - dro - necz - ka sie - dem kro - pek mia - ła, na łą -
ce zie - lo - nej we - so - ło fru - wa - ła. Zła - pał ją pa - ją - czek
w swo - ją pa - ję - czy - nę. „U - ra - tu - ję cię, bie - dro - nko, a ty mi coś
przy - nieś”. Ref.: Bie - dro - necz - ko, leć do nie - ba, przy - nieś mi ka -
wa - łek chle - ba, bie - dro - necz - ko, leć do nie - ba.

I. *Mała biedroneczka siedem kropek miała,
na łące zielonej wesoło fruwała.
Złapał ją pajęczek w swoją pajęczynę.
„Uratuję cię, biedronko, a ty mi coś przynieś”.*

Ref.: *Biedroneczko, leć do nieba,
przynieś mi kawałek chleba.* } bis

II. *Mała biedroneczka siedem kropek miała,
na łące zielonej wesoło fruwała.
Złapał ją wróbelek, niesie tę kruszynę.
„Uratuję cię, biedronko, a ty mi coś przynieś”.*

Ref.: *Biedroneczko, leć...*

III. *Mała biedroneczka siedem kropek miała,
na łące zielonej wesoło fruwała.
Złapała ją żaba i po wodzie płynie.
„Uratuję cię, biedronko, a ty mi coś przynieś”.*

Ref.: *Biedroneczko, leć...*

2. Rozmowa na temat piosenki.
 - Co robiła biedronka?
 - Kto ją złapał?
 - Dlaczego zwierzęta nic nie robiły biedronce?
 - Czego od niej chciały?
3. Dowolny taniec przy piosence *Biedronka*.
4. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac – *Wyprawka plastyczna* nr 24.
 - Kolorowanie listka na zielono.
 - Wypełnianie rysunku biedronki kuleczkami bibuły – czerwonej i czarnej.
 - Wycinanie otrzymanego obrazka.
5. Wykonanie prac przez dzieci.
Umieszczenie wykonanych prac w kąciku dla rodziców.
- ☐ Ćwiczenia logopedyczne – *Na łące*.
 - *Idziemy na łąkę*.
Dzieci maszerują za nauczycielem po sali, spoglądając raz w jedną, raz w drugą stronę.
 - *Wąchamy kwiaty*.
Dzieci naśladują trzymanie stokrotki i jej wąchanie. Wciągają powietrze nosem, a wydychają ustami.
 - *Powtarzamy nazwy*.
Nauczyciel ma zdjęcia różnych roślin zielnych rosnących na łące. Dzieci oglądają zdjęcia, powtarzają nazwy roślin za nauczycielem i dzielą te nazwy rytmicznie (na sylaby). Np. koni-czyna, wrotycz, jaskier, mniszek, krwawnik...
 - *Naśladujemy głosy zwierząt*.
Nauczyciel pokazuje zdjęcia zwierząt, a dzieci nazywają je i naśladują ich głosy. Np. bocian – kle, kle... osa (pszczoła) – bzy, bzy... żaba – rege, rege, kum, kum... skowronek – dzyń, dzyń...
Potem nauczyciel dzieli dzieci na kilka grup zwierząt, które będą poruszały się przy dźwiękach odpowiedniego instrumentu, naśladując ruchy i głos swojego zwierzęcia.
Np.
bociany – dźwięki kołatki
skowronki – dźwięki trójkąta
żaby – dźwięki bębna
osy – dźwięki grzechotki.
 - *Wracamy z łąki*.
Dzieci robią smutne miny, maszerują za nauczycielem po sali.
- ☐ Spacer po placu przedszkolnym – rozpoznawanie i nazywanie znajdujących się tam roślin i zwierząt (owadów), porównywanie ich wyglądu, obserwowanie zachowań.

III

1. Ćwiczenie analizy i syntezy wzrokowej.
Dzieci składają w całość pocięte obrazki (zdjęcia) zwierząt i roślin spotykanych na łące.
2. Wspólne wykonanie makiety *Łąka wiosną*.
Nauczyciel przygotowuje rysunki zwierząt (na bloku technicznym) występujących na łące. Dzieci je kolorują, wycinają, a nauczyciel, za pomocą plasteliny i wykałaczek, mocuje. Z drucików dzieci, z jego pomocą, robią stokrotki, maki, jaskry, oklejają je kolorową bibułą. Zielonym papierem i bibułą wyklejają podstawę, np. kawałek styropianu.
Po wykonaniu prac, dzieci z nauczycielem umieszczają sylwety zwierząt, kwiaty na przygotowanej trawiastej łące.
3. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 5. Wiosną na łące

Cel ogólny:

- zachęcanie do obserwowania przyrody.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- uczestniczy w wycieczce na łąkę.

Środki dydaktyczne: lupy, lornetki, kosze, koce, piłki, kolorowe obręcze, tamburyn, karta pracy, cz. 2, s. 45.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 2, s. 45.

Kończenie rysunku motyla na dole karty tak, żeby wyglądał jak ten na górze karty. Kolorowanie wybranego rysunku.

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXI (*przewodnik*, s. 59–60).

II

Wycieczka na łąkę.

1. Zapoznanie z celem wycieczki:
 - obserwowanie roślin i zwierząt żyjących na łące
 - zbieranie okazów przyrodniczych
 - wsłuchiwanie się w odgłosy łąki
 - wspólne zabawy na łące.
2. Wyjazd na najbliższą łąkę.
 - Bezpośrednie obserwowanie mieszkańców łąki przez lupy i lornetki.
 - Rozpoznawanie zwierząt po ich głosach.
 - Zbieranie roślin do ozdobienia kącika przyrody.
 - Wspólne zabawy z użyciem piłek.
3. Powrót do przedszkola.

III

1. Rozmowa na temat wycieczki.
 - Dzielenie się wrażeniami z wycieczki.
 - Jakie zwierzęta spotkaliście na łące?
 - Czy rozpoznaliście niektóre rośliny?
 - Czy słyszeliście głosy zwierząt? Których?
 - Umieszczenie przyniesionych roślin w kąciku przyrody.

Tydzień IV: Moi rodzice

Dzień 1. Zapach mamy

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- odpowiada na pytania dotyczące utworu; uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: opowiadanie R. Piątkowskiej *Zapach mamy*, piosenka *Dla ciebie, mamo*, ilustracje do opowiadania, nagranie muzyki do zabawy, kartki, obręcze, kolorowe krążki, kołatki, karta pracy, cz. 2, s. 46.

Przebieg dnia

I

1. Zabawy kartką (zmiany odwracalne i nieodwracalne).

Nauczyciel rozdaje dzieciom kartki. Jedną zostawia sobie. Dzieci będą naśladować jego ruchy.

- Nauczyciel składa kartkę na pół, dzieci robią to samo. Pyta je, co się zmieniło i czy można wrócić do tego, co było na początku.

Jeżeli dzieci same nie dojdą do tego, to nauczyciel prostuje kartkę.

- Nauczyciel zgina kartkę w kulę. Dzieci robią to samo. Zadaje takie samo pytanie jak poprzednio: co się zmieniło i czy można wrócić do tego, co było na początku.
- Nauczyciel rwie kartkę na małe kawałki, dzieci go naśladują. Potem, jak poprzednio, zadaje takie same pytania.

-  Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXII.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wejść do środka*.

Dzieci dobierają się trójkami – mama, tata i dziecko. Ustalają, kto jest kim. Trzymając się za ręce, tańczą w rytm muzyki wokół obręczy położonej na podłodze. Kiedy muzyka cichnie, nauczyciel wymienia jedną osobę z rodziny, np. mamę. Osoba ta wchodzi do środka obręczy.

- Zabawa ruchowa z elementem podskoku – *Szybie na maszynie*.

Obręcze leżą jedna obok drugiej. Dzieci kolejno przeskakują z jednej obręczy do drugiej.

- Zabawa relaksacyjna *Zagniatamy ciasto*.

Dzieci łączą się w pary. Jedno dziecko z pary leży na dywanie, na brzuchu, drugie naśladuje zagniatanie ciasta, wykonując odpowiednie ruchy na jego plecach. Potem następuje zmiana.

- Zabawa kształtująca postawę ciała – *Zbieramy kwiaty dla mamy*.

Dzieci chodzą po sali – *łące* – i *zrywają kwiaty*, wykonując skłon do przodu i wyprost.

- Marsz po kole za nauczycielem przy śpiewie wybranej piosenki.

II

-  Słuchanie opowiadania R. Piątkowskiej *Zapach mamy*.

1. Rozmowa na temat rodziny.

Dzieci kolejno wymieniają członków swoich rodzin.

- Co robią w domu wasze mamy?
- Co robią tatusiowie?
- Czy robicie coś wspólnie?
- Jak się czujecie, gdy mamy nie ma w domu?

2. Słuchanie opowiadania.

Jak ja nie lubię, kiedy mama gdzieś wyjeżdża. Dom bez mamy jest jakiś inny. A jutro znowu wyjedzie na kilka dni – westchnąłem. – Więc jeszcze tylko dziś przytuli mnie przed snem, bo jutro... Nagle poczułem, jak w gardle rośnie mi wielka kula, a z oczu kapią łzy.

– Tomeczku, kochanie, wiem, że ci przykro, ale to tylko trzy dni. Tata i babcia wspaniale się tobą zaopiekują. A ja szybko wrócę i przywiozę ci jakąś pamiątkę z tej podróży. Obiecuję. No już, uśmiechnij się do mnie, skarbie – szepnęła mama i przytuliła mnie mocno.

– Mamo, jak jesteś blisko, zawsze czuję taki ładny zapach. Poznałbym cię po nim wśród tysięcy innych mam – powiedziałem.

– Tak pachną moje ulubione perfumy. Cieszę się, że ten zapach ci się podoba – powiedziała mama, uśmiechnęła się i wyszła z pokoju.

Po chwili wyskoczyłem z łóżka i pobiegłem do łazienki.

– Mam genialny pomysł. Gdzieś tu musi być... – mruknąłem, przeszukując półkę z kosmetykami mamy. – Ile tego tu jest – zdziwiłem się, przesuwając pudełeczka z kremami, szminkami, tubkami i pędzelkami. Wreszcie trafiłem na mały, słiczny flakonik i powąchałem go.

– Znalazłem, to te perfumy – odetchnąłem z ulgą.

Potem poszedłem do kuchni i wybrałem trzy małe słoiczki po dżemie. Takie słoiczki babcia starannie myła i przechowywała w kuchennej szafce.

Teraz do każdego słoiczka prysnę trochę perfum i szybko zakręcę wieczko. Będę miał w nich zapach mamy. Po jednym słoiczku na każdy wieczór, kiedy jej nie będzie – ucieszyłem się.

A kiedy w każdym słoiczku uwięziony już był piękny zapach, szybko schowałem je do swojej szafki i nareszcie mogłem zasnąć.

Tak, jak przewidywałem, dni bez mamy, a zwłaszcza wieczory, zdawały się nie mieć końca. Ale najbardziej tęskniłem za nią, kiedy nadchodziła pora snu. Babcia czytała mi wtedy długą bajkę, a tata zawsze całował przed snem, ale kiedy tylko wyszli z pokoju, wyjmowałem z szafki słoiczek. Odkręcałem wieczko i zamykałem oczy. Otaczał mnie wtedy zapach, jakby ramiona mamy.

– Dobranoc, mamusiu – szeptałem i dopiero wtedy nadchodził sen.

Tak było przez dwa wieczory, ale trzeciej nocy długo nie mogłem zasnąć.

– Mama wraca jutro do domu. Pewnie jak się zbudzę, ona już tu będzie – cieszyłem się.

Wreszcie usnąłem zmęczony, zaciskając w ręce słoiczek. Ale co to?! Mama jest zamknięta w moim słoiku! Puka paluszkami w szklaną szybę i chyba chce wyjść.

– Ojej, co ja zrobię z taką małą mamą? Mogę ją wsadzić do któregoś z moich wyścigowych samochodzików, teraz się tam zmieści. A już na pewno uda mi się wepchnąć ją do mojej ulubionej koparki – pomyślałem.

Odkręciłem więc słoiczek i pomogłem mamie z niego wyjść.

Nagle poczułem zapach mamy i jej ręce na swojej buzi. Potem dała mi całusa.

– Dzień dobry, kochanie! – to był jej głos.

Obudziłem się i przetarłem oczy.

– Mamo, jak ty szybko urosłaś – zawolałem.

– Coś takiego! Czyżbym się przez te trzy dni powiększyła? – zaśmiała się mama i położyła na poduszce piękny złoty gwizdek i następne autko do mojej kolekcji.

– Dziękuję, mamo! Jest super. Szkoda tylko, że się już do niego nie zmieścisz – powiedziałem.

– No, gdybym była taka mała, nie mogłabym zrobić ci omletów na śniadanie – uśmiechnęła się mama.

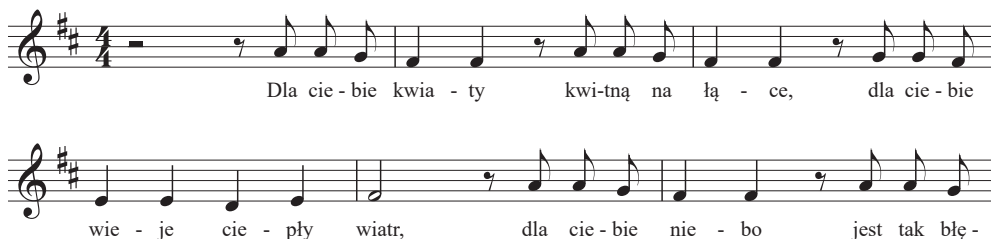
– Hura! Omlety! – zawolałem, wyskakując z łóżka.

Jak dobrze, że mama jest duża, wielka, ogromna! Tylko z czego się tam tak śmieje w tej kuchni?

3. Rozmowa na temat opowiadania.

- Z czym kojarzyła się Tomkowi mama?
- Co zrobił Tomek z perfumami mamy?
- Co robił Tomek przed snem, kiedy nie było mamy?
- Co się śniło Tomkowi?
- Co dostał Tomek od mamy?

4. Dowolny taniec przy piosence *Dla ciebie, mamo* (sł. i muz. J. Kucharczyk).



Dla cie - bie kwia - ty kwi - tną na łą - ce, dla cie - bie
wie - je cie - pły wiatr, dla cie - bie nie - bo jest tak błę -

2. Karta pracy, cz. 2, s. 46.

Kończenie kolorowania rysunku bukietu dla mamy według wzoru. Liczenie kwiatów, podawanie ich nazw. Określanie kolorów – wazonu i róż.

Zabawa ruchowa *Idziemy na spacer*:

Dzieci dobierają się w pary. Jedno z nich przykuca (to dziecko), drugie jest mamą lub tatą, która (który), trzymając dziecko za rękę, idzie z nim na spacer (dziecko porusza się w przysiadzie).

Dzień 2. Tulipany dla rodziców

Cele ogólne:

- rozwijanie umiejętności szeregowania; rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- układa przedmioty, obrazki według narastania danej cechy; wykonuje tulipany z kartonu i rolek po papierze toaletowym.

Środki dydaktyczne: piosenki: *Dla ciebie, mamo*, *Żabie sekrety*, pięć słoików z wodą, zakrętki na słoiki, kartki pomalowane na zielono (z różnym natężeniem barwy), kartki z obrazkami kwiatów (od jednego do pięciu), zielona bibuła, rolki po papierze toaletowym, klej, nożyczki, obręcze, nagrania: skocznej melodii, muzyki do zabawy, bębenek, *Wyprawka plastyczna* nr 25, książka, s. 56, 57.

Przebieg dnia

I

1. Nauka I zwrotki piosenki *Dla ciebie, mamo* (przewodnik, s. 70–71).

2. Ćwiczenia w książce, s. 56.

Oglądanie obrazka. Określanie, co dla mamy, z okazji jej święta, przygotowała Lena z Lalusiem, a co przygotował Mikołaj. Rytmiczne dzielenie (na sylaby) nazw prezentów połączone z klaskaniem.

Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXII (przewodnik, s. 69).

II

Ćwiczenia w szeregowaniu.

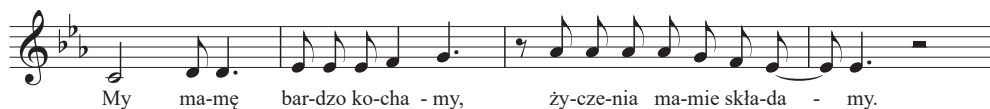
- Nauczyciel przygotował pięć takich samych słoików z różną ilością wody. Słoiki zakręcił. Zadaniem dzieci jest wskazanie słoika z najmniejszą ilością wody oraz ustawienie słoików kolejno, zaczynając od tego, w którym jest najmniej wody, do tego, w którym jest jej najwięcej.
- Nauczyciel przygotowuje pięć kartek pomalowanych na zielono, ale z różnym natężeniem barwy – od bardzo jasnej, do bardzo ciemnej. Zadaniem dzieci jest wskazanie kartki z najjaśniejszym odcieniem zieleni oraz ułożenie kartek kolejno, zaczynając od tej z najjaśniejszym odcieniem zieleni, do tej, na której jest najciemniejszy odcień.
- Nauczyciel przygotował pięć kartek z obrazkami kwiatów, (od jednego do pięciu). Zadaniem dzieci jest wskazanie kartki, na której jest najmniej kwiatów, oraz ułożenie kartek, zaczynając od tej, na której jest najmniej kwiatów, do tej, gdzie tych kwiatów jest najwięcej.

Zabawa ruchowa *Tworzymy koła*.

Dzieci poruszają się po sali przy nagraniu skocznej melodii. Gdy melodia milknie, słuchają, ile razy nauczyciel uderza w bębenek, a potem ustawiają się w koła liczące tyle osób, ile razy nauczyciel uderzył w bębenek. W tych kołach tańczą do następnej przerwy w grze.

Wykonanie tulipana dla rodziców.

1. Słuchanie piosenki *Żabie sekrety* (śl. B. Szelągowska, muz. R. Dziekański).



I. *Żaby kumkają od rana,
że dzisiaj święto ma mama.
My mamę bardzo kochamy,
życzenia mamie składamy.*

(odgłosy: kum, kum)
(odgłosy: kum, kum)

Ref.: *Żyj, droga mamo, żyj nam sto lat!
Bądź zawsze zdrowa i kochaj nas.
Żyj, droga mamo, żyj nam sto lat!
Bądź zdrowa i kochaj nas!*

II. *Żaby rechocą od rana,
że swoje święto ma tata.
My tatę bardzo kochamy,
życzenia tacie składamy.*

(odgłosy: rech, rech)

Ref.: *Żyj, drogi tato, żyj nam sto lat!
Bądź zawsze zdrowy i kochaj nas.
Żyj, drogi tato, żyj nam sto lat!
Bądź zdrowy i kochaj nas!*

2. Rozmowa na temat piosenki.

- O czym rechotały żaby?
 - Jakie życzenia dzieci składały mamie i tacie?
 - 3. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy (*Wyprawka plastyczna* nr 25).
Nauczyciel przygotował dla każdego dziecka zieloną bibułę i dwie rolki po papierze toaletowym.
 - Dzieci oklejają rolki po papierze toaletowym zieloną bibułą.
 - Wycinają obrazki tulipanów. Nacinają je wzdłuż linii.
 - Nakładają po dwa wycięte tulipany na jedną rolkę.
 - 4. Wykonanie prac przez dzieci.
Wykonane prace dzieci wręczą rodzicom na spotkaniu w przedszkolu z okazji ich święta.
 - 5. Zabawa przy piosence *Żabie sekrety*.
Podczas zwrotek dzieci dobierają się parami, poruszają się w kółeczkach w prawą, a następnie w lewą stronę. Podczas refrenu klaszczą w ręce.
-  Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 57.

Czytanie całościowe wyrazów: *mama, tata, Lena*, umieszczonych w białych serduszkach. Odszukiwanie ich w czerwonych serduszkach pod danym wyrazem i podkreślanie.

2. Nauka II zwrotki piosenki *Dla ciebie, mamo* (przewodnik, s. 70–71).
3. Zabawa przy piosence *Żabie sekrety* (przewodnik, s. 72–73).
4. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Dzień 3. Piosenka dla rodziców

Cele ogólne:

- umuzykalnienie dzieci; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- śpiewa piosenkę; uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: wiersze: I. Landau *Wiersz dla mamy*, L. Marjańskiej *Jak rysować tatę*, piosenka *Żabie sekrety*, balony, kolorowe sznurki, markery, kołatki, grzechotki, obręcze, nagranie muzyki do zabawy, kolorowe krążki, karta pracy, cz. 2, s. 47.

Przebieg dnia

I

1. Słuchanie wiersza I. Landau *Wiersz dla mamy*.

*Moja kochana mamusiu!
To dla ciebie ten wierszyk,
dla ciebie słońce i chmury,
dla ciebie tęcza i wietrzyk.*

*Wiosną i latem – kwiaty,
jesienią – liście jesienne...
Bądź szczęśliwa, mamusiu,
dziś, jutro i codziennie!*

2. Wykonanie portretów mamy i taty na nadmuchanych balonach.

Dzieci nadmuchują balony. Zawijają je kolorowymi sznurkami (samodzielnie lub z pomocą nauczyciela), rysują kolorowymi markerami: z jednej strony – portret mamy, a z drugiej – taty. Nauczyciel przywiązuje balony do sznurka umieszczonego w sali.

-  Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXII (przewodnik, s. 69).

II

 Nauka piosenki *Żabie sekrety*.

1. Ćwiczenia inhibicyjno-incytacyjne.

Dzieci maszerują po sali w różnych kierunkach. Na hasło: *Hop!*, zatrzymują się i klaszczą nad głowami. Na hasło: *Bęc*, wykonują przysiad i uderzają dłońmi o podłogę. Gdy usłyszą: *Stój!*, zatrzymują się w pozycji na baczność.

2. Słuchanie piosenki *Żabie sekrety* (przewodnik, s. 72–73).

- Przypomnienie, o czym jest piosenka.

3. Nauka refrenu piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.

4. Zabawa *Wysoko, nisko*.

Kiedy dzieci usłyszą melodię piosenki graną w basie – spacerują po sali w przysiadzie, trzymając się za kostki. Gdy melodia piosenki jest grana w wiolinie, biegają na palcach.

5. Instrumentacja piosenki.

Nauczyciel dzieli dzieci na dwa zespoły. Jeden dostaje kołatki, a drugi – grzechotki. Przy pierwszej zwrotce grają dzieci na kołatkach, a przy drugiej – na grzechotkach. Refren grają wspólnie.

6. Nauka I zwrotki piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.

-  Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXIII (przewodnik, s. 61).

III

1. Słuchanie wiersza L. Marjańskiej *Jak rysować tatę*.

*Tatę wielkiego rysować trzeba,
choćbyś rysować miał cały dzień.
Niech jak szczyt góry sięga do nieba,
niech jak dąb rzuca ogromny cień.*

*Tata podobny jest do olbrzyma,
co na ramionach cały dom trzyma.
A że jest droższy ci od skarbu,
namaluj tatę złotą farbą.*

2. Karta pracy, cz. 2, s. 47.

Rysowanie po śladach rysunków serduszek i powtarzanie rymowanki za nauczycielem. Kolorywanie trzech serduszek złączonych ze sobą.

-  Zabawa ruchowa *Idziemy na spacer* (przewodnik, s. 72).

3. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 4. Co lubię robić z mamą? Co lubię robić z tatą?

Cele ogólne:

- rozwijanie sprawności manualnej; rozwijanie mowy.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- maluje papierowy talerz; wypowiada się na podany temat.

Środki dydaktyczne: piosenki: *Żabie sekrety*, *Dla ciebie, mamo*, okrągłe papierowe talerze, pędzle, farby, papierowe serduszka, duża papierowa łydka z liśćmi, papierowe płatki kwiatu, obręcze, nagranie muzyki do zabawy, lakier do włosów, karty pracy, cz. 2, s. 48, 49.

Przebieg dnia

I

1. Nauka II zwrotki piosenki *Żabie sekrety* (przewodnik, s. 72–73).

2. Zabawa *Jaki jest mój tata?*

Dzieci siedzą w kole. Na chwilę wstają, jeśli to, co powiedział nauczyciel, pasuje do ich tatu-siów.

Np.

- *nosi okulary*
- *jeździ na rowerze*
- *ma niebieskie oczy*
- *ma długie włosy*
- *długo przebywa w pracy*
- *gra z wami w piłkę*
- *lubi jeść ciasto*
- *czyta bajki na dobranoc.*

-  Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXII (przewodnik, s. 69).

II

-  *Ozdobny talerz dla mamy i taty* – malowanie wzorów na tekturowym talerzu.

1. Zapisywanie przez nauczyciela propozycji dzieci na temat *Co możecie zrobić dla rodziców, jak możecie sprawić im przyjemność?*

Nauczyciel przypina do tablicy dużą papierową łądygę z liśćmi. Dzieci podają swoje propozycje, a nauczyciel zapisuje je na płatkach kwiatowych wyciętych z kolorowego papieru. Potem przypina te płatki do łądygi, tworząc kwiatek, który zostanie przedstawiony rodzicom.

2. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.

Nauczyciel przygotował okrągłe papierowe talerze i farby dla dzieci. Demonstruje im, jak podzielić powierzchnię talerza na cztery części i jak malować poszczególne części od środka koła na zewnątrz. Zachęca do stosowania różnych kolorów i wzorów.

3. Wykonanie prac przez dzieci.

Po wyschnięciu farb dobrze jest spryskać talerze lakierem do włosów.

4. Dowolny taniec przy piosence *Dla ciebie, mamo* (przewodnik, s. 70–71).

 Rozmowa na temat *Co lubię robić z mamą? Co lubię robić z tatą?*

1. Karta pracy, cz. 2, s. 48.

Oglądanie obrazka. Opowiadanie o tym, co Mikołaj lubi robić z mamą. Rysowanie pod obrazkiem tego, co dzieci lubią robić z mamą.

Po skończonej pracy dzieci kolejno opowiadają o tym, co lubią robić z mamą.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Razem z mamą*.

Dzieci dobierają się parami: dziewczynka z chłopcem, dziewczynka z dziewczynką. Dziewczynka z pary jest mamą (lub jedna dziewczynka z pary), a druga osoba – dzieckiem. *Dziecko* naśladuje z *mamą* te same czynności, których nazwy podaje nauczyciel. Np. jadą na rowerach, malują, zrywają kwiaty na łące, gotują, liżą lody...

2. Karta pracy, cz. 2, s. 49.

Oglądanie obrazka. Opowiadanie o tym, co Lenka lubi robić z tatą. Rysowanie pod obrazkiem tego, co dzieci lubią robić z tatą.

Po skończonej pracy dzieci kolejno opowiadają o tym, co lubią robić z tatą.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Razem z tatą*.

Dzieci dobierają się w pary: chłopiec z dziewczynką, chłopiec z chłopcem. Chłopiec z pary jest tatą (lub jeden z chłopców z pary), a druga osoba – dzieckiem. *Dziecko* naśladuje z *tatą* te same czynności, których nazwy podaje nauczyciel. Np. grają w piłkę, oglądają mecz, jadą na rowerach, pływają, sprzątają...

 Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Układanie życzeń dla mamy i taty.

Dzieci, samodzielnie lub z pomocą nauczyciela, układają życzenia dla rodziców. Nauczyciel notuje życzenia wraz z imionami dzieci, a potem zapisuje je na serduszkach, które dzieci będą miały przyklejone do ubrań na spotkaniu.

 Zabawa ruchowa *Idziemy na spacer* (przewodnik, s. 72).

2. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 5. Spotkanie z rodzicami

Cele ogólne:

- uczestniczenie w działaniach pozwalających na poznanie swoich możliwości; wzmacnianie więzów w rodzinie.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- śpiewa piosenki, recytuje wiersze dla rodziców; okazuje uczucia rodzicom.

Środki dydaktyczne: wstążki, narysowane serduszka, nożyczki, piosenki i wiersze dla rodziców, nagranie tanecznej melodii, obręcze, nagranie muzyki do zabawy, balony z portretami rodziców, papierowy kwiat, prezenty dla rodziców, chustki do zasłonięcia oczu, poczęstunek dla rodziców.

Przebieg dnia

I

1. Przygotowanie sali na przyjęcie gości.
 - Wiązanie kokardek i dekorowanie nimi sali (przy okazji mamy naukę wiązania).
 - Porządkowanie zabawek.
 - Wycinanie serduszek i dekorowanie nimi sali.

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXII (*przewodnik*, s. 69).

II

 Spotkanie z mamą i tatą w przedszkolu.

1. Powitanie rodziców przez nauczyciela.

Witamy mamy i tatusiów!

Cieszymy się z wizyty tej.

Chcemy się bawić i świętować,

by uczcić ten wasz dzień.

2. Zaprezentowanie piosenek i wierszy o mamie i tacie.
3. Wyszukiwanie przez rodziców swoich portretów wykonanych na balonach.
4. Odczytanie z kwiatu, co dzieci mogą zrobić dla rodziców, jak uprzyjemnić im czas.
5. Wręczenie własnoręcznie wykonanych prezentów (tulipanów, talerzy).
6. Wspólne zabawy i konkursy.
 - Rozpoznawanie dziecka przez rodzica, który ma zasłonięte oczy.
 - Rysowanie portretu dziecka przez tatę.
 - Czytanie przez rodziców fragmentów wierszy w sposób wesoły lub smutny.
 - Taniec z tatą lub mamą przy muzyce.
7. Wspólny poczęstunek herbatą i ciasteczkami.

III

1. Rozmowy indywidualne na temat spotkania z rodzicami.
2. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

CZERWIEC

Tydzień I: Taki sam, ale inny

Dzień 1. Dzieci na świecie

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat dzieci innych ras; uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: wiersz W. Fabera *Dzieci świata*, piosenka *Podajmy sobie ręce*, kwiaty z bibuły, obręcze, kolorowe szarfy, woreczki, tamburyn, bębenek, książka, s. 58, karta pracy, cz. 2, s. 50.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Taki sam, a jednak inny*.

Dzieci siedzą w kole. Kolejno wykonują polecenia, które podaje im nauczyciel. Np.:

 - Dotknij dzieci, które mają oczy w takim kolorze jak ty.
 - Przybij piątkę z dziećmi, które mają jakiś element ubrania w kolorze zielonym.

- Pogłaszcz dzieci, które mają włosy w takim kolorze jak ty.
- Dotknij każdego, kto jest jak ty chłopcem (dziewczynką).
- Dotknij każdego, kto ma spodnie.

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXIII.

- Zabawa *Kwiaty rosną – kwiaty więdną*.

Dzieci swobodnie biegają po sali przy dźwiękach tamburynu, trzymając w rękach kwiaty z bibuły. Podczas przerwy w grze i na hasło: *Kwiaty kwitną*, dzieci zatrzymują się, stają na palcach i unoszą kwiaty w górę. Na hasło: *Kwiaty więdną*, przechodzą do przysiadu i kładą kwiaty przed sobą.

- Ćwiczenia mięśni grzbietu i równowagi.

Dzieci stają na jednej nodze, kwiatek kładą na kolanie zgiętej nogi uniesionej w przód. Starają się utrzymać równowagę tak, aby kwiatek nie spadł na podłogę. Potem następuje zmiana nóg.

- Ćwiczenia mięśni nóg i brzucha.

Dzieci siedzą z wyprostowanymi nogami, wkładają kwiatki między stopy. Wspierając się na opartych o podłogę dłoniach, unoszą nogi do góry.

- Zabawa *Kwiaty dla przyjaciela*.

Dzieci swobodnie poruszają się po sali przy dźwiękach tamburynu.

Słyszac uderzenie w bębenek, wymieniają się kwiatkiem z innym dzieckiem.

II

 Słuchanie wiersza W. Fabera *Dzieci świata*.

1. Wypowiedzi dzieci na temat zagranicznych podróży z rodzicami; dzielenie się spostrzeżeniami na temat zabaw i wyglądu dzieci tam mieszkających.
2. Rytmizowanie tekstu: *Wszystkie dzieci chcą być kochane, żyć w wolnym kraju, mieć tatę, mamę*. Dzieci chodzą po kole za nauczycielem i powtarzają tekst.
3. Słuchanie wiersza.

*W Afryce, w szkole, na lekcji
śmiała się uczniów gromada,
gdy im mówił mały Gwinejczyk,
że gdzieś na świecie śnieg pada.*

*A jego rówieśnik, Eskimos,
też w szkole, w chłodnej Grenlandii,
nie wierzył, że są na świecie
gorące pustynie i palmy.*

*Afryki ani Grenlandii
my także, jak dotąd, nie znamy,
a jednak wierzymy w lodowce,
w gorące pustynie, banany.*

*I dzieciom z całego świata
chcemy ręce uścisnąć mocno
i wierzymy, że dzielni z nich ludzie,
jak z nas samych wyrosną.*

4. Rozmowa na temat wiersza.

- Z czego śmiały się dzieci w Afryce?
- W co nie mogli uwierzyć Eskimosi?
- Czego potrzebują wszystkie dzieci? (Bezpieczeństwa – życia w pokoju, być szczęśliwe, mieć kochających rodziców, cieszyć się i bawić, mieć przyjaciół...).

5. Ćwiczenie w książce, s. 58.

Oglądanie zdjęć. Określanie, czym różnią się dzieci przedstawione na zdjęciach. Słuchanie, skąd te dzieci pochodzą.

 Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXIV.

I

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Odszukaj swój kolor*.

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy. Każda z nich otrzymuje szarfy w innym kolorze, które zakłada na siebie. Na podłodze są rozłożone woreczki, pomiędzy którymi poruszają się dzieci, zgodnie z rytmem tamburynu. Na sygnał nauczyciela, dzieci szukają woreczków w kolorach swoich szarf i zatrzymują się przy jednym z nich.

II

- Ćwiczenia dużych grup mięśniowych – *Woreczek jest – woreczka nie ma*.
Na hasło: *Woreczek jest* – dzieci stojące w rozsypane woreczki podnoszą w górę, trzymając go oburącz. Na hasło: *Woreczka nie ma* – wykonują przysiad podparty i przykrywają woreczek dłońmi.
- Zabawa na czworakach.
Chodzenie na czworakach pomiędzy woreczkami w swoim kolorze.
- Ćwiczenia mięśni brzucha.
Dzieci, w leżeniu tyłem, wkładają woreczki między stopy, a następnie przenoszą je za głowę i podają do rąk. Siadają i powtarzają ćwiczenie kilkakrotnie.
- Rzuty.
Dzieci tworzą koło, w którego środku leży duża obręcz. Na sygnał nauczyciela dzieci rzucają woreczkami do obręczy. Rzuty powtarzają na zmianę: prawą ręką i lewą ręką.
- Zabawa bieżna *Koniki*.
Dzieci biegają po sali i wymachują nad głowami zdjętymi z siebie szarfami, naśladując poganianie koników. Biegają w różnych kierunkach, w zmiennym tempie.
- Ćwiczenie zwinnościowe – *Przejście przez szarfę*.
Dzieci układają szarfy na podłodze, tworząc kółeczka. Następnie wchodzi w nie i przeciągają się przez szarfy od dołu w górę i odwrotnie.
- Podskoki.
Dzieci układają szarfy na podłodze, wskakują do środka i wyskakują na zewnątrz, na dwóch nogach.
- Ćwiczenia stóp.
W siadzie skulnym, podpartym, dzieci chwytają szarfy palcami prawej stopy, a następnie lewej stopy i podnoszą do góry.
- Ćwiczenia wyprostne.
Dzieci maszerują po kole, trzymając złożone szarfy oparte na plecach. Odkładają szarfy na wyznaczone miejsce.
- Marsz parami przy śpiewie znanej piosenki.

III

1. Karta pracy, cz. 2, s. 50.

Oglądanie zdjęć. Opowiadanie o tym, jak bawią się dzieci przedstawione na zdjęciach. Określanie przez dzieci, czy bawią się podobnie.

2. Zabawa przy piosence *Podajmy sobie ręce* (śl. D. Gellner, muz. K. Kwiatkowska).

Cho - ciaż świat do - ko - ła

dziw - ny jest i wiel - ki, a my ta - cy ma - li, ma - li jak kro -

pel - ki. Po - daj - my so - bie rę - ce w za - ba - wie i w pio - sen - ce, w og -
- daj - my so - bie rę - ce, przez bu - rze i przez tę - cze, pod



Podczas zwrotek dzieci spacerują po sali, a podczas refrenu tworzą koło i obracają się w nim.

I. *Chociaż świat dokoła
dziwny jest i wielki,
a my tacy mali,
mali jak kropelki.*

Ref.: *Podajmy sobie ręce
w zabawie i w piosence,
w ogródku przed domem,
na łące znajomej.
Podajmy sobie ręce
przez burze i przez tęcze,
pod gwiazdą daleką,
nad rzeczką i rzeką.*

II. *Kiedy nagle z bajki
zniknie dobra wróżka,
kiedy szary smutek
wpadnie do fartuszka.*

Ref.: *Podajmy sobie...*

III. *Choć nas czasem dzielą
nieprzebyte góry,
nieskończone drogi,
zachmurzone chmury.*

Ref.: *Podajmy sobie...*

3. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 2. Zabawy z piłką

Cele ogólne:

– rozwijanie orientacji przestrzennej, umiejętności liczenia; rozwijanie mowy.

Cele operacyjne:

Dziecko:

– układa piłkę względem siebie według poleceń nauczyciela, liczy w zakresie pięciu; mówi wyraźnie.

Środki dydaktyczne: wiersz E. M. Skorek *Skacząca piłka*, piosenka *Podajmy sobie ręce*, rękawiczki z jednym palcem, patyczki, pudełko, opaski do zasłonięcia oczu, mazaki, różne piłki, piłka dla każdego dziecka, kosze, skakanki, gazety, rurki do napojów, kartki z pięcioma kołami – *piłkami*, kwiaty z bibuły, tamburyn, bębenek, karta pracy, cz. 2, s. 51.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 2, s. 51.

Rysowanie po śladach linii, od obrazków dzieci do zdjęć. Określanie, jak wygląda otoczenie przyrodnicze w kraju każdego z tych dzieci.

 Zabawa ruchowa *Piłka parzy*.

Dzieci stoją w kole, w środku stoi nauczyciel z piłką. Rzuca on kolejno piłkę do dzieci, podając nazwy dowolnych kolorów. Dziecko łapie piłkę, potem ją odrzuca i podaje przykład przedmiotu (rośliny, zwierzęcia) występującego w tym kolorze. Nie wolno łapać piłki, kiedy nauczyciel wymieni kolor czarny, bo wtedy *piłka parzy*. Jeśli dziecko złapie wtedy piłkę, to odsuwa się na chwilę od zabawy.

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXIII (*przewodnik*, s. 78).

II

 Zabawy *piłkami* – ćwiczenia matematyczne.

Każde dziecko dostaje piłkę.

1. Ustawianie piłki względem siebie według poleceń nauczyciela.
Np.
– Połóżcie piłkę przed sobą.
– Połóżcie piłkę za sobą.
– Połóżcie piłkę na kolanie, między nogami, obok siebie...
 2. Podrzucanie piłki określoną liczbę razy z głośnym liczeniem.
 3. Określanie, jak wygląda pierwsza, druga... piąta piłka.
Nauczyciel ustawia w szeregu pięć piłek różniących się wyglądem. Dzieci liczą piłki i określają, jak wygląda pierwsza, trzecia, piąta, czwarta i druga piłka.
 4. Wykonywanie rzutów do kosza.
Nauczyciel ustawia kilka koszy i zaznacza skakankami odległość, z jakiej dzieci będą rzucać piłkami do koszy. Każde dziecko rzuca pięć razy. Po zakończeniu dzieci podają liczbę trafień do kosza.
 5. Ćwiczenia graficzne.
Dzieci dostają kartki z pięcioma kołami – *piłkami*. Używając kredki tylko w jednym kolorze, mają pokolorować *piłki* tak, żeby każda była inna.
-  Zabawa ruchowa *Piłka parzy* (przewodnik, s. 80).
-  Ćwiczenia logopedyczne – *Skacząca piłka*.
-  Zabawa ruchowa z elementem podskoku – *Duża piłka – mała piłka*.
Dzieci naśladują odbicia małej piłki, skacząc na palcach, a potem – dużej, ciężkiej piłki, skacząc na całych stopach.
1. Słuchanie wiersza E. M. Skorek *Skacząca piłka*.
W miejscach oznaczonych gwiazdką dzieci powtarzają za nauczycielem: *la, la, la...*

*Mała Ala piłkę ma,
piłka skacze:
la, la, la.
La, la, la.**

*Ala Ani piłkę da,
piłka skoczy:
la, la, la.
La, la, la.**

*Ładnie fika piłka ta,
piłka tańczy:*

*la, la, la.
La, la, la.**

*Piłkę łapie mała Ala,
piłka skacze:
la, la, la, la.
La, la, la, la.**

*Czy ktoś wdzięku więcej ma
od tej piłki:
la, la, la?
La, la, la?**

2. Dmuchanie przez rurki do napojów na papierowe kulki – *pileczki*.
Dzieci dostają kawałki gazet, które zgniatają w kulki – *pileczki*. Kładą je na podłodze i dmuchają na nie przez rurki do napojów tak, aby poruszały się po podłodze.
-  Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Ćwiczenia graficzne – *Rysujemy wspólnie*.
Dzieci dobierają się parami. Jednemu dziecku nauczyciel zasłania oczy. Drugie prowadzi rękę kolegi trzymającą flamaster po kartce. Przed zdjęciem opaski rysujące dziecko próbuje zgadnąć, co narysowało. Potem zamieniają się rolami.
2. Ćwiczenia zręcznościowe – wkładanie rozsypanych patyczków do pudełka ręką w rękawiczce z jednym palcem.
3. Zabawa przy piosence *Podajmy sobie ręce* (przewodnik, s. 79–80).
4. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 3. Podajmy sobie ręce

Cele ogólne:

- rozwijanie umiejętności wokalnych; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- śpiewa piosenkę; uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: piosenka *Podajmy sobie ręce*, kwiaty z bibuły, tamburyn, bębenek, kolorowe szarfy, woreczki, duża obręcz.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *O którym koledze mówię?*

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel omawia wygląd wybranego dziecka, nie podając jego imienia. Dzieci próbują odgadnąć, o które dziecko chodzi. Potem chętne dzieci omawiają wygląd wybranego dziecka, a pozostałe osoby odgadują, o którym dziecku była mowa.

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXIII (*przewodnik*, s. 78).

II

 Zabawy przy piosence *Podajmy sobie ręce*.

1. Ćwiczenie orientacji przestrzennej.

Dzieci poruszają się w rozsypce, zgodnie ze zróżnicowanym akompaniamentem.

Na pierwszy głośny sygnał (akord) tworzą dwa rzędy: chłopcy, dziewczynki.

Na drugi głośny sygnał tworzą dwa rzędy.

Na trzeci głośny sygnał tworzą dwa koła: chłopcy, dziewczynki.

2. Słuchanie piosenki *Podajmy sobie ręce* (*przewodnik*, s. 79–80).

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Kto ma podać sobie ręce w zabawie i w piosence?

- O kim jest ta piosenka?

- Czy wszystkie dzieci pragną tego samego?

- Czy wszystkie dzieci żyją w takich warunkach jak wy?

- Co byście zrobili, żeby dzieci na całym świecie były szczęśliwe?

4. Zabawa muzyczna przy piosence.

Podczas trwania zwrotek piosenki dzieci maszerują swobodnie po sali. Podczas refrenu dobierają się w pary i obracają się w podskokach w takt muzyki. Podczas kolejnych refrenów piosenki zmieniają partnerów w tańcu.

5. Nauka I zwrotki piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.

6. Zabawa przy piosence (*przewodnik*, s. 79–80).

 Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXIV (*przewodnik*, s. 78–79).

III

1. Zabawa *Opowiadam o sobie*.

Nauczyciel zadaje kolejnym dzieciom siedzącym w kole pytania: Jak masz na imię? Jak masz na nazwisko? Ile masz lat? Gdzie mieszkasz? Przy jakiej ulicy?

2. Zabawa *Obiegnij koło*.

Dzieci stoją w kole. Nauczyciel wymienia imię i nazwisko wybranego dziecka, które ma za zadanie obieć jak najszybciej koło i wrócić na swoje miejsce oraz podać imię i nazwisko innego dziecka, które tak jak ono musi obieć koło.

3. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Dzień 4. Rysunek dla kolegi z Afryki

Cele ogólne:

- rozwijanie sprawności manualnej; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wykonuje rysunek; uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: piosenka *Podajmy sobie ręce*, kwiaty z bibuły, tamburyn, bębenek, piłka, woreczki, kolorowe szarfy, duża obręcz.

Przebieg dnia

I

1. Rozmowy indywidualne z dziećmi na temat ich zainteresowań, tego, co lubią robić.
 2. Nauka II zwrotki piosenki *Podajmy sobie ręce* (przewodnik, s. 79–80).
-  Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXIII (przewodnik, s. 78).

II

 *Ja podczas zabawy* – wykonywanie rysunku dla kolegi z Afryki.

Nauczyciel mówi dzieciom, żeby wyobraziły sobie, że gdzieś daleko, np. w Afryce, mieszka dziecko, które chciałoby je poznać. Ale nie zna naszego języka i dzieci nie znają jego języka.

- W jaki sposób możecie mu opowiedzieć o sobie?

Jeżeli dzieci nie domyślą się, wówczas podpowiada im, że mogą opowiedzieć o sobie poprzez rysunek, np. przedstawiający ich rodzinę spędzającą wspólny czas albo siebie podczas zabawy na podwórku, w domu.

1. Wykonanie rysunków przez dzieci.
2. Omawianie rysunków przez ich autorów. (Czego kolega z Afryki poprzez rysunek mógł się dowiedzieć o danym dziecku).
3. Zabawa przy piosence *Podajmy sobie ręce* (przewodnik, s. 79–80).

 Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXIV (przewodnik, s. 78–79).

III

1. Rozmowy indywidualne z dziećmi na tematy: Kim chciałbyście być w przyszłości? Jaki zawód chciałbyście wykonywać?

 Zabawa ruchowa *Piłka parzy* (przewodnik, s. 80).

2. Zabawy swobodne w wybranych kąciakach.

Dzień 5. Przyjacielem być

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy; rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia cechy przyjaciela; maluje portret przyjaciela.

Środki dydaktyczne: fragment wiersza J. Koczanowskiej *Przyjaciel*, piosenka *Podajmy sobie ręce*, opowiadanie J. A. Hockuby *O tym, jak pluszowy zajączek szukał przyjaciela*, kartoniki z imionami dzieci z grupy, różne portrety przygotowane przez nauczyciela (reprodukcje, rysunki dzieci), kartki, farby, pędzle, paski kolorowego papieru, klej, nożyczki, kwiaty z bibuły, tamburyn, bębenek, piłka, książka, s. 59, karty pracy, cz. 2, s. 52, 53.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia w książce, s. 59.

Nauka fragmentu wiersza J. Koczanowskiej *Przyjaciół* z pomocą nauczyciela. Oglądanie obrazków. Opowiadanie o tym, co się na nich dzieje. Określanie, czy Lenka i Mikołaj się przyjaźnią.

 Zestaw zabaw ruchowych – XXXIII (*przewodnik*, s. 78).

II

 Słuchanie opowiadania J. A. Hockuby *O tym, jak pluszowy zajączek szukał przyjaciela*.

1. Wypowiedzi dzieci na temat: *Kogo nazywamy przyjacielem?*

– Jak zachowuje się przyjaciel względem was?

– Jaki jest przyjaciel?

– Czy można mieć wielu przyjaciół?

2. Słuchanie opowiadania.

– *Chciałbym, żebyśmy zostali przyjaciółmi – powiedział pluszowy zajączek do moherowego szalika, który leżał zwinięty na krześle jak wąż boa. – Jestem taki samotny. Wydaje mi się, że jesteśmy do siebie podobni.*

– *Podobni? Nie wiem, o czym mówisz – odparł szalik. – Jesteśmy wprawdzie w takim samym kolorze i przyjemni w dotyku, ale poza tym wszystko nas dzieli! Na przykład ogon. Mój jest długi i wąski, a twój okrągły i ledwie widoczny. Ja mam frędzelki, a ty nie. A poza tym jestem zaprzyjaźniony od dawna z płaszczem. Ostatnio bardzo często razem wychodzimy.*

– *No cóż, nie będę się narzucać – odezwał się zajączek, a jego uszy opadły. Jak zwykle, gdy był bardzo smutny.*

W nocy nie mógł spać. Wydawało mu się, że wiszący na ścianie zegar próbuje go przed czymś ostrzec, a oczy starszej pani z portretu patrzą na niego dziwnie. Ale następnego dnia ... – Że też nie wpadło mi to do łebka – powiedział do siebie na głos. – Przecież domowe pantofle Basi mają identyczny ogonek jak ja. I są tylko trochę większe ode mnie. I nigdy nie wychodzą!

Bardzo ucieszył się z tego odkrycia i zawołał do leżącego na podłodze prawego pantofla z brązowym pomponem.

– *Wiesz, myślę, że moglibyśmy być przyjaciółmi. Mam taki sam ogonek jak ty i nigdy nie opuszczam tego pokoju. Myślę, że mielibyśmy sobie dużo do powiedzenia.*

– *Och, to nie jest najlepszy pomysł – odezwał się cicho prawy pantofel. – Przecież wiesz, że mam brata. Jego towarzystwo mi zupełnie wystarcza. Ale może poduszka zechce z tobą porozmawiać? Ale poduszka nie mówiła nic. Spała, jak zwykle, od rana do wieczora.*

Zajączek był coraz bardziej markotny. – Nikt nie chce się ze mną przyjaźnić – mruczał cichutko pod nosem. I pewnie by się rozplakał, gdyby nie spojrzenie pani z portretu.

– *Dlaczego nie pomyślałeś o mnie? – odezwał się ktoś cicho.*

Musiał być gdzieś blisko, bo zajączek słyszał dokładnie każde słowo.

– *Wprawdzie jestem zupełnie inna niż ty, ale właśnie to może być bardzo ciekawe.*

Zajączek rozglądał się dookoła, ale nie domyślał się, kto to mówi.

– *Przecież stoję obok ciebie – znowu usłyszał ten głos. Tym razem pobrzmiwało w nim zniecierpliwienie. – No, co tak się na mnie gapisz? To właśnie ja. Jestem kanciasta, nie mam ogonka i jestem z papieru. Ale mam ci do opowiedzenia mnóstwo ciekawych historii.*

– *Och – wyjął zajączek. – To naprawdę ty? Nigdy nawet nie marzyłem o przyjaźni z tobą. Jestem taki wzruszony.*

Mówiąc to, przysunął się do swojej przyjaciółki i nadstawił uszu, bardzo ciekawy jej opowieści. A czy wy wiecie, z kim zaprzyjaźnił się zajączek?

3. Karta pracy, cz. 2, s. 52.

Dzieci oglądają obrazki. Odpowiadają na pytania.

- Kogo szukał zajęczek?
 - Czy moherowy szalik chciał zostać jego przyjacielem? Dlaczego?
 - Czy prawy pantofel Basi z brązowym pomponem chciał zostać przyjacielem zajęczka? Dlaczego?
 - Czy poduszka chciała zostać przyjaciółką zajęczka?
 - Kto chciał zostać jego przyjacielem?
 - Rysowanie w pustym polu przyjaciela zajęczka.
4. Wspólne recytowanie fragmentu wiersza J. Koczanowskiej *Przyjaciel*.
Dzieci recytują i spacerują w parach ze swoją ulubioną koleżanką lub swoim kolegą.
5. Zabawa przy piosence *Podajmy sobie ręce* (przewodnik, s. 79–80).

Malowanie portretu swojego przyjaciela.

1. Zabawa *Znajdź swoje imię*.

Nauczyciel układa na dywanie kartoniki z imionami dzieci z grupy. Wypowiada wybrane imiona, dzieląc je na sylaby. Właściciel imienia odszukuje właściwy kartonik.

2. Zabawa *Mój przyjaciel*.

Dzieci łączą się w pary, siadają naprzeciwko siebie, wymieniają się kartonikami i odszukują takie same litery w swoich imionach.

3. Oglądanie różnych portretów przygotowanych przez nauczyciela (reprodukcje, rysunki dzieci).

- Poznanie cech portretu.
4. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.

Dzieci malują portret swojego przyjaciela.

Po wyschnięciu prac naklejają ramkę – paski wycięte z kolorowego papieru.

5. Wykonanie prac przez dzieci.

- Umieszczenie prac w kąciку dla rodziców.

Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Karta pracy, cz. 2, s. 53.

Określanie, co przedstawiają rysunki dla przyjaciela. Kolorowanie wybranego rysunku.

2. Nauka III zwrotki piosenki *Podajmy sobie ręce* (przewodnik, s. 79–80).

Zabawa *Półka parzy* (przewodnik, s. 80).

3. Zabawy swobodne w wybranych kąciках.

Tydzień II: Na moim podwórku

Dzień 1. Moje podwórko

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- odpowiada na pytania dotyczące wiersza; uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: wiersz J. Koczanowskiej *Podwórko*, piosenka *Rowerowa piosenka*, piłki, kosz, kolorowe szarfy, woreczki, tamburyn, duża obręcz, karty pracy, cz. 2, s. 54, 55, książka, s. 60.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 2, s. 54.

Oglądanie obrazków. Odszukanie pięciu różnic pomiędzy nimi. Zaznaczenie ich na górnym obrazku.

Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXIV.

• Zabawa *Spacer z piłką*.

Dzieci maszerują po sali w dowolnym kierunku, trzymając piłki w sposób określony przez nauczyciela: oburącz przed sobą, oburącz nad głową, na prawej dłoni, na lewej dłoni.

• Zabawa *Wysoko – nisko*.

Piłki leżą na dywanie. Kiedy nauczyciel odbija piłkę wysoko, dzieci podskakują przed swoimi piłkami wysoko, kiedy nisko – podskakują nisko.

• Zabawa *Prawa – lewa*.

Dzieci poruszają się po sali, przemieszczając piłki tylko za pomocą nogi – najpierw prawej (pokazuje nauczyciel), a potem lewej (pokazuje nauczyciel).

• Zabawa *Wymiana piłek*.

Dzieci siedzą parami w dwóch rzędach naprzeciwko siebie, w odległości około 2 metrów od siebie. Każde trzyma w dłoniach piłkę. Na hasło: *Już*, dzieci turlają piłki do siebie.

• Zabawa *Celny rzut*.

Dzieci kolejno wrzucają piłki do kosza.

II

Słuchanie wiersza J. Koczanowskiej *Podwórko*.

1. Ćwiczenia w książce, s. 60.

Oglądanie obrazka. Opowiadanie o zabawach dzieci na placu zabaw, a potem opowiadanie dzieci o ich zabawach na placu. Podawanie nazw ich ulubionych zabaw.

2. Słuchanie wiersza.

*Na naszym podwórku
wspaniała zabawa,
jest ławka, huśtawka
i zielona trawa.*

*Jest piasek, łopatka
i wiele foremek,
są piłki, skakanki,
czerwony rowerek.*

*Tutaj się bawimy,
zapraszamy gości,
bo wspólna zabawa
to mnóstwo radości.*

3. Rozmowa na temat wiersza.

– Co znajduje się na podwórku?

– Co robimy na podwórku?

Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zabawy na podwórku*.

Dzieci naśladowują zabawy na podwórku, na hasła – nazwy zabaw podane przez nauczyciela.

Np. jazda na rowerze, budowanie z piasku, bieganie...

Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXIV (*przewodnik*, s. 78–79).

III

1. Karta pracy, cz. 2, s. 55.

Rysowanie po drodze Lenki i Mikołaja do karuzeli. Określanie, co będą mijali po drodze.

2. Dowolny taniec przy piosence *Rowerowa piosenka* (sł. i muz. J. Kucharczyk).



Kie-dy spoj-rzę na u - li - cę, ja - dą pięt-kie sa - mo-cho - dy, au - to -
bu - sy i tram-wa - je spie-szą wciąż. Po błę - kit - nym, czy-stym nie-bie sa - mo -
lo - ty mkną przed sie - bie i po - cią - gi pęd-zą z wszyst-kich świa-ta stron.

A ja swo - im ro - we - rem zwie - dzę ca - ły świat; lu - bię, kie - dy w u - szach gwiź - dże

wiatr. Mi - jam po - la i la - sy i po - dzi - wiam wciąż,

1. ja - ki pię - kny jest ten świat. 2. ja - ki pię - kny jest ten świat.

- I. *Kiedy spojrzę na ulicę, jadą piękne samochody,
autobusy i tramwaje spieszą wciąż.
Po błękitnym, czystym niebie samoloty mkną przed siebie
i pociągi pędzą z wszystkich świata stron.*

Ref.: *A ja swoim rowerem
zwiedzę cały świat;
lubię, kiedy w uszach gwiżdże wiatr.
Mijam pola i lasy
i podziwiam wciąż,
jaki piękny jest ten świat.* } bis

- II. *Komu spieszy się, to proszę, może łatwo mnie wyprzedzić;
mnie nie spieszy się w ogóle, nic a nic.
Bardzo wolno pedałuję, z przerzutkami nie szarżuję,
bo przyjemnie jechać tak jak ja.*

Ref.: *A ja swoim...*

3. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 2. Liczymy babki z piasku

Cele ogólne:

- rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania; rozwijanie aktywności twórczej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- dodaje i odejmuje w zakresie pięciu; uczestniczy w zabawie twórczej.

Środki dydaktyczne: piosenka *Rowerowa piosenka*, nagranie spokojnej melodii, kolorowe szarfy, woreczki, tamburyn, duża obręcz, kolorowe krążki, szyfonowa chustka, papierowe piórko, foremki, łopatki, grabki, wiaderka, piłki, kosz.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Co jest takie?*

Nauczyciel wypowiada dowolne przymiotniki, np.: zimny, ciepły, szybki, wolny, pachnący...

Dzieci podają nazwy rzeczy (roślin, zwierząt), które posiadają wymienioną cechę.

2. Ćwiczenia oddechowo-fonacyjne.

- Dzieci śpiewają głoskę *o* na melodię znanej piosenki.
- Mówią głoskę *o* jak najdłużej na jednym wydechu.
- Mówią, na przemian, głoski: *o a o a o a o a o...*

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXIV (*przewodnik*, s. 86).

II

 *Babki z piasku* – ćwiczenia w dodawaniu i odejmowaniu.

Dzieci z nauczycielem udają się do piaskownicy na placu przedszkolnym. Zabierają ze sobą foremki, łopatki, grabki i wiaderka.

- Każde dziecko wybiera sobie foremkę i robi pięć babek z piasku. Dzieci głośno liczą swoje babki, dotykając każdej delikatnie.
- Nauczyciel podaje zadania, a dzieci ilustrują je za pomocą babek z piasku, i podają rozwiązania.
- Ania zrobiła trzy babki z piasku. (Dzieci robią trzy babki). Potem zrobiła jeszcze jedną babkę. (Robią jedną babkę). Ile teraz ma babek?
- Tomek zrobił dwie babki z piasku. (Dzieci robią dwie babki). Potem zrobił jeszcze trzy babki. (Robią trzy babki). Ile babek zrobił Tomek?
- Lenka zrobiła pięć babek. (Dzieci robią pięć babek). Dwie babki zniszczył jej Mikołaj. (Rozsypują dwie babki). Ile babek zostało Lenie?
- Bartek zrobił pięć babek. (Dzieci robią pięć babek). Cztery babki niechący rozdeptał. (Rozsypują cztery babki). Ile babek zostało Bartkowi?

Potem zadania próbują układać dzieci, a pozostałe osoby je ilustrują za pomocą babek z piasku.

- Dowolny taniec przy piosence *Rowerowa piosenka* (*przewodnik*, s. 85–86).

 Zabawa twórcza, uspokajająca – *Chciałbym (chciałabym) być motylem*.

Dzieci pozostają na placu przedszkolnym. Nauczyciel rozkłada na trawniku kolorowe krążki symbolizujące kwiaty. Dzieci siadają na krążkach – *kwiatkach* – i zamykają oczy. Nauczyciel opowiada:

Jesteście motylami. Siedzicie na pięknym kwiatku i, tak jak inne motyle, odpoczywacie po długim locie. Ciepły, delikatny wiaterek głaszcze wasze ciała. (Nauczyciel chodzi między dziećmi i delikatnie muska je szyfonową chustką). *Słońce ogrzewa wasze skrzydelka. Siedzicie sobie cicho i wsłuchujecie się w miły szum wiatru.* (Nauczyciel milczy przez chwilę). *Wiatr żegna się z wami i powoli milknie.* (Nauczyciel znowu dotyka chustką dzieci). *Wy spokojnie siedzicie i myślicie o nim. Powoli otwieracie oczy. Słyszycie muzykę, która zaprasza was do tańca.* (Dzieci tańczą przy nagraniu spokojnej melodii). *Muzyka milknie, a wy powoli siadacie na swoich kwiatkach.* (Dzieci siadają na krążkach). Za pomocą papierowego piórka nauczyciel zamienia z powrotem *motyle* w dzieci, które dzielą się swoimi wrażeniami.

 Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Zabawa *Ślepe zaufanie*.

Dzieci dobierają się parami. Jedno z nich zamyka oczy, a drugie prowadzi je powoli po sali. Potem następuje zmiana ról.

2. Ćwiczenia słuchowe.

Nauczyciel wymawia nazwy zabawek bez podania pierwszej głoski z tych nazw. Np. ...alka, ...iś, ...ózek, ...amochód, ...ajac, ...locki, ...iłka...

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zabawy na podwórku* (*przewodnik*, s. 86).

3. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 3. Rowerowa piosenka

Cele ogólne:

- kształtowanie poczucia rytmu; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- porusza się rytmicznie przy muzyce; uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: piosenka *Rowerowa piosenka*, taniec śląski *Grozik*, obrazek roweru (formatu A3) podzielony na kilka części, piłki, kosz, kolorowe szarfy, woreczki, tamburyn, duża obręcz, książka, s. 61.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia w książce, s. 61.

Oglądanie obrazków babek z piasku, które są na dole strony. Wskazywanie obrazków foremek, z których zostały zrobione te babki.

-  Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXIV (*przewodnik*, s. 86).

II

Zabawy przy piosence *Rowerowa piosenka*.

1. Ćwiczenia słuchowe – *Co to za piosenka?*

Nauczyciel gra lub nuci na sylabie *la* fragmenty piosenek poznanych w ciągu roku szkolnego. Dzieci starają się rozpoznać piosenki, a potem śpiewają ich fragmenty, po podaniu ich tytułów.

2. Słuchanie piosenki *Rowerowa piosenka* (*przewodnik*, s. 86–87).

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Co jeździ po ulicach?
- Czym jeździ chłopiec?

4. Zabawa przy piosence.

Podczas zwrotek dzieci poruszają się po sali, trzymając ręce tak, jakby trzymały kierownicę roweru. Podczas refrenu kładą się na dywanie i naśladują pedałowanie.

5. Przypomnienie tańca śląskiego – *grozika* (*przewodnik*, cz. 3, s. 57–58).

-  Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXIV (*przewodnik*, s. 78–79).

III

1. Zabawa *Gdzie są fragmenty obrazka?*

Dzieci szukają w sali ukrytych fragmentów obrazka (obrazek formatu A3). Nie wiedzą, że obrazek przedstawia rower. Po odnalezieniu każdego fragmentu dzieci określają, gdzie on był schowany. Na koniec składają fragmenty w całość i określają, co przedstawia obrazek.

-  Zabawa ruchowa *Jazda rowerem*.

Dzieci, w leżeniu tyłem, naśladują pedałowanie, mówiąc za nauczycielem rymowanąkę:

*Jedzie rowerek na spacerek,
raz, dwa, trzy. (klaszczą trzy razy)
Na rowerku pan Pawelek,
raz, dwa, trzy. (trzy razy klaszczą)*

2. Zabawy swobodne w wybranych kąciakach.

Dzień 4. Zabawy na placu zabaw

Cele ogólne:

- rozwijanie sprawności manualnej; zachęcanie do wspólnej zabawy.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- maluje na dany temat; bawi się wspólnie na placu zabaw.

Środki dydaktyczne: farby plakatywne, pędzle, kartki, zabawki do piasku, piłki, kosz, karta pracy, cz. 2, s. 56.

Przebieg dnia

I

1. Zabawy językowe.

Nauczyciel mówi fragmenty zdań, a dzieci je kończą.

Ala robi babki z...

Olek i Marek grają w...

Lenka zjeżdża ze...

Antek jeździ na...

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXIV (przewodnik, s. 86).

II

 Malowanie na temat *Zabawy podwórkowe*.

1. Kończenie przez kolejne dzieci zdania: *Na podwórku najbardziej lubię...*

2. Nazywanie sprzętu znajdującego się na podwórkach dzieci. Określanie, do czego on służy.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zabawy na podwórku* (przewodnik, s. 86).

3. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.

Dzieci malują siebie podczas swoich ulubionych zabaw na podwórku.

4. Wykonanie prac przez dzieci.

Umieszczenie wykonanych prac w kąciku dla rodziców.

 Wyjście na wybrany plac zabaw.

1. Ustalanie zasad bezpiecznego korzystania z urządzeń znajdujących się na placu zabaw.

- *Nie przepychamy się, wchodząc na dane urządzenie.*

- *Nie zjeżdżamy ze zjeżdżałni na stojąco.*

- *Nie wyrrywamy sobie zabawek.*

- *Nie sypimy się piaskiem w piaskownicy.*

2. Wyjście na plac.

3. Wspólna, bezpieczna zabawa dzieci.

4. Powrót do przedszkola.

III

1. Rozmowa na temat wrażeń ze wspólnych zabaw na placu zabaw.

2. Karta pracy, cz. 2, s. 56.

Liczenie rysunków piłek. Odszukiwanie dwóch takich samych rysunków. Kolorowanie ich tak samo.

 Zabawa ruchowa *Piłka parzy* (przewodnik, s. 80).

3. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Dzień 5. Piaskownica

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- odpowiada na pytania dotyczące utworu; uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: opowiadanie R. Piątkowskiej *Wiaderko*, ilustracje do opowiadania, wzory z kształtami, kolorowe szarfy, piłki, kosz, woreczki, tamburyn, duża obręcz, zabawki do piasku, karta pracy, cz. 2, s. 57.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 2, s. 57.

Kończenie układania foremek. Odszukiwanie wśród naklejek obrazków foremek i naklejanie ich według wzoru (rytmu).

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXIV (*przewodnik*, s. 86).

II

 Słuchanie opowiadania R. Piątkowskiej *Wiaderko*.

1. Wypowiedzi dzieci na temat *Do czego służy piasek?*

(Do zabawy w piaskownicy, jako materiał dodawany do cementu przy budowie domów, do produkcji szkła).

2. Słuchanie opowiadania.

Jak ja lubię bawić się w piaskownicy. Zwłaszcza jeśli niedawno padał deszcz, bo wtedy piasek jest mokry i łatwo daje się lepić. Dawno nie udało mi się zrobić tak wspaniałych babek z piasku. Bawiłem się razem z Krzysiem, Martą i Darkiem. Do wybierania piasku najlepiej służyło nam plastikowe, niebiesko-żółte wiaderko. Gdy babcia przyprowadziła mnie do piaskownicy, ono już tam było. Podczas zabawy wszyscy korzystaliśmy z niego po kolei. Gdy trzeba było wracać do domu, Krzys, Marta i Darek zebrali swoje zabawki.

– Jeszcze wiaderko – przypomniałem im.

– Ono nie jest nasze. Myśleliśmy, że należy do ciebie – powiedziała Marta i pobiegła za mamą. W piaskownicy nie było już nikogo, tylko ja, piasek i wiaderko. Szybko otrzepałem je z piasku i włożyłem do niego moje foremki.

– Dziękuję – powiedziałem w stronę piaskownicy i wróciliśmy z babcią do domu.

– Dobrze, że już jesteście, obiad gotowy – przywitała nas w progu mama.

A gdy zdejmowaliśmy buty, zauważyła wiaderko i spytała:

– Skąd je masz?

– Ładne, prawda? Jest moje – wyjaśniłem.

– Ale skąd je masz? – nie ustępowała mama.

– Z piaskownicy – odpowiedziałem.

– W piaskownicy nie kupuje się wiaderek. Jeśli tam leżało, to na pewno jakieś dziecko zapomniało je zabrać – tłumaczyła mama.

– Nieprawda. Wszystkie dzieci zabrały swoje zabawki, a ono zostało. Teraz jest moje – starałem się przekonać mamę.

– To wiaderko byłoby twoje tylko wtedy, gdybyś je kupił lub dostał. Z tego, co mówisz, wynika, że zabrałeś coś, co nie należy do ciebie, a tak robić nie wolno – upierała się mama.

– Nieprawda. Ja je dostałem. Dostałem je od piaskownicy – powiedziałem.

– Co takiego? – zdumiała się mama.

– Tak, bo to jest taka specjalna piaskownica. Jeśli dziecko wrzuci do niej śmieci albo sypie

komuś piasek na głowę lub w ogóle jest niegrzeczne, to ta piaskownica połyka mu jakąś zabawkę. No, robi się taki dołek, do którego wpada łopatką czy foremka, i już nie można jej odnaleźć, choćby wszyscy szukali nie wiem jak długo. A jak dziecko jest grzeczne i ładnie się bawi, to piaskownica wypłuka dla niego jakąś zabawkę. Wtedy dziecko znajduje nagle na przykład takie wiaderko i ono jest już jego. No i właśnie dla mnie piaskownica je wypłuka – powiedziałem, wskazując wiaderko.

Mamie z wrażenia brwi uniosły się wysoko do góry.

– Co ty powiesz! A dostałeś już wcześniej coś od tej piaskownicy? – spytała.

– Tak, kiedyś wypłuka dla mnie pieniążek. Znalazłem go, jak kopalem moją koparką głęboki dołek. Teraz ten pieniążek leży na półce w moim pokoju – wyjaśniłem.

Mama zastanawiała się nad czymś przez chwilę, a potem powiedziała:

– Wiesz, ja myślę, że powinniśmy jednak odnieść to wiaderko. Może piaskownica połknęła je jakimś dziecku, które było niegrzeczne, bo miało na przykład zły dzień. A teraz ktoś szuka go i martwi się, no i pewnie już wie, że w piaskownicy trzeba się bawić grzecznie. Najlepiej by było, gdyby piaskownica wypłuka je właśnie dla niego. A tobie po drodze do parku kupimy taki kolorowy komplet: wiaderko, łopatkę i grabki. Byłeś ostatnio bardzo grzeczny i zasłużyłeś na prezent. Co ty na to? – spytała mama.

– Naprawdę dostanę taki komplet? To super! A to wiaderko umyję i możemy je oddać piaskownicy.

– Doskonale. Kamień spadł mi z serca, że się nie upierasz, by je koniecznie zatrzymać – ucieszyła się mama.

– Duży był? – spytałem.

– Kto? – zdziwiła się mama.

– Kamień – wyjaśniłem.

– Jaki kamień? – pytała dalej.

– No ten, co spadł ci z serca. I w ogóle, to gdzie on spadł, bo nie zauważyłem? I skąd on ci się tam wziął? – chciałem wiedzieć.

– To się tylko tak mówi, Tomeczku – uśmiechnęła się mama.

– Jak ja mówię, że piaskownica wypłuka mi wiaderko, bo byłem grzeczny, to mama patrzy na mnie dziwnie. A potem sama ma jakieś spadające kamienie, których nie można zobaczyć – pomyślałem.

– Mamo, jeśli sądzisz, że powinniśmy odnieść to wiaderko, to może ty też połóż sobie z powrotem ten kamień. Żeby już wszystko było na swoim miejscu, co? – zaproponowałem.

3. Rozmowa na temat opowiadania.

– Gdzie bawił się Tomek?

– Czy wiaderko, którym się bawił, było jego?

– Dlaczego wziął wiaderko do domu?

– Co powiedziała na to mama?

– Czy można zabierać rzeczy pozostawione przez kogoś?

– Co powinniśmy zrobić, gdy znajdziemy czyjąś zgubę?

4. Wspólne zabawy w piaskownicy.

 Zestaw ćwiczeń ruchowych – nr XXIV (przewodnik, s. 78–79).

Można je przeprowadzić na placu przedszkolnym.

III

1. Zabawa *Rysujemy na plecach*.

Dzieci dobierają się w pary. Jedna osoba z pary kreśli palcem na plecach drugiej kształty wybrane z wzorów umieszczonych na tablicy. Dziecko, na którego plecach jest kreślony wzór, musi wskazać go na tablicy. Potem następuje zmiana ról.

 Zabawa ruchowa wybrana przez dzieci spośród zabaw poznanych w ciągu roku szkolnego.

2. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Tydzień III: Nadchodzą wakacje

Dzień 1. Nad morzem

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- opowiada historyjkę; uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: karty pracy, cz. 2, s. 58, 59, 60.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 2, s. 58.

Określanie, gdzie pojedą na wakacje Lenka i Mikołaj. Rysowanie na dole karty miejsca, w które dzieci pojedą na wakacje.

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXV.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Pojazdy*.

Dzieci poruszają się w różnych kierunkach sali, naśladując ruchy różnych pojazdów: roweru, samochodu, samolotu, pociągu, hulajnogi. Kiedy nauczyciel podniesie rękę – wszystkie pojazdy zatrzymują się.

- Ćwiczenia nóg.

Dzieci dobierają się parami i podają sobie ręce. Jedno z nich przysiadła, drugie stoi. Pary poruszają się w różnych kierunkach. Potem następuje zmiana ról: dziecko, które szło w przysiadzie, porusza się w pozycji wyprostnej i odwrotnie.

- Ćwiczenia tułowia.

Dzieci ustawiają się parami, tyłem do siebie, w rozkroku. Skłaniają się do przodu i podają ręce współwiczającemu przez okienko utworzone między rozstawionymi nogami. Następnie prostują się i klaszczą w ręce nad głowami.

- Zabawa z elementem podskoku – *Pajace*.

Dzieci wykonują podskokami rozkrok i zeskok do podstawy. Podczas rozkroku mają ramiona wyciągnięte w bok, podczas doskoku – opuszczone w dół.

II

 Historyjka obrazkowa *Jak to Elemelek spędzał czas nad morzem*.

1. Ćwiczenia ruchowo-graficzne.

Dzieci kreślą w powietrzu za nauczycielem, obiema rękami kształty: fali, ryby, słońca, chmur.

2. Rozmowa na temat wakacji nad morzem.

- Jak nazywa się nasze morze?
- Kto z was odpoczywał nad morzem?
- Co można robić nad morzem?

3. Karta pracy, cz. 2, s. 59.

Oglądanie obrazków historyjki. Opowiadanie o tym, co dzieje się na obrazkach. Próby opowiadania całej historyjki.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zabawy nad morzem*.

Dzieci naśladują czynności, które można wykonywać nad morzem, na hasła – nazwy tych czynności podane przez nauczyciela. Np. pływanie, opalanie się, zbieranie kamieni i muszelek, robienie babek z piasku...

 Zestaw ćwiczeń ruchowych – wybrany z tych, które odbyły się w ciągu roku.

III

1. Karta pracy, cz. 2, s. 60.

Kończenie rysowania rybek i statków według wzorów.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Zabawy nad morzem* (przewodnik, s. 93).

2. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Dzień 2. Wakacje w górach

Cele ogólne:

– rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania; rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

– dodaje i odejmuje w zakresie pięciu; wycina elementy i układa je według wzoru.

Środki dydaktyczne: fragment wiersza H. Ożogowskiej *Na hali*, piosenki: *W murowanej piwnicy*, *Już wkrótce wakacje*, klej, nożyczki, klocki, *Wyprawka plastyczna* nr 26, *Wyprawka plastyczna* – rysunek, karta pracy, cz. 2, s. 61.

Przebieg dnia

I

1. Kolorowanie rysunku *Lenka i Mikołaj nad morzem* (*Wyprawka plastyczna*).

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXV (*przewodnik*, s. 93).

II

 *Wakacje w górach* – liczymy owieczki.

1. Rozmowa na temat wakacji w górach.

– Czy byliście na wakacjach w górach?

– Co można latem robić w górach?

2. Słuchanie fragmentu wiersza H. Ożogowskiej *Na hali*.

*Na hali, na hali,
na zielonej hali
słysząc, że już owce
górale wygnali.*

*Pasą się owieczki,
brzękają dzwoneczki,
leczą aż pod Giewont
góralskie piosneczki. (...)*

3. Rozmowa na temat wiersza.

– Gdzie pasą się owce?

– Co to jest Giewont? (W razie problemu wyjaśnia nauczyciel).

– Co mają owieczki?

– Co leci pod Giewont?

4. Zabawa *Liczymy owieczki* – z wykorzystaniem metody symulacji.

Nauczyciel przygotowuje klocki tego samego kształtu i tej samej wielkości. Kładzie je na środku koła, w którym siedzą dzieci.

Każde dziecko bierze sobie pięć klocków, głośno odliczając.

Nauczyciel opisuje sytuację, a dzieci ilustrują je za pomocą klocków.

• *Baca miał pięć owieczek.* (Dzieci kładą przed sobą pięć klocków). *Trzy owieczki ostrzygł.* (Odsuwają trzy klocki). *Ile owieczek do ostrzyżenia mu jeszcze zostało?* (Udzielają odpowiedzi po policzeniu pozostałych klocków).

• *Baca miał trzy nowe owieczki.* (Dzieci kładą przed sobą trzy klocki). *Dokupił jeszcze dwie młode owieczki.* (Dokładają dwa klocki). *Ile ma teraz nowych owieczek?* (Liczą wszystkie klocki i udzielają odpowiedzi).

- *Baca miał pięć młodych owieczek. (Układają przed sobą pięć klocków). Cztery młode owieczki sprzedał znajomemu. (Odsuwają cztery klocki). Ile młodych owieczek mu zostało? (Liczą klocki i udzielają odpowiedzi).*

5. Słuchanie piosenki ludowej *W murowanej piwnicy*.

Dzieci poruszają się dowolnie przy piosence.



W mu - ro - wa - nej piw - ni - cy tań - co - wa - li zbój - ni - cy.
Ka - za - li se pik - nie grać i na nóż - ki spo - zi - rać.

I. *W murowanej piwnicy
tańcowali zbójnicy.
Kazali se piknie grać
i na nóżki spożiruć.*

II. *Tańcowałbyk, kiebyk móg,
kiebyk ni miol krzywych nóg,
a ze krzywe nóżki mom,
kie podskoce, to sie gnom. Hej!*

III. *Hej, ty baca, baca nas,
dobryk chłopców na zbój mas,
jesce byś ik lepsyk miol,
hej, kiebyś im syra doł. Hej!*

IV. *Poza bucki, poza pniok,
kto wyskocy, bedzie chłop.
A jo taki zuchwalec,
co wyskoce na palec. Hej!*

 Wykonanie pracy plastycznej *Wakacyjny pociąg*.

1. Zabawa przy piosence *Już wkrótce wakacje* (śl. i muz. D i K. Jagiełło).



Już wkrót-ce wa - ka - cje i pię - kna po - go - da, wy -
jedź - my więc czym prę - dziej, bo każ - dej chwi - li szko - da. Gdzie
grzy - wy mor - skich fal, gdzie słoń - ca zło - ty blask, gdzie
pta - ków leś - nych chór swym śpie - wem wi - ta nas. Gdzie

I. *Już wkrótce wakacje
i piękna przygoda,
wyjedźmy więc czym prędzej,
bo każdej chwili szkoda.*

Ref.: *Gdzie grzywy morskich fal,
gdzie słońca złoty blask,
gdzie ptaków leśny chór
swym śpiewem wita nas.*

II. *Żegnamy się z panią,
z Maciusiem i z Anią,
gotowi, spakowani,
dziś w drogę wyruszamy.*

Ref.: *Gdzie grzywy morskich fal...*

III. *Lecimy, jedziemy,
idziemy, płyniemy,
powietrzem, lądem, wodą,
by spotkać się z przyrodą.*

Ref.: *Gdzie grzywy morskich fal...*

-  Zabawa ruchowa połączona z ćwiczeniami artykulacyjnymi – *Jedziemy na wakacje*.
Nauczyciel dzieli dzieci na trzy grupy, które poruszają się, wydając określone dźwięki: *samochody* – brum, brum, brum; *samoloty* – szyyy, szyyy, szyyy; *pociągi* – puff, puff, puff. Poszczególne grupy przemieszczają się na sygnał określonego instrumentu. Np. dla samochodów jest to tamburyn, dla samolotów – grzechotka, a dla pociągów – bębenek.
2. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy (*Wyprawka plastyczna* nr 26).
 - Wycięcie wszystkich części obrazka.
 - Ułożenie obrazka według wzoru. Przyklejenie go na kartce.
 3. Wykonanie prac przez dzieci.
Umieszczenie wykonanych prac w kąciku dla rodziców.
-  Zestaw ćwiczeń ruchowych – wybrany spośród zestawów wykonywanych w ciągu roku.

III

1. Karta pracy, cz. 2, s. 61.

- Rysowanie w każdej kolejnej pętli o jedną muszelkę mniej. Nazywanie tego, co jest na zdjęciach umieszczonych na dole karty. Zamknięcie kart pracy, nazywanie zdjęć po kolei.
2. Zabawa przy piosence *Już wkrótce wakacje* (*przewodnik*, s. 95–96).
 3. Zabawy swobodne w wybranych kącikach.

Dzień 3. Jedziemy na wakacje

Cele ogólne:

- rozwijanie umiejętności wokalnych; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- śpiewa piosenkę; uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: piosenka *Już wkrótce wakacje*, zagadki, kartoniki z wzorami z patyczkami, patyczki, książka, s. 62, 63, 64.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Układamy według wzoru*.
Dzieci układają wzory z patyczków zgodnie z narysowanym układem znajdującym się na wylosowanym przez dzieci kartoniku.
-  Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXV (*przewodnik*, s. 93).

II

 Nauka piosenki *Już wkrótce wakacje*.

1. Ćwiczenia w książce, s. 62–63.

- Opowiadanie o tym, gdzie i jak Lena i Mikołaj spędzają wakacje z rodzicami.
2. Słuchanie piosenki (*przewodnik*, s. 95–96).
 3. Rozmowa na temat piosenki.
 - Gdzie pojadą dzieci?
 - W jakie miejsca dzieci pojadą na wakacje?
 - Czy wszystkie dzieci wyjadą na wakacje?

4. Zabawa przy piosence (*przewodnik*, s. 95–96).
 5. Nauka piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.
 6. Próba wspólnego śpiewu piosenki.
 7. Przypomnienie piosenek poznanych w ciągu roku.
Dzieci wraz z nauczycielem śpiewają fragmenty piosenek poznanych w ciągu roku.
-  Zestaw ćwiczeń ruchowych – wybrany spośród tych poznanych w czasie roku szkolnego.

III

1. Zabawa *Czym pojedziemy na wakacje?*
 - Rozwiązywanie zagadek.

*Cztery koła, kierownica,
szybko pędzi po ulicach. (samochód)*

*Nie jest ptakiem,
choć lata,
zwiedziś nim
kawalek świata. (samolot)*

*Pływa po morzach
i oceanach,
a na swym mostku
ma kapitana. (statek)*

*Pędzi po szynach
wielka maszyna,
mknę przez pola
na stalowych kołach. (pociąg)*

2. Ćwiczenia w książce, s. 64.

Nazywanie pojazdów przedstawionych na zdjęciach. Określanie, czym dzieci chciałyby pojechać (polecieć) na wakacje.

3. Zabawy swobodne w wybranych kąciakach.

Dzień 4. Wakacyjne rady

Cele ogólne:

- rozwijanie sprawności manualnej; uświadamianie niebezpieczeństw wynikających z nieprzestrzegania zakazów.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wykonuje pacynkę kota dla starszego kolegi; przestrzega zakazów dotyczących zagrożeń na wakacjach.

Środki dydaktyczne: zabawka – lokomotywa z wagonikami, klej, nożyczki, instrumenty – trójkąt, bębenek, grzechotka, *Wyprawka plastyczna* nr 27, karta pracy, cz. 2, s. 62.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa artykulacyjna *Pociąg ze zwierzątkami*.
Dzieci siedzą w kręgu i przesuwają przed sobą zabawkę – lokomotywę z wagonikami. Wypowiadają za nauczycielem tekst: *Jedzie pociąg i na stacjach bardzo często staje. Czy odgadniesz, jakie zwierzę taki głos wydaje?* Na hasło nauczyciela: *Stacja*, dziecko, przed którym zatrzymał się pociąg, naśladuje głos wybranego zwierzątka. Pozostałe dzieci powtarzają go i odgadują, jakie zwierzę jedzie w pociągu. Potem pociąg jedzie dalej.
-  Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXV (*przewodnik*, s. 93).

II

 Wykonanie pacynki kotka dla starszego kolegi lub starszej koleżanki.

1. Rozmowa na temat pożegnania starszaków.

- Czy wasi starsi koledzy i wasze starsze koleżanki powrócą po wakacjach do przedszkola? (Siedmiolatki i niektóre sześciolatki już nie powrócą).
- Czy powinniśmy się z nimi pożegnać?
- 2. Zapropowanie wykonania pacynki kotka na pożegnanie starszych kolegów.
- 3. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy przez dzieci (*Wyprawka plastyczna* nr 27).
 - Wycinanie pacynki.
 - Zaginanie wzdłuż linii przerywanych.
 - Nakładanie kleju na pola z ukośnymi liniami i sklejanie pacynki.
- 4. Wykonanie prac przez dzieci.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Skaczemy na skakance*.

Dzieci naśladują skoki przez skakankę zgodnie ze wskazaniem nauczyciela: *rowerkiem* (z nogi na nogę), *żabką* (na obu nogach jednocześnie), *nózką* (na jednej i na drugiej nodze), *krzyżakiem* (ze skrzyżowanymi nogami).

 *Wakacyjne rady* – rozmowa na temat właściwego postępowania podczas wakacyjnego odpoczynku.

1. Rozmowa na temat zagrożeń czyhających na dzieci podczas wakacji.
 - Czy lubicie przebywać nad morzem?
 - Na co powinniście tam uważać? (Parzące ameby, nie wchodzić do wody samemu, nie oddalać się od rodziców, nosić nakrycie głowy w słoneczne dni...).
 - Na co powinniście uważać w górach? (Mieć odpowiednie obuwie, nie oddalać się od rodziców, mieć nakrycie głowy w słoneczne dni...).
 - Na co powinniście uważać w lesie? (Nie zrywać i nie jeść nieznanych roślin, grzybów, nie hałasować, nie łamać gałęzi drzew i krzewów, nie oddalać się od rodziców...).

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wakacyjne wędrówki*.

Dzieci swobodnie poruszają się po sali. Kiedy usłyszą dźwięk trójkąta, naśladują pływanie w morzu; dźwięk bębna stanowi sygnał do naśladowania górskiej wspinaczki, a dźwięk grzechotki – do naśladowania zbierania jagód.

2. Karta pracy, cz. 2, s. 62.

Słuchanie tekstu czytanego przez nauczyciela. Kończenie każdego odczytanego zdania przez dzieci. Rysowanie tego, o czym jest w nich mowa. (Dotyczą one bezpiecznych wakacji).

 Zabawy na placu przedszkolnym.

III

1. Prace porządkowe w półkach indywidualnych.
 - Zabieranie teczek z pracami i prac przestrzennych do domu.
-  Zabawa ruchowo-naśladowcza *Skaczemy na skakance* (*przewodnik*, s. 98).
2. Zabawy swobodne w wybranych kąciach.

Dzień 5. Nadszedł czas pożegnania

Cel ogólny:

- rozwijanie postawy bycia współgospodarzem placówki.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- recytuje wiersze; śpiewa piosenkę.

Środki dydaktyczne: wiersz B. Formy *Lato i dzieci*, piosenka *Już wkrótce wakacje*, inscenizacja *Jedzie pociąg na wakacje*, obrazki, zdjęcia różnych przedmiotów, sylweta plecaka, kapelusze (dla każdego dziecka), pacynki kotków, dyplomy, karty pracy, cz. 2, s. 63–64.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Pakujemy plecak na wakacje*.

Nazywanie przedmiotów przedstawionych na obrazkach (zdjęciach). Wyszukiwanie wśród nich takich, które przydadzą się podczas wakacyjnych wędrówek (np. lornetka, termos, latarka, koc, kurtka przeciwdeszczowa, okulary przeciwsłoneczne, czapka...), i układanie ich obok sylwety plecaka.

 Zestaw zabaw ruchowych – nr XXXV (*przewodnik*, s. 93).

II

-  *Żegnamy przedszkole* – udział w uroczystym pożegnaniu starszaków; prezentowanie przygotowanego programu artystycznego o wakacjach; wręczanie pożegnalnych upominków.

1. Słuchanie wiersza B. Formy *Lato i dzieci*.

*Lato do nas idzie,
zatrzyma się w lesie.
Jagody, poziomki
w dużym koszu niesie.*

*Słoneczka promienie
rozrzuca dokoła.*

*– Chodźcie się pobawić! –
głośno do nas woła.*

*Nad morze, w góry
chce pojechać z nami.
Wie, że miło spędzi
czas z przedszkolakami.*

2. Śpiewanie piosenki *Już wkrótce wakacje* (*przewodnik*, s. 95–96).
3. Inscenizacja *Jedzie pociąg na wakacje* (E. Ogorzała z książki *Teatrzyk dla przedszkolaka*, autorstwa E. Gałczyńskiej, E. Ogorzałej).

Narrator:

*Kto lubi podróże, te małe i duże,
niech prędko korzysta z okazji.*

*Za chwilę ruszamy –
przed nami kraina fantazji.*

Dzieci ustawiają się w rzędzie, tworzą pociąg i śpiewają na melodię piosenki *Jedzie pociąg z daleka* (kompozytor nieznany, melodia popularna).

*Jedzie pociąg z daleka,
tylko chwilę tu czeka.*

*Szybko zatem wsiadajcie,
przygód z nami szukajcie.*

Wchodzi Krasnal, zatrzymuje pociąg.

Krasnal:

Zapraszam was, dzieci, do lasu.

Tylko nie róbcie tam hałasu.

Wsluchajcie się w ciszę,

bo wtedy wiele można usłyszeć:

*co szumią drzewa, o czym ptak śpiewa
i co piszczy w trawie.*

Dzieci:

Dziękujemy, na pewno do lasu pojedziemy.

Dzieci, ustawione w pociąg, jeszcze raz śpiewają *Jedzie pociąg...*

Wchodzi Słońce i zatrzymuje pociąg.

Słońce:

Zapraszam was nad morze.

*Rzucać wam będę garście promieni,
byście wspaniałe lato mieli.
Rozdaje dzieciom kapelusze, które zakładają na głowy.*

Dzieci:

*Dziękujemy, na pewno nad morze pojedziemy.
Pociąg odjeżdża, a dzieci śpiewają Jedzie pociąg.
Wchodzi Rybka i zatrzymuje pociąg.*

Rybka:

*Zapraszam nad jeziora,
gdy przyjdzie wakacji pora.
Chlapu, plusku już od brzasku,
zbudujecie zamek z piasku.
Wypoczniecie wspaniale
i deszczu nie będzie wcale.*

Dzieci:

*Dziękujemy, na pewno nad jeziora pojedziemy.
Dzieci znowu śpiewają piosenkę Jedzie pociąg i pociąg porusza się nadal.
Wchodzi Owieczka i zatrzymuje pociąg.*

Owieczka:

*Mee.
W góry przejedźcie się.
Trafcie tam z łatwością,
a górale i owieczki powitają was z radością.*

Dzieci:

Dziękujemy, na pewno w góry też pojedziemy.

4. Pożegnanie starszaków (według pomysłu autora).

*Pociąg z dziećmi zatrzymuje się, dzieci odwracają się twarzami do starszaków i mówią:
Kończycie już przedszkole,
po wakacjach pójdziecie do szkoły.
Nie zapominajcie o nas i o przedszkolu.
Żegnamy was i do zobaczenia.
Przyjmijcie na nowej drodze
od nas życzenia powodzenia!*

Dzieci wręczają starszakom pacynki kotków, które dla nich wykonały.

III

1. Karty pracy, cz. 2, s. 63–64.

Wręczenie dzieciom przez nauczyciela wypełnionych dyplomów ukończenia grupy czterolat-
ków. Żegnanie się.

Numer tablicy	Opis	Tygodnie, w których można wykorzystać tablice
KWIECIEŃ		
23	<i>Jestem motylem... Jestem kotem</i> – przebrania dzieci.	Tydzień IV Zabawa w teatr
MAJ		
24	Instrumenty nie tylko perkusyjne – zdjęcia: bębenka, kołatki, grzechotki, tamburynu, gitary, perkusji, trąbki, skrzypiec.	Tydzień I Wszystko może być muzyką
27	Majowa łąka – zdjęcia: łąki z roślinami i owadami, zdjęcia wybranych owadów i roślin.	Tydzień III Wiosna na łące
28	Ilustracje do opowiadania Renaty Piątkowskiej <i>Zapach mamy</i> .	Tydzień IV Moi rodzice
CZERWIEC		
30	Dokąd można pojechać w Polsce na wakacje? (W góry, nad morze, na wieś, do miasta).	Miesiąc: czerwiec Tydzień III Nadchodzą wakacje
Tablice do wykorzystania przez nauczyciela w dowolnie wybranym przez niego temacie		
3	Co było przedtem, a co potem – omawianie obrazków.	
5	Nasze zmysły – zdjęcia: dziecko wążającego kwiatek, jedzącego owoc, oglądającego przez lupę kwiatek, głaszczącego psa, słuchającego odgłosów przyrody.	
11	Jakie są misie? – słowa przeciwstawne.	
15	<i>Sprawić komuś radość</i> historyjka obrazkowa (ułożona według kolejności zdarzeń).	
21	<i>Wielkanocna pisanka</i> – historyjka obrazkowa do opowiadania (ułożona według kolejności zdarzeń).	
25	Cztery historyjki (o wykluciu się kurczątka, o rozwoju mniszka, jabłoni i ludzi).	
26	Ćwiczenia w liczeniu (liczenie owadów na obrazkach i wskazywanie odpowiedniej liczby kropek pod obrazkami).	

